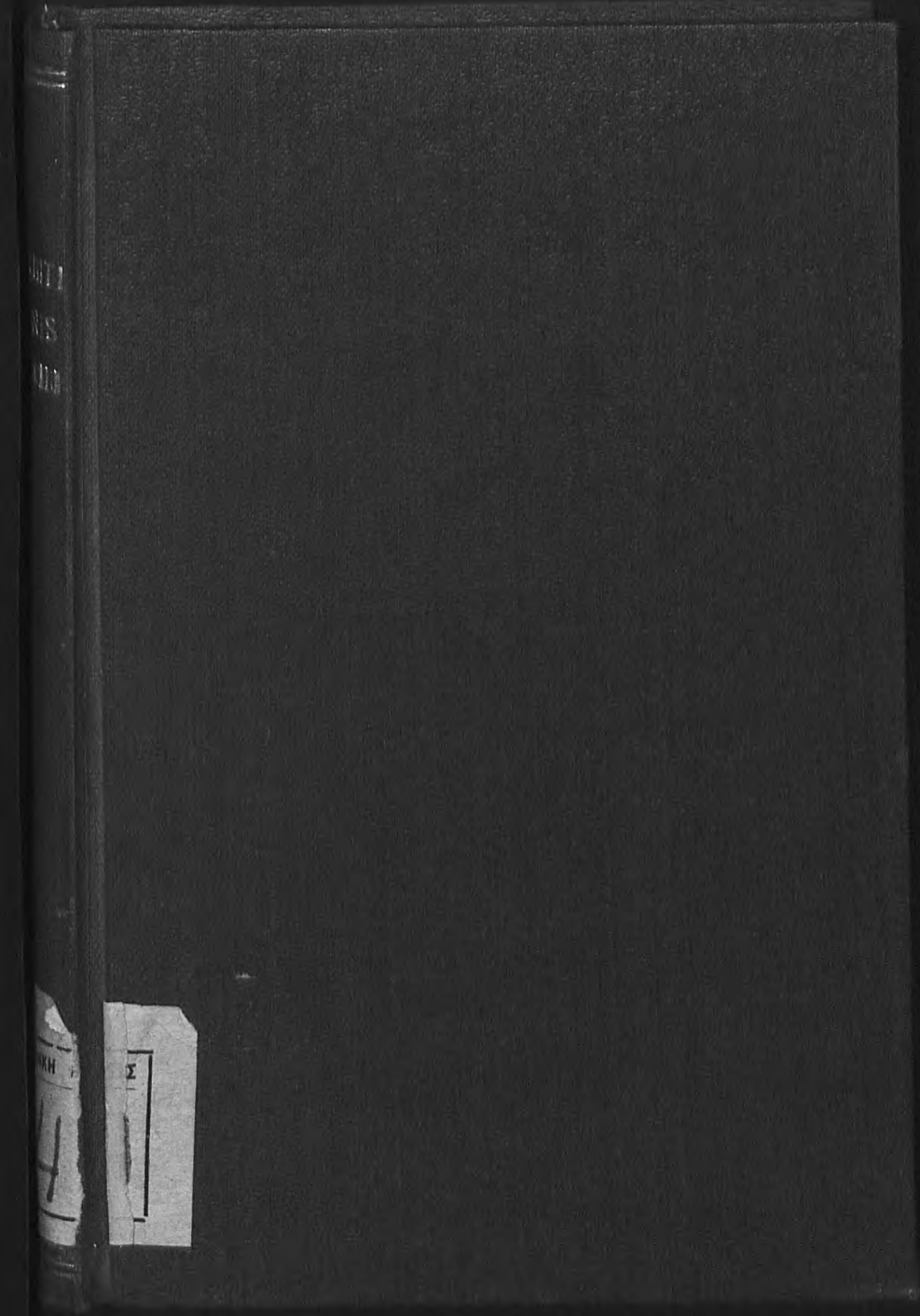

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. εις

304

Εξ αγοράς

Σωρεά
Αποθήκη Παιδείας

GRVER-00111

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁ Θεός. ἡ δὲ Συμεὼν ἐπε-
μύνηται, ~~ἡ~~ αὖτις, ἐμνήσθη ~~αὐ-~~
τοῦ ^{δὲ} λαοῦ αὐτῶν, τῶν ἐργαζομένων ἐν
αὐτῷ. ἡ αὖτις ἐμνήσθη τῶν
ἐργαζομένων. Συμεὼν δὲ ἐμνήσθη
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ὁ
Θεὸς ἐργαζόμενος ἐν αὐτοῖς.
ἡ αὖτις ἐμνήσθη τῶν ἐργαζομένων
ἐν αὐτοῖς. Συμεὼν δὲ ἐμνήσθη
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ὁ
Θεὸς ἐργαζόμενος ἐν αὐτοῖς.

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRÆFATIO EDITIONIS SECUNDÆ.

Contigit ut prioris editionis, quae a. 1850 lucem vidit, exemplaribus divenditis novam parari oporteret, quo tempore maioris Bucolicorum Graecorum editionis tomus primus, textum cum apparatu critico continens, fere absolutus erat. Itaque huius recensio plurimis ab illa priore diversam iterare placuit, nisi quod et sphalmata quaedam tolli poterant et lectiones in Addendis editionis maioris probatae recipi. Quum vero haec nova recensio complura exhibeat, quae commentariis et lexicis destituentibus tirones, partim adeo viros non indoctos morari possint, utile visum est lectionum novatarum, quarum sensus minus in aperto positus est, brevem interpretationem praemittere.

THEOCRITUS.

Id. I, 9. οἷς deminutivum vocis οἷς, ut ἀμνός ἀμνίς. — 45. πυρρῶτος i. q. πυρρός, ut ἐρνυθαῖος = ἐρνυθρός, cf. Lobeck. Paralipp. p. 319. — 55. αἰολίχος deminutivum Doricum adiectivi αἰόλος, ut IV, 20. πυρροίχος a πυρρός. Ibid. θᾶμα Dorice pro θέαμα, cf. Diall. Gr. II. p. 342. — 62. ἐκλήθειν, oblivionem inicere, cf. Butt. Gr. II. p. 233. — 89. λαδρά i. e. χλευαστικῶς, vid. Philol. VII. p. 416. — 106. Θυμβρίδος. Intellige regionem prope Syracusas sitam. — 110. Ἑλλκας i. e. Καλλιστοῦς. — 123. ἐξ ὀρθῶν sc. ὁμμάτων, cf. V, 36. et Soph. O. R. 538. ἐξ ὁμμάτων ὀρθῶν.

Id. II, 4. ποθείκει Dorice pro προσήκει. cf. Diall. II. p. 344. 586. — 24. λάκος pro λῆκος, cf. Hesych. λάκος (leg. λᾶκος), ἥκος, ψόφος. — 31. χαλκίον Dorice pro χαλκείον, cf. Diall. II. p. 188. — 60. καθυπερπετέρω ἄς ἔτι καὶ νῦν, invicti (veneficiis) usque adhuc, cf. εἰς ἔτι καὶ νῦν Lu-

cian. de sacrif. c. 14. — 84. ἐξάλλαξε, *mentem meam alienavit*, vid. Philol. VII. p. 423. — 106. ἀέρσα Dorice pro ἔρση, ἔρση, Diall. II. p. 51. — 111. Intelligo „*aspectu suo efficiens, ut oculos in terram defigrem*.” — 121. lunge περιελικτάν. — 127. τὰ φίλα euphemice. — 150. ἀτρεχές Dorice pro ἀτρεκές, Diall. II. p. 83. — 151. ἀκράτως sc. κυάθους.

Id. III. 21. λίπος hypocoristice ut μύρον AP. V, 113. — 26. Aposiopesis: „*et si non moriar* — (sc. in complexum tuum properabo). *Quod vero ad te pertinet* (i. e. tibi), *dulce est*“ sc. me mori. — 28. ποτεμάξατο i. e. προσήνεγκε, ἀπέδωκε. — 29. πῆχυς ὀμαλός, *cubitus planus* ideoque platagoniō imposito et percusso sonum non reddens. — 30. ἡ Γράϊω, filia Γραίου.

Id. IV, 13. δ' pro δὴ et ita saepius. — 22. κακογράφου, i. e. κακογράφος a stirpe ΓΡΑ, unde ἔγραφε Callim. fr. 250, πολύγραφος, γράστις. — 32. Κρότωνα pro Κρότων. Ad καλεῖ cf. Hom. Od. ρ, 382 seqq. — 47. εἰς ὧ, cf. ad II, 4. — 61. „*Ad mortarium in opere erat*“ obscœne, cf. μακτρισμός et ἰγδεις, obscœna genera saltationis Poll. IV, 101. EtM. 464, 50. — 63. ὁρίζειν, *confinem esse* Herod. IV, 42.

Id. V, 9. ἀνακλέπτω a simplici κλέπτω non magis differt quam ἀναρπάζω ab ἀρπάζω. — 14. μαντόν ex μὰ αὐτόν. — 24 ὄρυσδε, *oppignera*, cf. Virg. Ecl. III, 31. *tu dic mecum quo pignore certes*. — 38. κυνάς, *canis femina*, vid. Philol. VII. p. 440. — 43. ὕβος i. e. λέγνος ab ὕς, ut βουῦβος IV, 17. (vid. infr.) a βουῦς. — 62. ποθέ Dorice pro ποθέν. — 95. λειτός vulgo minus recte λιτός scribitur. — 101. ὧς, *ubi Sicelice*. — 145. κερούτιδες, *lascivae*, vid. Philol. VII. p. 446.

Id. VII, 4. 5. Intellige „*patre Lycore orti, nobilissima inter populum, ultra vero hunc adeo Clytiæ et Chalconis regia stirpe*.” De ἔτ' ἀνωθεν cf. Ammon. p. 48. ἀπόγονος δ' ὁ ἦτοι υἱωνεύς ἢ ἔτι ἀποθεν, Plat. Legg. XI. p. 919. πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ τοῖς ἔτι τούτων εἰς τὸ ἄνω γένεσι. — 46. ὄρος ἐν ῥυμέδον est *mons late dominans* i. e. late prospectans, altus, cf. Horat. Ep. 1, 11, 26. *locus effusi late maris arbiter*. — 73. ὄρος ἀμφ' ἐπονείτο, *montes circa dolebant*. — 133. οἶναρέησι sc. χαμευνσί, *cubilibus pampineis*. — 153. διεκράνανσατε, *aqua vestra fontana temperastis*, Scholl. ἐπηγάσατε.

Id. VIII, 33. πῆποκα Dorice pro πώποτε. — 48. ὦ Dorice pro ὄθεν per attractionem pro ἐκείθεν οὐ.

Id. IX, 13. Iunge ὅσσον τι. — 18. ὦ Dorice pro ὄθεν. — 27. ἐγκαγχάσαιο νόχλω, cf. Scholl. ἐρέλασε χαρίεν ἐπὶ τῷ τοῦ νόχλου ὁστράκῳ, Hesych. καγχᾷται, ἀτάκτως γελᾷ. — 36. γαθεῖσιν est dat. plur. sc. ὁμῶσι.

Id. X, 18. χρὸ ζέεται, libi corrumpit noctem (Plaut. Men. 4, 2, 31.), cf. χρῶζω, χρᾶίνω. — 48. ὑπνῶν Dorice pro ὑπνοῦν.

Id. XI, 19. σφηλός i. q. σκληρός vel δριμύς, cf. Hesych. s. νν. σφηλόν, σφειλόν, ἄσφηλοι, σπηλόν. — 39. μανούρωσ reclusi scribitur quam μανν. sensu non diverso. — 57. μασεῖναι futurum verbi μανθάνω pro μῆσομαι a stirpe ΜΗΘ, unde προμηθεύς, Προμηθεύς all. — 59. πόθ' vid. supra ad V, 62. — 65. πῆποχ' vid. ad VIII, 33. — 66. λεπτύνοντα, macrescentem.

Id. XII, 13. Ἰσπνίλος verius scribitur quam εἰσπνήλος eodem sensu. — 35. ἐπιβῶται Ionice pro ἐπιβοᾷται.

Id. XIII, 13. εἴκων cf. ad II, 4. — 27. Κιανῶν sc. γῆν. — 65. μεταρσία i. q. μετέωρος sc. ἦν. Intellige „navis armamentis instructa et in mare deducta erat, ut qui profecturi essent; sed vela usque ad mediam noctem heroes Herculem expectantes constricta tenebant.“

Id. XIV, 1. 2. ἄλλα τοιαῦτα h. e. πολλὰ χαίρειν, Αἰσχίνης sc. λέγω. — 17. βοῦβος, magnus, quo sensu Sophron Syracusanus βύβος (scr. βῦβος) dixisse traditur EIM. 216, 55., vox a βοῦς derivata ut particula epititica βοῦ vel βῦ. Ibidem κοχλίης est οἶνος καχλάζων, πορφύρων, vinum fuscum. „Ein oehsiger Rother wurde vertilgt.“ — 38. τὴν ὥ = ἐκείθεν, et μάλα, genae, cf. proverbium hinc illae lacrimae. — 46. οὐδ' εἰ fere non differt a simplici οὐδέ, cf. Arist. Vesp. 352. — 53. ὑπόχαλκας, puella falsa et perfida, cf. Plutarch. Morall. p. 65. A. et Herodian. p. 447. Piers.

Id. XV, 2. αὐτεῖ Dorice pro αὐτοῦ, cf. Soph. O. C. 288. — 18. ταῦτ' ἢ i. e. τῇ αὐτῇ = ὁσαύτως. — 25. ἡν ἰδ' ἐγὼν, en ego, i. e. prompta sum et parata ad faciendum quod iubes (ad eundem), cf. Callim. h. in Del. 132, Horat. Sat. I, 1, 15. — 27. αἶρε τὸ βᾶμα, tolle pedem, cf. Eurip. Troad. 342. — ἀνιό-

δρυπτε, *loris lacerata*, cf. *μαστιγίας*, *δρυφάς*. Proverbium πάλιν αὖ γ. μ. χρ. κ. (cf. proverbium πάλιν ἂ ὕς παρορνεῖ), *rursus felis molli somno frui volunt*, Eunoe pigritiam notat. — 37. τὰν ψυχὰν προτέθεικα dictum est ut προδιδόναι τὴν ψυχὴν Soph. Ant. 322., προβάλλειν ψυχὴν Eurip. Rh. 183., cf. Eurip. Ph. 810. θανάτῳ προτεθέντα. — 40. Ἰππος — omissio per aposiopesis λακτίζει, quod latet in sequentibus verbis *χολὸν δ' οὐ δεῖ τι γενέσθαι*. — 49. ἐξαπάτας νεκροτημένοιο, in fallaciis exercitati, cf. Scholl., Hesych. s. vv. κρότημα et ἄκροτον, Scholl. Arist. Nub. 259. — 73. ἀθαρέως i. e. ὕβριστικῶς, cf. Saupp. Epist. Crit. p. 76. — 88. ἐκ νασσῶν sunt νηπταῶν παῖδες (ut Theogn. 189. 1112. ἐκ κακοῦ est κακοῦ παῖς) vel νηπιδεῖς. De usu proverbiali et metaphorico talium dictionum patronymicarum cf. Aristoph. Pac. 1067. ἄλωπεκι-δεῦσι et Cratini γαλιδέως apud Hesychium. Sententia igitur haec „et sicut anales omnia hiant ore clangentes.“ — 98. πέρυτιν Dorice pro πέρυσιν. — 101. Χρυσῶ epitheton Veneris. — 126. 127. Μιλατὶς Dorice pro Μιλησίε i. q. Μιλησία. Sententia haec: mulier Milesia et pastor Samius dicent „lectus Adonidi stratus noster est“, h. e. lecti stragula ex optima lana Samia textricum Milesiarum arte facta sunt. — 143. εἰξέεις, vid. ad II, 4.

Id. XVIII, 23. ἐπὶ ἱστῶ, ad telam texendam.

Id. XIX, 61. ἀκρόχλοος, valde pallidus.

Id. XX, 66. ἄμματα ὀρθά h. v. κατ' ὀρθοπάλην. — 213. κρατέουσι est dat. plur. participii, cui per notum anacoluthiae genus verbum finitum additur pro „καὶ ἐκ κρατέον-τος φῦσιν.“

Id. XXI, 1. μαλοπάρανος Aeolice pro μαλοπάρειος Diall. I. p. 36.

Id. XXII, 4. ὑπάσσαλος Aeolice pro ὑπόσαλος. — 6. κἀντιφίλησ' ἐῶ, et Niciam vicissim mihi hospitium praebere sinam. — 15. ἀκίδρας, cf. Cyrill. ἀκιδρός, ὁ ἀσθενής, Hesych. ἀκιδρωνάζω (recte Is. Vossius ἀκιδρωπάζω), ἀμβλυπῶ.

Epigr. VIII, 5. πελωρίστός i. e. περιβόητος, cf. Hesych. πελωρεύει, φανερώς ποιεῖ (leg. φανερόν), et κελω-

φύειν, βοάν. — XI, 6. ἀγρεμόνες i. q. αὐτὰ σταλίκες, cf. Hesych. — XXII, 2. πολλοὺς sc. ἐνιαυτοῖς

B I O.

I. Conferatur huius idyllii editio singularis. — VI, 3. Iunge ποτιμοχθεῖν. — VII, 4. Iunge ποτιδέχασθαι. — VIII, 1. 2. „non tam timent quam amant,” potius amant quam timent. — XI, 4. χαλεπὰ i. e. δεινὰ pro substantivo. — 5. ἀλῆτο Dorige pro ἡλᾶτο. — 7. quod desiderium propulsabat. — XIII, 1. potius Iovis filia quam maris, cf. VIII, 1.

M O S C H U S.

I, 55. Iunge ἀμφιδηνήεντος, circumcirca artificiosi δηνήεις i. q. τεχνήεις a δῆνος. — 66. 67. Iunge ἔραξε πετηλά i. e. χαμαιπετῇ, χαμαζήλα, humilia. — II, 14. βασιλῆα i. e. βασιλεῖα, regiam. — V, 7. δειλοθέτας, escas ponens, inescator ab δέλος, δέλεαρ, δέλαρ.

I N C E R T I.

Id. I, 16. ἐν ὁμετέροις κήδεσι i. e. in Orphei Thracis morte. — 38. De aquilis plorantibus cf. Oppian. Ix. I, 2. — 39. ἀλκνουλς i. q. ἀλκυνών EtM. 66, 30. Apoll. Rh. I, 1085. ἀλγσει rarior dativi forma ab ἀλγες, τὰ κύματα Δωριεῖς Hesych. De κῆϋξ cf. Oppian. Ix. II, 7. τὰς ὁδὰς δὲ εἰ καταπαύειν μέλλοιεν (αἱ ἀλκύνονες), κῆϋξ κῆϋξ συνεχῶς ἐπειποῦσαι σιγῶσι. — 60. νομεύει i. q. νομᾶ, animo versat. — 84. ἦρεε, capiebat i. e. delectabat. — 119. οὐ φύγεν ᾠδάν, cantu non absterritus est. — 121. 122. praeter hanc naeniam etiam lacrymis tuum fatum ploro.

Id. II, 44. Iunge μηδὲ τὸν ἀδέα, ne amasium quidem suum.

Id. III, 13. φορμός, crassum piscatorum tegumen, quod his simul pro cervicali erat. — 15. κλήθραν, cf. Hesych. κλήθρα, — μοχλός. — 18. τραφεράν i. e. ἡπειρον. — 36. ut lusciniā in silva; lusciniarum ἀγροπνία proverbialis, vid. Paroemiogr. I. p. 443. — 48. Manus protentas incurvans pisci latum spatium concedebam. — 58. ὀγκλινιον diminutivum vocis ὀγκένος (male in lexicis ὀγκένος), uncinus, hamus.

Id. V, 8. ῥόδα μάλων, *rosae genarum, rubores.* — 24 λᾶθον, *oblivionem afferens*, cf. Hom. Od. δ, 221. φάρμακον — κακῶν ἐπιλήθον ἀπάντων et supra ad Theocr. I, 62. — 47. 48. Construe ἐπερειαόμενος (τῷ λίθῳ) ἄχρῃς γεισιπόδων τολχόν. —

Id. VI, 8. νόμος Dorice pro νόμους. Deinde interpretare: „inter *Lycomedis filias non attendentes, ne eo quidem quod Achilles in Deidamiae cubiculo dormiebat.*“ — 18. ἄειρε, *laudibus extollebat.*

Id. VII, 16. λίνον ἄκριτον, *plaga plurimos sine discrimine excipiens*, cf. Nonn. Dion. XLVIII, 286. (Ἐρωτες) εἰς λίνον ἄνδρα φέρουσι καὶ ἀγρώσσουσι γυναῖκα — 26. κροτούνσι, *crepant.* — 34. αὐτόν, vid. ad Theocr. V, 14. — 36. „domus pastoribus satis pulchra est, ut novam aedificare non opus sit.“ — 61. tuis iussis non amplius obedientem.“

Id. VIII, 23. αὐλά, *avis nidus*, ut αὐλῖς Hom. Od. X, 470. — 66. φιλοφληνής, *nugarum amans*, cf. Hesych. φληφός (recte Salmasius φληνός) et EtM. 796, 10. 13., ubi male φληνός scriptum, tum φληναφός, φληναφάω.

Id. IX, 1. βοῶν ἐπίουρος i. q. βουκαῖος, *arator boum ope utens.* — 72. ἄγριον i. e. ἀγροίκως. — 103. κωλοπέδαι, ut γυιοπέδαι, χειροπέδαι. Deinde περισταδόν est i. q. περίξ, *circumcirca*; iunge autem περισταδόν ἀμφὶ πόδεσσιν, ut Oppian. Cyn. II, 259. περισταδόν ἀμφιχυθέντες. Postremo ἐγγὺς ἀπέργων interpretare „in propinquo retinens et a longinqua vagatione prohibens.“ — 114. ἔδνον, *donum*, ut Callim. fr. 193. — 248. εὐκτέανος i. q. εὐκτῆδων, *quae rectas fibras habet*, cf. Thesaur. — 264. ἡχμασσα ab ἐχμάζειν, *constringere.* — 270. ἐκκαπύσαι i. q. ἀποκαπύσαι.

Quae in accentibus a vulgari consuetudine discedunt, eorum fere omnium causas in *Lehrsii Quaestionibus Epicis* expositas invenies.

H. L. Ahrens.

THEOCRITI IDYLLIA.

Idyll. I.

Θύρσις ἢ Ὠιδή.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἄδύ τι τὸ ψιδύρισμα | καὶ ἅ πίτυς αἰπόλε τήνα
ἅ ποτὶ ταῖς παραῖσι μελίσσεται, | ἄδύ δὲ καὶ τὴ
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ.
αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὴ λαψῇ.
5 αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τήνος γέρας, εἰς τὲ καταρρεῖ
ἅ χίμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρέας, ἔστέ κ' ἀμέλξης.

ΛΙΠΟΛΟΣ.

Ἄδιον ὦ ποιμὴν τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχές
τῇν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἶκα τὰι Μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,
10 ἄρνα τὴ σακίταν λαψῇ γέρας· αἶ δέ κ' ἀρέσκη
τῇμας ἄρνα λαβεῖν, τὴ δὲ τὰν ὄν ὕστερον ἐξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἀῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῆς αἰπόλε τεῖδε καθίξας 12
συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ. 14

ΛΙΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις ὦ ποιμὴν τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμιν 15
συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,

ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοπον αἶ τε μυρῖκαι, 13

καὶ οἱ αἰὲν δοριμεῖτα χολὰ ποτὶ ὄϊνα κάθηται.
 ἀλλὰ τὸ γὰρ δὴ Θύρσαι τὰ Λάφριδος ἄλγ' αἰεῖδες
 καὶ τὰς βουκολικὰς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μοίστας, 20
 20 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πετελέαν ἐσδῶμεθα, τῷ τε Πριήπῳ
 καὶ τὰν Κρανιαδῶν κατεναντίον, ἅπερ ὁ θιῶκος
 τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἱ δὲ κ' αἰέσης,
 ὥς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
 αἶγα δὲ τοι δωσῶ διδυματοκόον ἐς τρις ἀμέλξαι, 25
 25 ἃ δὴ εἴχουσ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺν κισσύβιον κεκλυσμένον ἄδ' ἐκ κηρῶ,
 ἀμφῶες νεοτευχῆς, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
 τῷ περὶ μὲν χεῖλῃ μαρτύεται ὑφ' ὅθε κισσός,
 κισσὸς ἐλιχρύνῳ κεκομημένος· ἃ δὲ κατ' αὐτό 30
 30 καρπῷ ἐλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
 ἄσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι. παρ' δὲ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικείουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτὰς· 35
 35 ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρεται ἄνδρα γελᾶσα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥίπτει νόον. οἱ δ' ὑπ' ἐρωτος
 δητὰ νυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τῶς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρον πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' ἧ σπενύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει 40
 40 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ εἰοικώς.
 φαίης κα γυῖων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν·
 ὧδ' οἱ ῥῶδήκοντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες
 καὶ πολλὰ περ ἐόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
 τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἀλιτρυτόιο γέροντος 45
 45 πυρραλαῖς σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά,
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει
 ἥμενος· ἀμφὶ δὲ νιν δὴ ἀλώπεκες, ἃ μὲν ἀν' ὄρχως
 φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πήρα

πάντα δόλον κεύθουσα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν 50
 50 φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχολῶν ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πῆρας
 οὔτε φρυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὕγρὸς ἄκανθος, 55
 55 αἰολίχον τοι θᾶμα τέρας τέ τι θυμὸν ἀτύξαι.
 τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεί Καλυδωνίῳ αἰγὰ τ' ἔδωκα
 ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 ἄχραντον. τῷ κὰ τν μάλα πρόφρων ἄρεσαίμαν, 60
 60 αἰκᾶ μοι τὴν φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰείσαις.
 κοῦτί τυ κερτομέω. πόταγ' ὠγαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδάν
 οὐ τί πα εἰς Αἶδαν γε τὸν ἐκλάθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

(Ωιδή.)

I. Ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

α' Θύρσις ὅδ' ὦξ Ἀλτνας, καὶ Θύρσιος ἅδ' ἄφωνα. 65

65 πεῖ ποκ' ἄρ' ἤσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πεῖ ποκα
 Νύμφαι;

ἢ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδῳ;

οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπῳ,

οὐδ' Ἀλτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

70 β' Τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,

τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἐκλάνσε θανόντα.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

β' Πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,

πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 75

75 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 76

- α' Ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες αἰπόλοι ἦνθον· 80
 πάντες ἀνηρώτων, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
 κῆφ'· „Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; ἃ δ' ἔτι κώρα
 πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται.
 80 ξαλῶ σ', ἃ δύσεώς τις ἄραν καὶ ἀμήχανος ἐσσί.“ 85
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 84
- β' „Ὠλίπόλος ὅκ' ἐσορῇ τὰς μακάδας οἷα βατεῦνται,
 τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔργετο.“ 87
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
- 85 β' „Καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένους οἷα γελᾶντι, 90
 τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ τῇσι χορεύεις.“ 91
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 94
- II. γ' Ἦνθ' ἔγε μὲν ἄδεια καὶ ἃ Κύπρις γελόωσα, 95
 λαδρὰ μὲν ἐγγελώωσα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
 90 κεῖπε· „τύθην τὸν Ἐρωτα κατ' εὔχ' ἄφνι λυγρίζειν·
 ἦρ' οὐκ αὐτὸς Ἐρωτος ὕπ' ἀργαλέῳ ἐλνγίχθης;“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
- γ' Τὰν δ' ἄρα χά' Ἀάφνης ποταμείβετο· „Κύπρι βαρεῖα, 10
 Κύπρι νεμεσσατά. Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·
 95 ἦδη γὰρ φράσθῃ πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδυκεῖν;
 Ἀάφνης κῆν Ἀῖδα κακὸν ἐσσεταὶ ἄλγος Ἐρωτι.“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς
- γ' „Εἰ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος, ἔρπε ποτ' Ἰδαν, 10
 ἦνθ' Ἐρμᾶς πρῶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ· Δάφνι,
 τίς τυ κατατρυχεῖ; τίνοσ' ἰωραθὲ τόσσον ἔρασσαί;
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 71
 71
- βούτας μὲν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλοι ἀνδρὶ ξοικας. 81
 τὰς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ 91
 ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοίρας. 96
 96
 ἔρπε ποτ' Ἀγχίσην. τῇναι δρύες, ὧδε κύπειρος, 101
 101

100 ἡρατος χῶ' Ἀδωνις ὅπερ καὶ μῆλα νομεύει. 100
 αὐτὶς ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσπον ἰοῖσα, 102
 καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχου μοι.⁶
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

γ' ὦ Λύκοι, ὦ Θῶες, ὦ ἂν ὄρεα φωλάδες ἄρκτοι, 116
 χαίρεθ' ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἂν ὕλαν, 118
 οὐκέτ' ἂν ἀδρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθουσα 118
 καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.⁶ 118
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 122

III. δ' ὦ Πᾶν Πᾶν, εἴτ' ἐσσι κατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαίῳ, 126
 εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νῆσον 126
 τὰν Σικελάν, Ἑλίκας δὲ λίπ' ἥριον αἰπύ τε σᾶμα 126
 τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν.⁶
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

ε' ὦ ἔνθ' ὄναξ καὶ τᾶνδε φέρου πακτοῖο μελίπουν 130
 ἐκ κηρῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλικτάν· 130
 ἢ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἐρώτος ἐς Αἴδος ἔλκομαι ἤδη, 130
 Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὥδε νομεύων, 130
 Δάφνις ὁ τὼς ταύρωσ καὶ πόρτιας ὥδε ποτίσδων.⁶ 131
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς. 131

ε' ὦ Νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βᾶτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαί, 136
 ἃ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι· 136
 πάντα δ' ἐναλλα γένοιτο, καὶ ἃ πένυς ὄχνας ἐννίκαι, 136
 Δάφνις ἐπεὶ θνᾶσκει, καὶ τὰς κύνας ὠλαφος ἔλκοι, 136
 κῆξ ὀρθῶν τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.⁶

ὥδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι. 107
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 108

καὶ πτώκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 111

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 119

- λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.
 125 δ' Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀνεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
 ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γε μὰν λῖνα πάντα λελοίπη
 ἐκ Μοιρᾶν, χῶ Δάφνης ἔβα ῥόον. ἐκλυσε δῖνα 140
 τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

- 130 Καὶ τὸ δίδου τὰν αἴγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
 σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
 χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσῳ. 145

ΑἰΠΟΛΟΣ.

- Πληρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα θύρσι γένοιτο,
 πληρὲς τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
 135 ἀδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρετρον ἄδεις.
 ἡνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος, ὥς καλὸν ὅσδει·
 Ὁρᾶν πεπλυσθαί νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς. 150
 ᾧδ' ἴθι Κισσαίθια, τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἰ δὲ χίμαιραι,
 οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὑμῖν ἀναστῇ.

Idyll. II.

Φαρμακεύτριαι.

- Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεστυλί. πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;
 στέφον τὰν κελέβαν φοινικέφ οἶδς ἄστω,
 ὥς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
 ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τᾶλας οὐδὲ ποθείκει, 5
 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνέκαμες ἢ ξοοὶ εἰμές.
 οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦρά οἱ ἀλλὰ
 ᾧχετ' ἔχων ὅ τ' Ἐρως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα.

βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὥς νιν ἶδω καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ.

- 10 νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνω 10
φαῖνε καλόν· τὴν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχε δαῖμον,
τῷ χθονία θ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ἐρχομέναν νεκύων ἀνὰ τήρια καὶ μέλαν αἶμα.
15 χαίρ' Ἐκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμιν ὀπάδει 15
φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερεῖονα μῆτέ τι Κίρκης
μῆτέ τι Μηδείας μῆτε ξανθᾶς Περιμήδας.

I. Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

"Αλφειά τοι πρῶτον πυρὶ τάσσεται· ἀλλ' ἐπίπασσε (πᾶσι) 16
Θεστυλί. δειλαία, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
20 ἦρά γέ τοι μυσαρὰ καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα; 20
πάσσω ἅμα καὶ λέγε ταῦτα „τὰ Δέλφιδος ὅστια
πάσσω.“

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Δέλφις ἐμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν 21
αἶθω· ὥς αὐτὰ λακόν μέγαν ἐκπυρρος ἦσε,
25 κῆξαπίνης ἄφθῃ, κοῦδὲ σποδὸν εἰδομες αὐτᾶς, 25
οὔτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 27

Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὰ δ' Ἀρτεμι καὶ τὸν ἀναιδῆ 28
κινήσαι κ' ὀδύμαντα καὶ εἰτί περ ἄσφαλές ἄλλο. 28

- 30 Θεστυλί, ταὶ κύνες ἄμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται. 30
ὁ θεὸς ἐν τριόδοις· τὸ χαλκῆον ὥς τάχος ἄχει.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἥνιδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἄηται·

ἀ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρονων ἐντοσθεν ἀνία,

- 35 ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν 40
ἀντὶ γυναικὸς ἔβηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

- Ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω, 28
 ὥς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφης.
 40 ὡς δινεῖθ' ὅδε δρόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας, 30
 ὡς τήνιος δινοῖτο ποτὶ ἀμετέρῃσι θύρῃσιν.
 Ἰνγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 32
 Ἐς τρεῖς ἀποσπένδω καὶ τρεῖς τάδε πότνια φωνῶ· 43
 εἴτε γυνὰ τήνῃ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἄνῃρ,
 45 τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσόν ποκα Θησέα φαντί 45
 ἐν Δία λασσθῆμεν ἐϋπλοκάμῳ Ἀριάδνας.
 Ἰνγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Ἰππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
 καὶ πῶλοι μαίνονται ἐν ὄρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
 50 ὥς καὶ Δέλφιν ἰδοίμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι 50
 μαινομένῳ Ἰκελος λιπαρῶς ἔκτοσθε παλαίστρας.
 Ἰνγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὦλεσε Δέλφης,
 ὧρὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
 55 αἰαὶ Ἐρωος ἀναγρέ, τί μεν μέλαν ἐκ χροὸς αἶμα 55
 ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἄπαν ἐκ βδέλλᾳ πέπωκας;
 Ἰνγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ✓ Σαύραν τοι τριψάσα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.
 Θεστυλλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
 60 τὰς τήνῳ φιλῆς καθυπερτέρῳ ἅς ἐτι καὶ νῦν, 60
 καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα· τὰ Δέλφιδος ὅστια μάσσω.“
 Ἰνγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 II. Νῦν δὲ μούνα ἔοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω;
 ἐκ τήνῳ δ' ἀρξῶ, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
 65 ἦνθ' ἂν τῷ Εὐβούλοιο καναφόρος ἄμιν Ἀναξῶ 65
 ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος, τᾶ δὲ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα

ἐκ θυμῷ δέδεμαι, ὃ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ.

61

θηρία πομπεύσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνη.

70 Καί μ' ἅ Θευχαρίδα Θραῦσσα τροφὸς ἅ μακαρίτις
ἀργίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δὲ οἱ ἅ μεγάλοιτος
ὠμάρτευν βυσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
ἀμφιστελαμένα, τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνη. 75

76 Ἦδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ἧ τὰ Λυκάωνος,
εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τι καὶ Εὐδάμνιππον ἰόντας,
τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρη μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς,
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλεον ἢ τὴν Σελάνη,
ὥς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων. 80
81 φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνη.

Χῶς ἴδον, ὥς ἐμάνην, ὥς μοι πυρὶ θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, κοῦτέ τι πομπᾶς
τήρας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὥς πάλιν οἰκαδ' ἀπῆνθον
ἐγνων· ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξάλλαξε, 85
86 κείμεν δ' ἐν κλιντῇρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνη.

Καί μεν χρώς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψω,
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπὰ
ὅστι' ἔτ' ἦς καὶ δέσμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα, 90
91 ἢ ποίας ἐλιπον γραίας δόμον, αἷτις ἐπαῖδεν;
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνη.

Χούτω τᾷ δούλῃ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
„εἴ' ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μάχος. 95
96 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν·

τηνεῖ γὰρ φοιτῇ, τηνεῖ δέ οἱ ἄδὺ καθῆσθαι.“

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

100 „Κῆπεί καὶ νιν ἕοντα μάθης μόνον, ἄσυχά νεῦσον,
κεῖφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ, καὶ ἀφαγέο τᾷδε.“

ὥς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὥς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ,
φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,

105 Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπων
ἰδρώς μεν κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἄερσαις,
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
κνυξεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
ἀλλ' ἐπάγην θαγῦδι καλὸν χροῶ πάντοθεν ἴσα.

110 φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἐσίδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας,
ἔξετ' ἐπὶ κλιντῇρι καὶ ἐξόμενος φάτο μῦθον·

115 „ἦρά με Σιμαίθα τόσον ἐφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην
πρᾶν ποικα τὸν χαρίεντα τρέχων ἐφθασσα Φιλῖνον,
ἐς τὸ τεδὸν καλέσασα τόδε στέγος ἡμὲ παρῆμεν.“

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

120 „Ἦνθον γάρ κεν ἐγών, καὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἐρώτα
ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος ἀντίκα νυκτός,
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
πάντοθε πορφυρέῃσι περὶ ζώστροισιν ἐλκιδάν.“

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

125 „Καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τὰ δ' ἥς φίλα—καὶ γὰρ
ἐλαφρός

καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἡιθέοις καλεῦμαι—
εὐδὸν κ', εἴτε μόνον τὸ καλὸν στόμα τευς ἐφίλῃσιν“

εἰ δ' ἄλλ᾽ μ' ὠθεῖτε καὶ ἅ θύρα εἶχετο μοχλῶ,
πάντως κα πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέ·

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

„Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρῶτον ὀφείλειν, 130

καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τὴν με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλεν

ὥ γύναι ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον

αὐτῶς ἡμίφλεκτον· Ἔρως δ' ἄρα καὶ Αἰπαραῖω

πολλάκις Ἀφαιστοιο σέλας φλογερώτερον αἰθεῖ,

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 135

„Σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο

καὶ νύμφαν ἐσόβησ' ἐτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν

ἀνέρος· ὥς ὃ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἅ ταχυπειθήης

χειρὸς ἐφραψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λίκτρων·

καὶ ταχὺ χρῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνεται, καὶ τὰ πρόσωπα 140

θερμότερ' ἢς ἢ πρόσθε, καὶ ἐπιθυροῖσδομες ἀδύ.

χῶς κα τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,

ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομες ἄμφω.

κοῦτέ τι τήνος ἐμὴν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές,

οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῃ· ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας 145

μάτηρ τᾶς ἀμᾶς ἀνλητροίδος ἅ τε Μελιξοῦς

σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτραχον ἵπποι

Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὀκεανοῖο φέροισαι·

κεῖπέ μοι ἄλλὰ τε πολλὰ καὶ ὥς ἄρα Δέλφις ἐρᾶται.

κεῖτέ νιν αὐτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός, 150

οὐκ ἔφατ' ἀτρεχὲς ἰδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἶν ἐρωτος

ἀκράτως ἐπεχείτο καὶ ἐς τέλος ὄχετο φεύγων,

καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δῶματα τήνα πυκασδεῖν.

ταῦτά μοι ἅ ξεῖνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἁλωτής·

ἦ γάρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἄλλοις ἐφοίτη, 155

καὶ παρ' ἐμὴν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν.

νῦν δὲ τί δωδεκαταλὸς ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον;

- ἦρ' οὐκ ἄλλό τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλασται;
 νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι· αἱ δ' ἔτι καὶ με
 λυπεῖ, τὰν Ἀῖδαο πύλαν καὶ Μοῖρας ἀραξεῖ.
 160 τοῖά οἱ ἐν κίστῃ κακὰ φάρμακα φαρμὶ φυλάσσειν,
 Ἀσσυρίῳ δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλως,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἶσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
 χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαῖρετε κἄλλοι
 165 ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.

Idyll. III.

Κ Ω Μ Ο Σ.

- Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 Τίτυρ' ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλημένε, βόσκε τὰς αἶγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κοῖναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
 8 τὸν Λιβυκὸν κρακίωνα φυλάσσεο, μὴ τυ κορύψῃ.
 ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκ ἐτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦρά με μισεῖς;
 ἦρά γέ τοι σίμος καταφαίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν;
 Τὸν στέφανον τίλαί με καὶ αὐτίκα λεπτὰ ποησεῖς,
 10 τὸν τοι ἐγὼν Ἀμαρυλλί φίλα κισθοῖο φυλάσσω
 ἀμπλέξας καλυκεσοί καὶ εὐοδμοῖσι σελίνοις.
 ὦ μοι ἐγὼν, τί πάθω; ἃ δύσσοος, οὐχ ὑπακούεις;
 ἦνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω. τηνῶθε καθεῖλον,
 10 ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τυ· καὶ αὔριον ἄλλά τοι οἶσῶ.
 νύμφα, καὶ προγένειος, ἀπάγξασθαι με ποησεῖς.

Θάσαι μὲν θυμαλγὲς ἑαὸν ἄχος· αἶθε γινοίμεν
 ἃ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἰκοίμεν
 τὸν κισσὸν διαδύς καὶ τὰν πτέρυν, ἥ τοι πυνάσσει.

Νῦν ἔγνων τὸν Ἑρώτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνης
 μαζὸν ἐθήλαξε, δρυμῶ τέ υἱὸν ἔτραφε μάτηρ,
 ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὄστιον ἄχρῃς ἰάπτει.
 Ὡ τὸ καλὸν ποθοῦσα, τὸ πᾶν λίπος· ὦ κνένοφρον
 Νύμφα, πρόσπτυξάι με τὸν αἰπόλον, ὥς τοι φιλήσω.
 ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἄδεα τέφρις.

Τὰν βάτταν ἀποδύς εἰς κύματα τῆνῳ ἀλευμαι,
 ὡπερ τῶς θυνησὺς σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς·
 καίκα μῆποιδάνω — τὸ γε μὲν τεὸν ἄδὺ τέτυκται.

Ἐγνων πρῶν, ὅκα μοι μενναμένῳ, εἰ φιλέεις με,
 οὐδὲ τὸ τηλέφιλόν ποτεμάξατο τὸ πλατύνημα,
 ἀλλ' αὐτῶς ὁμαλῶ ποτὶ παχέος ἐξεμαφανθή·

Εἶπε καὶ ἡ Γραιὴ τάλανθεά κοσκινόμαντις,
 ἃ πρῶν ποιολόγευσά παραιβάτις, ὠνεῖ· ἔγω μὲν
 τὴν ὁλος ἐγκειμαι, τὸ δὲ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ.

Ἢ μὲν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶψα φυλάσσω,
 τὰν με καὶ ἡ Μεσσηνίως ἑριθακὶς ἡ μελανόχρους
 αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τὴ μοι ἐνδιαδρόμῃ.

Ἄλλεται ροθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἦρά γ' ἰδησῶ
 αὐτάν; ἀσέυμαι ποτὶ τὰν πίνυν ὠδ' ἀποκλινθεῖς.
 καὶ κ' ἐμ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐστίν.

Ἰππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γάμαι,
 μάλ' ἐν χερσὶν ἔλῳν δρόμον ἄννιν· ἡ δ' Ἀταλάντα
 ὥς ἰδεν, ὥς ἑμάνη, ὥς εἰς βαθὺν ἄλατ ἔρωτα.

Τὰν ἀγίλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρυος ἄγε Μελάμπους
 ἐς Πύλον· ἡ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοῖνῃσιν ἐκλίνθη,
 μάτηρ ἡ χαρίεσσα περὶ φρονος Ἀλφειοβοίης.

- 45 Τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν ἐν ὥρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὕτως ὁ Ἄδωνις ἐπὶ πλεόν ἄγαγε λύσσας,
ὥστ' οὐδὲ φθίμενον νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;
Ζαλωτὸς μὲν εἶνι ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνου λαύων
Ἐνδυμίων, ξαλῶ δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα,
60 ὃς τοσσην ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πεισεῖσθε βέβαλοι.
Ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τιν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' αἰδῶ,
κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.
ὥς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

Idyll. IV.

Νομεῖς Βάττος καὶ Κορύδων.

BATTOΣ.

Εἰπέ μοι ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦρα Φιλώνδα;

KOPYΔΩΝ.

Οὐκ ἄλλ' Ἀλγῶνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.

BATTOΣ.

Ἡ πᾶψε κρύβδαν τὰ ποθ' ἔσπερα πάσας ἀμέλγεις;

KOPYΔΩΝ.

Ἄλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κῆμὲ φυλάσσει.

BATTOΣ.

5 Αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ᾤχετο χάραν;

KOPYΔΩΝ.

Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο Μίλων.

BATTOΣ.

Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Φαντί νιν Ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδδεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

Κῆμ' ἔφαθ' ἅ μάτηρ Πολυδεύκεος εἶμεν ἀμείνω.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Κῶχέτ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μῆλα. 10

ΒΑΤΤΟΣ.

Πείσαι κα Μίλων καὶ τῶς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Δειλαῖαι δ' αὐταί, τὸν βουκόλον ὥς κακὸν εὗρον.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἥ μὰν δειλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Τήνας μὲν δῆ τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται 15
τῶστια. μὴ προῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέτιξ;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ Δᾶν, ἀλλ' ὅκα μὲν νιν ἐπ Αἰσάροιο νομεύω
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι,
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.

ΒΑΤΤΟΣ.

Λεπτὸς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πυρρίχος. αἶθε λάχοιεν 20
τοὶ τῷ Λαμπριάδα τοὶ δαῖμόται, ὅκκα θύωντι
τᾷ Ἡρᾷ, τοιόνδε· κακογράφων γὰρ ὁ δᾶμος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Καὶ μὰν ^{μετὰ} ἐς στομάλιμνον ἐλαύνεται ἐς τε τὰ Φύσκιω,
καὶ ποτὶ τὸν Ναύαιθον, ὅπει καλὰ πάντα φύοντι,
αἰγίπυρος καὶ κνήξα καὶ εὐώδης μελίτεια. 25

ΒΑΤΤΟΣ.

Φεῦ φεῦ βασιεύονται καὶ τὰ βόες ὧ τάλαν Αἴγων
εἰς Αἶδαν, ὅκα καὶ τὸ κακῆς ἡράσσοιο νίκας,
χὰ σῦριγξ εὐρώτι παλύνεται, ἄν ποκ' ἐπάξα.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων
δῶρον ἐμὴν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτᾶς,
κεῖ μὲν τὰ Γλαῦκας ἀγκροτόμαι, εἴ δὲ τὰ Πύρρῳ
αὐλέω. ἅ τε Κρότωνά καλεῖ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος
καὶ τὸ ποταφὸν τὸ Λακίμιον, εἵπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀρδῶκοντα μόνος κατεδαίσατο μάξας.
τηρεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας
τᾶς ὀπλᾶς κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι, τὰ δὲ γυναιῖκες
μακρὸν ἀνάυσαν, χῶ βουκόλος ἐξερέλασεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

Ὡ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοῖσας
λασεύμεσθ'· ὅσον αἶγες ἐμὴν φίλαι, ὅσον ἀπέσβης.
αἰαὶ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Θαρσεῖν χρὴ φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσειτ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἰθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Θαρσεῖα. βάλλε κάτωθερ τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Σίτθ' ὁ Λέπαργος,
σίτθ' ἂ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἔσακούεις;
εἰξῶ ναι τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος κῦτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἰδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρπει.
πεῖ θῆν μοι ῥοικὸν τὸ λαγροβόλον, ὥς τυ πατάξω;

ΒΑΤΤΟΣ.

50 *Θᾶσάλ μ' ὦ Κορύδων πότε τῷ Διός· ἃ γὰρ ἄκανθα* 50
ἄρμοι μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθεῖται
τάτραπευλλίδες ἐντὶ. κακῶς ἃ πόρτις ὄλοιτο·
εἰς ταύταν ἐτύπην χασμώμενος. ἦρά εἰ λεύσσεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τί νιν· ἅδε καὶ αὐτά.

ΒΑΤΤΟΣ.

55 *Ὅσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἀλίχον ἄνδρα δαμάζει.* 55

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Εἰς ὄρος ὄκχ' ἔρπης, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει θάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομέονται.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εἰπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦρ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρον ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

60 *Ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθῶν* 60
καὶ ποτὶ τᾷ μάκτρᾳ κατελάμβανον ἄμος ἐνήργει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εὖ γ' ὠνθροπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις
ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ὀρίσδεις.

Idyll. V.

Βουκολιασταὶ Κομάτας καὶ Λάκων.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Αἶγες ἐμαί, τήνον τὸν ποιμένα τόνδε Σιβύρτα
φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἐχθρὸς ἔκλεψεν.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττι' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορήτε
τόν μεν τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- 5 Τὰν ποίαν σύριγγα; τὴν γάρ ποκα δῶλε Σιβύρτα
ἐκτάσα σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἄρκει τοι καλάμας ἀνλὸν ποπνύσδεν ἔχοντι;

ΛΑΚΩΝ.

- Τάν μοι ἔδωκε Λύκων ὠλεύθερε. τὴν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβαν νάκος; εἶπε Κομάτα·
10 οὐδὲ γὰρ Εὐμάρα τῷ δεσπότη ἦς τι ἐνεύδειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὴν δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκειν
βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

ΛΑΚΩΝ.

- Οὐ μὰντὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων
15 τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος, ἣ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας ὠνθροπε μανελς εἰς Κραῖθιν ἀλοίμαν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐ μὰν οὐδ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας ὠγαθὲ Νύμφας,
αἵτέ μοι ἴλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθουεν,
οὐ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψα Κομάτας.

ΛΑΚΩΝ.

- 20 Αἶ' τοι πιστεύσαιμι, τὰ Λάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
ἀλλ' ὦν αἶκα λῆς ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
λερόν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστέ κ' ἀπείπησ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἦς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρρισεν. ἦνίδε κείται
ὠρίφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὴν τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ὄρισδε.

ΛΑΚΩΝ.

25 Καὶ πῶς ὦ κίναϊδε τάδ' ἔσσεται ἐξ Ἰσω ἀμίν;
 τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
 αἰγὸς πρᾶτοτόκοιο κακὰν κύνᾳ δῆλετ' ἀμέλγειν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

30 Ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὥς τὸ πεποίθεις,
 σφᾶξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
 ὦριφος ἰσοπαλὴς τοι, ἰδ' ὁ τράγος οὗτος ἐρίσδει 30

ΛΑΚΩΝ.

10 Μὴ σπεῦδ'· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπειαι. ἄδιον ἄσῃ
 τεῖδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τᾶλσεα ταῦτα καθίζας.
 ψυχρὸν ὕδωρ τουτεῖ καταλείβεται· ὧδε πεφυκεί
 ποία χά στιβὰς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

35 Ἄλλ' οὔτι σπεῦδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὴ με τολμῆς 35
 ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὃν ποκ' ἐόντα
 παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἰδ' ἂ χάρις εἰς τί ποθέρπει.
 15 θρέψαι κα λυκιδεῖς, θρέψαι κυνάς, ὥς ἔ φάγοντι.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τευς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ
 ἀκούσας
 40 μέμναμ'; ὦ φθονερόν τὸ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὐτῶς. 40

ΚΟΜΑΤΑΣ.

20 Ἀνίκ' ἐπύγριζόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
 αἶδε κατεβλαχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ βᾶθιον τήνω πυγίσματος ὕβε ταφείης.
 ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὧδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῇ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

45 Οὐχ ἔρφω τηνεῖ· τουτεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος, 45
 2*

ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι·
 ἐνθ' ὕδατος ψυχρῷ κραῖναι δύο· τὰ δ' ἐπὶ δένδρει
 ὄρουθες λαλαγεῦντι· καὶ ἅ σκιᾶ οὐδὲν ὁμοία
 τᾷ παρὰ τὴν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑψόθε κώνως.

ΛΑΚΩΝ.

- 50 Ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖδε πατησεῖς,
 αἰκ' ἐνθῆς, ὕπνω μαλακώτερα· τὰ δὲ τραγεῖαι
 τὰ παρὰ τὴν ὅσδοντι κακώτερον ἢ τὴν περ ὅσδεις.
 στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
 ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- 55 Αἰ δέ γέ κα τὴν μόλῃς, ἀπαλὸν πτέριν ὦδε πατησεῖς
 καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
 δέρματα τῶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκις ἀρουῶν.
 στασῶ δ' ὅκτῳ μὲν γανυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
 ὅκτῳ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

ΛΑΚΩΝ.

- 60 Αὐτόθι μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθι βουκολιάξεν·
 τὰν σαντῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἀμέ,
 τίς κρινεῖ; αἰθ' ἐνθοὶ πόθ' ὁ βουκόλος ὦδ' ὁ Λυ-
 κώπας.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- Οὐδὲν ἐγὼ τήνῳ ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
 αἰ λῆς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
 65 τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων.

ΛΑΚΩΝ.

Βωστρέωμες.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὴν κάλει νιν.

ΛΑΚΩΝ.

Ἴὼ ξένε μικρὸν ἄκουσον

τειδ' ἐνθῶν· ἄμῃς γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
 βουκολιαστάς ἐστι. τὸ δ' ὃ φίλε μῆτ' ἐμὲ Μόρσων
 ἐν χάριτι κρήνης, μῆτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

70 *Ναὶ ποτὶ τῶν Νυμφῶν Μόρσων φίλε μῆτε Κομάτα* 70
τὸ πλέον εὐθύνης, μῆτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίζῃ.
ἅδ' ἐ τοὶ ἅ ποιμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Σιβύρτα,
Εὐμάρα δὲ τὰς αἴγας ὀρῇς φίλε τῷ Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

75 *Μὴ τύ τις ἡρώτη πότε τῷ Διός, αἶτε Σιβύρτα* 75
αἴτ' ἐμόν ἐστι κάκιστε τὸ ποιμνιον; ὥς λάλος ἐσσί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
κοῦδ' ἐν κανχῶμαι· τύ γε μὰν φιλοκέρτομος ἐσσί.

ΛΑΚΩΝ.

Εἴα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον εὖ πάλιν ἀνθις
ζῶντ' ἄφες· ὃ Παιάν, ἣ στωμύλος ἦσθα Κομάτα.

(Βουκολιασμός).

ΚΟΜΑΤΑΣ.

80 *Ταὶ Μοῖσαι με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδόν* 80
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο προῶν ποκ'
ἔθυσα.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ γὰρ ἐμ' ὃ Ἀπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
κρίον ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρυεα καὶ δὴ ἐφέρπει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

85 *Πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἴγας ἀμέλγω,*
καὶ μ' ἅ παῖς ποθοῦσα „τάλαν“ λέγει „αὐτὸς ἀμέλ-
γεις“; 85

ΛΑΚΩΝ.

Φεῦ φεῦ Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῦ
 τυρῶ καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα
 τὰς αἶγας παρελᾶντα καὶ ἄδύ τι ποππυλιάξει.

ΛΑΚΩΝ.

90 Κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
 ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείειτ' ἔθειρα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόςβατος οὐδ' ἀνεμώνα
 παρ ῥόδα, τῶν ἄνδηρα· τὰ δ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.

ΛΑΚΩΝ.

95 Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὁμομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
 λειτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Κῆγὼ μὲν δωσῶ τᾶ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν
 ἐκ τᾶς ἀρκεύθῳ καθελών· τηνεῖ γὰρ ἐφίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

Ἄλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὀππόκα πεξῶ
 τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

100 Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνῳ ταὶ μακίδες· ὧδε νέμεσθε,
 ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρταί.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὔτος ὁ Κώναρος ἅ τε Κιναίθα·
 τουτεῖ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὥς ὁ Φάλαρος.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

105 Ἔστι δέ μοι γανυλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ,
 ἔργον Πραξιτέλεως· τᾶ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.

ΛΑΚΩΝ.

Χάμιν ἐστὶ κύων φιλοποῖμνος, ὃς λύκος ἄρχει,
ὃν τῷ παιδί δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄκριδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἀμόν,
μή μεν λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλους; ἐντὶ γὰρ ἄβαι.

ΛΑΚΩΝ.

110 Τοὶ τέττιγες ὄρῃτε, τὸν αἰπόλον ὥς ἐρεθίζω·
οὕτως χυμέες θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς.

110

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Μισέω τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθ' ἔσπερα ῥαγίζοντι.

ΛΑΚΩΝ.

115 Καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὼς κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα
σῦκα κατατρῶγοντες ὑπανέμιοι φορέονται.

115

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἡ οὐ μέμνησ', ὅκ' ἐγὼ τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρώς
εὖ ποτεκιγκλίζεν καὶ τὰς δρυὸς εἴχεο τήνας;

ΛΑΚΩΝ.

Τοῦτο μὲν οὐ μέμνημ'· ὅκα μὲν ποκα τεῖδέ τυ δήσας
Εὐμάρας ἐκάδαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

120 Ἦδη τις Μόρσων πικραίνεται· ἢ οὐχὶ παραίσθεν;
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν.

120

ΛΑΚΩΝ.

Κήγῶν μὲν κνίζω Μόρσων τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρουσέ νυν εἰς τὸν Ἄλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

125 Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ρεῖτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κρᾶθι
οἶνω πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.

125

ΛΑΚΩΝ.

ῥεῖτω γῶ Σύβαρις ἄμιν μέλι, καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον
ἅ παις ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἰγίλον αἶγες ἔδοντι,
καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέχυνται.

ΛΑΚΩΝ.

130 Ταῖσι δ' ἐμαῖς ὅτεσσι πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια
φέρεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὥς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρῶν οὐκ ἐφίλησε
τῶν ὧτων καθελοῖς, ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

ΛΑΚΩΝ.

135 Ἄλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
τὰν σύριγγ' ὄρεξα, καλὸν τί με κάρτ' ἐφίλησεν.

ΜΟΡΣΩΝ.

Οὐ θεμιτὸν Λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὸ δ' ὦ τάλαν ἐσσι φιλεχθῆς.
παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δὲ Κομάτα
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸ δὲ θύσας
140 ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Πεμφῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. φοιμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα· κήγῶν γὰρ ἰδ' ὥς μέγα τοῦτο καχαῖῳ
κατὰ τῷ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὧδ' ὀπόκ' ἦδη
ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανὸν ὑμῖν ἀλεῦμαι.
145 αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερούτιδες· αὔριον ὑμέ
πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθε λίμνας.
οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς

τᾶν αἰγῶν, φλασσῶ τυ, πρὶν ἢ γέ με καλλιερῆσαι
ταῖς Νύμφαις τὸν ἀμνόν. ὃ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γε-
νοίμαν,

αἰ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

150

Idyll. VI.

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Δαμοίτας.

Δαμοίτας χῶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἓνα χῶρον
τὸν ἀγέλαν πόκ' Ἄρατε συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
πυρρός, ὃ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
ἐξόμενοι θέρεος μέσφ' ἄματι τοιάδ' ᾄειδον.

5 πρῶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρῶτος ἐρίσδεν. 5

(Δάφνιδος ᾠδή.)

α Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·

β' Καὶ τὺ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
ἄδεα συρίσδων. πάλιν ἄδ' ἶδε τὴν κύναν βάλλει,

10 ἅ τοι τᾶν ὄτων ἔπεται σκοπός· ἃ δὲ βαῦσδει 10
εἰς ἄλλα δερκομένα, τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἄσυχ' ἀπαφλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῖο θεοίσαν.

α' Φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνήμεσιν ὀρούσῃ
ἐξ ἄλods ἐρχομένας, κατὰ δὲ χροά καλὸν ἀμύξῃ.

15 β' Ἄ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται, ὥς ἂπ' ἀκάνθας 15
ταὶ καπνυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει·
καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον· ἧ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις ὦ Πολύφαμε τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

20 Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τὰδ' ᾄδειν.

(Δαμοίτου ᾠδή.)

γ' Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνὶκ' ἐβαλλε,
κοῦτι λάθ', οὐ, τὸν ἐμὸν τὸν ἔνα γλυκύν, ᾧ ποθο-
ρῶμι

ἐς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
ἐχθρὰ φέροιτο ποτ' οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι.

25 γ' Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρῳμι,
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαρμὴ γυναικ' ἔχεν· ἃ δ' αἰοῖσα
ξαλοὶ μ' ὦ Παιὰν καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσας
οἰστρεῖ παπταίνουσα ποτ' ἄντρά τε καὶ ποτὶ ποίμνας.

δ' Σίξα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κνυί· καὶ γὰρ ὅκ' ἦρων
30 αὐτᾶς, ἐκνυξέιτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχουσα.

γ' Ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας, ἔστε κ' ὁμόσση
αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
καὶ γὰρ θῆν οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι.

35 γ' Ἡ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέδρακον, ἧς δὲ γαλάνα,
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μευ ἅ μία κώρα,
ὥς παρ' ἐμὴν κέκριται, κατεφαίνετο, τῶν δέ τ' ὀδόν-
των

λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.

δ' Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον·
40 ταῦτα γὰρ ἅ γραία με Κοτυταρὶς ἐξεδίδαξε.

Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε,
χῶ μὲν τῷ σύριγγ', ὃ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὐλῇ Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βούτας·

ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποτίωνι ποταύλει.

ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ τὰ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ.
νίκη μὲν οὐδ' ἄλλος, ἀνήσασται δ' ἐγένοντο.

45

Idyll. VII.

Θ α λ υ σ ι α.

Ἦς χρόνος ἀνίκα' ἐγὼ τε καὶ Εὐκρίτος εἰς τὸν Ἀλεντα
εἵρομεν ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμιν Ἀμύντας.
τᾷ Διοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκώρεος, εἰλί περ ἐσθλὸν
λαῶν, τῷ δ' ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ
Χάλκωνος, Βούριναν ὅς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν
εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ· τὰ δὲ παρ' αὐτάν
αἰγριοὶ πετέλαι τε εὖσκιον ἄλσος ὕφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφές κομώσσαι.
κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα
ἄμιν τὸ Βρασίλα ἀνεφαίνετο, καὶ τιν' ὁδίταν
ἐσθλὸν σὺν Μοῖσαισι Κυδωνικὸν εὖρομες ἄνδρα,
οὔνομα μὲν Ανκίδα, ἧς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τις μιν
ἠγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐώκει.
ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
κνακὸν δέρμ' ὅμοισι νέας ταμίσοιο ποτόσδον,
ἄμφι δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
ξωστῆρι πλακερῷ, ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀργιελαιῶ
δεξιτερᾷ κορύναν. καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς
ὅμματι μειδιῶντι, γέλως δέ οἱ εἶχετο χεῖλες·
„Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἵμασιαισι καθεύδει,
οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες ἡλαίνονται;

5

10

15

20

ἢ μετὰ δαίτ' ἄκλητος ἐπείγεται; ἢ τινος ἀστῶν
 25 λαὸν ἐπι θρώσκεις; ὥς τοι ποσὶ νισσομένοιο
 πᾶσα λίθος παίλοισα ποτ' ἄρβυλίδεσσιν αἰεῖδει.
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμείψθην· „Λυκίδα φίλε, φαντί τυ
 πάντες

ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἐν τε νομεῦσιν
 ἐν τ' ἀμητήρεσσι. τὸ δὲ μάλα θυμὸν λαίψει
 30 ἀμέτερον· καὶ τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν
 ἔλπομαι. ἃ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσιας· ἡ γὰρ ἑταῖροι
 ἄνδρες εὐπέπλω Λαμάτερι δαίτα τελεῦντι
 ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πλοῖν μέτρον
 ἃ δαίμων εὐκρίθον ἀνεπλήρωσεν ἁλῶν.
 35 ἀλλ' ἄγε δὴ — ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ αἰώς —
 βουκολιασδώμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὄρασεῖ.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυνπειθής,
 οὐ Λᾶν· οὐ γὰρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
 40 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ οὐδὲ Φιλητᾶν
 αἰεῖδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
 ὥς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὃ δ' αἰπόλος ἀδὺν γελάσας
 „τάν τοι“ ἔφα „κορύναν δωρύντομαι, οὔνεκεν ἐσσί
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
 45 ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ
 ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον εὐρυμέδοντος,
 καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χίον ἀοιδὸν
 ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς,
 50 Σιμιχίδα· κῆγὼ μὲν, ὄρη φίλος, εἰ τοι ἀρέσκει
 τοῦτ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.“

(Λυκίδου ᾧ δῆ.)

α' Ἐσσεται Ἀργεάνακτι καλὸς πλόος εἰς Μυτιλάναν,

χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκη
 κύματα, χθρῶν ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει,
 55 αἰκεν τὸν *Λυκίδαν* ὀπτάμενον ἐξ' *Ἀφροδίτας* 55
 θύσῃται· θερμοὺς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.

α' χάλκνόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
 τόν τε νότον τόν τ' εὐρον, ὃς ἐσχατὰ φυκία κινεῖ·
 ἄλκνόνες, γλαυκαῖς *Νηρηΐσι* ταῖ τὰ μάλιστα
 60 ὀρνίθων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ' ἁλὸς ἄγρᾱ. 60
 ὦρια πάντα γένοιτο, καὶ εὐπλοὺς ὄρμον ἴκοιτο. 62

β' Κῆγ' ὡ τῆνο κατ' ἄμαρ ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω
 τὸν *Πτελεατικὸν* οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ
 65 παρ' πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεί. 65

β' Χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κνύζα τ' ἀσφοδέλω τε πολυγνάμπῳ τε σελίνῳ.
 καὶ πλόμαι μαλακῶς μεμυαμένος *Ἀγεάνακτος*
 αὐταῖς ἐν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 70

γ' Ἀὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν *Ἀχαρνεύς*,
 εἷς δὲ *Λυκωπίτας*· ὁ δὲ *Τίτυρος* ἐγγρύθεν ἄσει,
 ὥς ποκα τᾶς *Ξενέας* ἡράσσατο *Δάφνις* ὁ βούντας,
 70 χῶς ὄρος ἄμφ' ἐπονείτο, καὶ ὥς δρύες αὐτὸν ἐθρή-
 νευν,

Ἰμέρα αἵτε φύοντι παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο, 75
 75 εὔτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' *Αἴμον*
 ἢ *Ἀθῶ* ἢ *Ροδόπαν* ἢ *Καύκασον* ἐσχατόωντα.

δ' *Ἀισεῖ* δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἐόντα κακῇσιν ἀτασθαλίησιν ἄνακτος,
 ὥς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι 80

Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς *Μιτυλάναν* 81

80 κέδρον ἔς ἀδείαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι,
οὔνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.

γ' Ὡ μακαριστὲ Κομᾶτα, τὴν θην τάδε τερπνὰ πεπόνθης,
καὶ τὴν κατεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὴν μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας.

85 αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὄφελος εἴμεν,
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμενον ἄν' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωιᾶς εἰσαΐων, τὴν δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἀδὺ μελίσσόμενος κατεκέκλισο θεῖτε Κομᾶτα.

Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὐτίς
90 κῆγόν τοι' ἐφάμαν· „Αὐκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κῆμὲ δίδαξαν ἄν' ὥρεα βουκολέοντα
ἐσθλά, τὰ που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρειν
ἀρξεῦμ'· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοῖσαις.“

(Σιμιχίδου ᾠδή.)

95 α' Σιμιχίδα μὲν Ἐρωτες ἐπέπτарον· ἥ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσσον ἐρῶ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἐρᾶντι.
ὁ Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῃ
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἄριστις,
ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγ' ἄριστος ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἰδεῖν
100 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγάροι,
ὥς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἶθετ' ἐρωτι.

β' Τὸν μοι Πᾶν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσεις,
εἰτε Φιλῆνος ἄρ' ἐστὶν ὁ μαλθακὸς εἰτέ τις ἄλλος.
105 κεῖ μὲν ταῦτ' ἐρδοῖς ᾧ Πᾶν φίλε, μὴ τί τυ παῖδες
Ἀρχαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρῆα τυτθὰ παρείη·

β' Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χροᾶ πάντ' ὀνύχασσι
 δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις, 110
 εἴης δ' Ἥδωνων μὲν ἐν ὄρεσι χεῖματι μέσσω
 Ἐβρον παρ ποταμὸν τετραμμένον ἐγγύθεν ἄρκτω,
 ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιοπέσσι νομεύοις
 πέτρῃ ὑπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὄρατός.

α' Ὑμῆς δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἅδ' ὑ λιπόντες 115
 νᾶμα καὶ Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἔδος αἰπὺ Διώνας,
 ὧ μάλοισιν Ἑρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοιοί,
 βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον,
 βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξεινον ὁ δῦσμορος οὐκ ἔλεε μιν.
 καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαλτερος, αἱ δὲ γυναικες 120
 „αἰαί“ φαντὶ „Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.“

γ' Μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατε,
 μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
 κοκκύζων νάρκησιν ἀνιαρῇσι διδοίη,
 εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε φέριστε μολὼν ἄρχοιτο παλαιστράας. 125
 ἄμιν δ' ἄσυχία τε μέλοι γραῖα τε παρεῖη,
 ἅτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.

Τόσσ' ἐφάμαν· ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἅδ' ὑ γελάσας
 ὥς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὥπασεν εἶμεν.
 χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
 εἶρφ' ὁδόν, αὐτὰρ ἐγὼ τε καὶ Εὐκκριτος ἐς Φρασιδάμω
 στραφθέντες χῶ καλὸς Ἀμύντιχος ἐν τε βαθείαις
 ἀδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες
 ἐν τε νεοτμάτοισι γεγαυρότεσι οἰναρέησι.
 πολλὰ δ' ἄμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
 αἰγαιοὶ πετέλαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὁροδαμνίσιν εἰθαλλέωνες

- τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἅ δ' ὀλολυγὼν
 τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύξεσκεν ἀκάνθαις.
 140 ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγὼν,
 πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὥσδεν θέρους μάλα πίονος, ὥσδε δ' ὀπώρας.
 ὄχραι μὲν παρ ποσσὶ, περὶ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
 δαφιλέως ἀμὴν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο
 145 ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραζε·
 τετράενες δὲ πίδων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχουσιν,
 ἥρά γέ πα τοιόνδε Φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
 κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρον ἐστάσατο Χείρων;
 150 ἥρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπρ,
 τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὄρεσι νᾶας ἔβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι,
 οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι
 βωμῶ παρ Δάματρος ἀλφάδος; ἄς ἐπὶ σωρῶ
 155 αὐτὶς ἐγὼ πᾶξαιμι μέγα πτόνον, ἃ δὲ γελάσσαι
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχουσα.

Idyll. VIII.*

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας.

- Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι
 μᾶλα νέμων, ὥς φαντί, κατ' ὄρεα μακρὰ Μενάλκας.
 ἄμφω τῷ γ' ἦστην πυροτροίχῳ, ἄμφω ἀνάβῳ,
 ἄμφω συρίσδεν δεδαημένῳ, ἄμφω ἀείδεν.
 5 προῶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας·
 „μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι ἀείσαι;

φαμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω, αὐτὸς αἰίδων.“
 τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῷδ' ἀμείβετο μύθῳ·
 „ποιμὴν εἰροπόκων ὄϊων συριγκτὰ Μενάλκῃ,
 οὐποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' αἰίδων.“

MENALAKAS.

Χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

MENALAKAS.

Καὶ τίνα θησεύμεσθ', ὅτις ἀμὴν ἄρκιος εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

Μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὸ δὲ θῆς ἰσομάτορα ἀμύνον.

MENALAKAS.

Οὐ θησῶ ποκα ἀμύνον, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μευ
 χά μάρτηρ, τὰ δὲ μᾶλα ποθ' ἔσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δέ τυ πλέον ἐξεῖ ὁ νικῶν;

MENALAKAS.

Σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν·
 ταύταν κα θεῖην, τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἢ μὰν τοι κήγῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
 πρῶαν νιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
 τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός ἐ διασχισθεὶς διέτμαξεν.

MENALAKAS.

Ἀλλὰ τίς ἀμὲ κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων;

ΔΑΦΝΙΣ.

Τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμεν,
ὥ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ.

Χοῖ μὲν παῖδες ἄϋσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακουῖσαι.
πρῶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἑκτὰ Μενάλκας,
30 εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδάν
βουκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρῶτος.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄγκρα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἶ τι Μενάλκας
πήποχ' ὁ συριγκτὰς προσφιλες ἄσα μέλος,
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἦν δέ ποκ' ἐνθῃ
35 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μῆδ' ἐλασσον ἔχει.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κραῖναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἶπερ ὁμοῖον
μουσίζω Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας
τεῖδ' ἀγάγη, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

40 Ἐνθ' οἷς, ἐνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἐνθα μέλισσαι
σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι,
ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἶ δ' ἂν ἀφέρῃ,
χῶ ποιμὴν ξηρὸς τῆνόθι καὶ βοτάναι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοί, παντᾶ δὲ γάλακτος
45 οὐτάτα πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
ἐνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἶ δ' ἂν ἀφέρῃ,
χῶ τὰς βῶς βόσκων καὶ βόες αὐότεραι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ὡ τράγε, τῶν λευκῶν αἰγῶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας

Χοῖ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἥθελε κρῖνειν.

μυρίον, ὃ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι· 50
 ἐν τήνῳ γὰρ τήνος· ἴθ' „ὦ καλὲ“ καὶ λέγε „Μίλων,
 ὁ Πρωτεύς φώκας καὶ θεὸς ὦν ἐνεμε.“

ΔΑΦΝΙΣ.

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Μή μοι γὰρ Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
 εἶη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θείειν ἀνέμων·
 ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ, 55
 σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελάν τ' ἐς ἄλλα.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἀένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερόν κακόν, ὕδασι δ' αὐχ-
 μός,
 ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
 ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾷ ἀπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ,
 οὐ μόνος ἡράσθη· καὶ τὸ γυναικοφίλας. 60

Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
 τὰν πυματᾶν δ' ὥδ' ἄν οὕτως ἐξᾴρχε Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Φεῖδεν τᾶν στερίφων, φεῖδεν λύκε τᾶν τοκάδων μεν,
 μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.
 ὦ Ἀάμπουρε κύον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ; 65
 οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
 Ταὶ δ' ὅες, μηδ' ὕμεις ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι
 ποίας· οὐτι καμεῖσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φήνται.
 Σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὐθата πλήσατε πᾶσαι,
 ὥς τὸ μὲν ὄρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι. 70
 3*

Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἶδεν·

ΔΑΦΝΙΣ.

75 Κῆμ' ἐκ τῷ ἄνθρωπῳ σύνοφρος κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελῶντα καλὸν καλὸν εἶμεν ἐφασκεν·
Οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾶ,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον.

Ἀδεῖ' ἅ φωνὰ τὰς πόρτιος, ἅδ' τὸ πνεῦμα·
80 ἅδ' δὲ χά θεοῦ παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν.
Τᾶ θροῦτ' αἰ βάλανοι κόσμος, τᾶ μαλίδι μᾶλα,
τᾶ βοῖ δ' ἅ μόςχος, τῷ βουκόλῳ αἱ βόες αὐταί.

Ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν·
,,ἅδ' ἅ τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ Δάφνι φωνά.
85 κρέσσον μελπομένῳ τευ ἀκονέμεν ἢ μέλι λείχειν.
λάξο τὰς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ αἶειδων.
αἱ δὲ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
τήναν τὰν μιτύλαν ὄσω τα δίδακτρά τοι αἶγα,
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.“

90 Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οὕτω κ' ἐπὶ ματέρι νεβρὸς ἄλιτο.
ὥς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνεντράπετο φρένα λύπα
ᾧτερος, οὕτω κα νύμφα δμαθεῖς ἀκάχοιτο.
κῆκ τούτῳ πρῶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἐγεντο,
95 καὶ Νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι Ναῖδα γᾶμεν.

ἅδ' δὲ χά μόςχος γαρεύεται, ἅδ' δὲ χά βῶς.

Idyll. IX.*

Βουκολιασταὶ Δάφνης καὶ Μενάλκας.

Βουκολιάξο Δάφνι, τὸ δ' ὠδᾶς ἄρχεο πρῶτος,
ὠδᾶς ἄρχεο Δάφνι, συναψάσθω δὲ Μενάλκας,
μόσχως βουσίην ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρωσ.
χοὶ μὲν ἅμᾳ βόσκονται καὶ ἐν φύλοισι πλανῶντο
μηδὲν ἀτιμαγελεύντες· ἐμὴν δὲ τὸ βουκολιάξεν
ἐκ ποθεν, ἄλλοθεν δ' αὐτίς ὑποκρίνοιτο Μενάλκας.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἄδὺ μὲν ἅ μόσχος γαρεύεται, ἄδὺ δὲ χά βῶς,
ἄδὺ δὲ χά σῦριγξ, χά βουκόλος ἄδὺ δὲ κήγῶν.
ἔστι δέ μοι παρ' ὕδαρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
λευκῶν ἐκ δαμαλῶν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἀπάσας
λῆψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τῷ δὲ θέρους φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσον ἐρῶν τι πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούει.

Οὕτῳ Δάφνης ἔειπεν ἐμὴν, οὕτῳ δὲ Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Αἵτνα μάτερ ἐμά, κήγῳ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω
κοίλαις ἐν πέτρῃσιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄξ, πολλὰς δὲ χιμαίρας,
ὧ μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κῶεα κεῖται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυῖνῳ χόρια ζέει, ἐν πυρὶ δ' αὖται
φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον αἶσαν
χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.

Τοῖς μὲν ἐπεπλάτγῃσα καὶ ἀντίκα δῶρον ἔδωκα,
Δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἄγρός,
αὐτοφυῇ, τάν δ' οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτωνι,
τῇν δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, ὧ κρέας αὐτός.

σιτήθην πέτρησιν ἐν Ἵκαρίησι δοκεύσας,
πέντε ταμῶν πέντ' οὔσιν· ὃ δ' ἐγκαγχάσατο κόχλω.

* * *

* *

Βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ᾧδάς,
τάς ποκ' ἐγὼ κείνοισι παρῶν ἄεισα νομεῦσι,
30 μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσω.
τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
ἱρακες δ' ἱραξιν, ἐμὴν δ' ἅ μοῖσα καὶ ᾧδά.
τᾷς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνος
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
35 ἄνθρα· τόσσον ἐμὴν Μοῖσαι φίλαι. ὧς μὲν ὀρήτε
γαθεῦσιν, τῶς δ' οὔτι ποτ' ὄδαλῃσατο Κίρκη.

Idyll. X.

Ἑργατῖναι ἢ Θερισταί.

ΜΙΛΩΝ.

Ἑργατῖνα βουκαῖε, τί νυν ᾧξυρὲ πεπόνθεις;
οὔτ' ἂν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι, ὥς τὸ πρὶν ἄγες,
οὔθ' ἅμα λαοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπη
ὥσπερ οἷς ποιμένας, ἃς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
6 ποιός τις δειλαῖε καὶ ἐκ μέσῳ ἄματος ἐσση,
ὃς νῦν ἀρχομένῳ τᾷς αὐλάκος οὐκ ἀποτρώγεις;

ΒΑΤΤΟΣ.

Μίλων ὀψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομ' ἀτεράμνω,
οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;

ΜΙΛΩΝ.

Οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρός;

BATTOΣ.

49 Οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἄγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα; 10

ΜΙΑΩΝ.

Μηδέ γε συμβαίῃ· χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι.

BATTOΣ.

'Αλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.

ΜΙΑΩΝ.

'Εκ πίθῳ ἀντλείς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.

BATTOΣ.

Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.

ΜΙΑΩΝ.

15 Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; 15

BATTOΣ.

'Α Πολυβῶτα,

ἀ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἰπποτίωνι ποταύλει.

ΜΙΑΩΝ.

Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις, πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἅ καλαμαία.

BATTOΣ.

Μωκάσθαι μ' ἄρχῃ τύ; τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ
Πλοῦτος,

20 ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ. 20

ΜΙΑΩΝ.

Οὐ μέγα μυθεῖμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶον,
καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὐτῶς
ἐργαξῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.

BATTOΣ.

(ᾠδή.)

25 Μῶσαι Περίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
παῖδ'· ὦν γάρ χ' ἄψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε. 25

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
 ἰσχρὰν ἀλιόκανυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.

Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἡ γραπτὰ ὑάκινθος,
 ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.

35 Ἄ αἰῖς τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
 ἂ γέρανος τῶροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

Αἰθέ μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
 χρύσειοι ἀμφοτέροισι κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτῃ,

36 Τὼς αὐλῶς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἢ μάλον τύ,
 σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύνκλας.

Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τευς
 ἂ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΜΙΛΩΝ.

Ἦ καλὰς ἀμὲ ποῶν ἐλελάθη βοῦκος αἰοιδάς.
 ὥς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
 40 ὦμοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.
 θαῖσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Αἰτυέρσα.

(Ὡιδή.)

Δάματερ πολύνκαρπε πολύσταχυν, τοῦτο τὸ λαῶν
 εὖεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.

Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριῶν τις
 45 εἴποι· „σύκιννοι ἄνδρες, ἀπώλετο χούτος ὁ μισθός.“

Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρυθος ἂ τοιμὰ ὕμιν
 ἢ ξέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὐτάως.

Σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνων·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.

50 Ἀρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυδαλλῷ,
 καὶ λήγειν εὖδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

Εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος· οὐ μελεδαίνει
τὸν τὸ πιεῖν ἐγγεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

Κάλλιον ὠπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψειν·
μῆπιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.

Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰεῖδεν,
τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρόπει λυμῆρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθορευοίσᾳ.

Idyll. XI.

Κ υ κ λ ω ψ.

Οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
Νικία οὐτ' ἐγγχρίστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐδ' ἐπίπαστον,
ἢ τὰ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἄδύ
γίνετ' ἐπ' ἀνθρώπως, εὐρεῖν δ' οὐ ῥάδιόν ἐστι.

γινώσκειν δ' οἶμαί τῷ καλῶς ἱατρὸν ἔοντα
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοῖσαις.

οὕτω γὰρ ῥάϊστα διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' Ἀμύν,
ᾠρχαῖος Πολύφamos, ὃκ' ἤρατο τὰς Γαλατείας,
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε.

ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥοδῶ οὐδὲ κικίννοις,
ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγέιτο δὲ πάντα πάρεργα.

πολλάκι τὰ ὄϊες ποτὶ τῷ ὑλίου αὐταὶ ἀπῆνθον
χλωρὰς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν αἰείδων
αὐτεῖ ἐπ' αἰόνοιο κατετάκετο φυκιοέσσας

ἐξ αὐοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάροδιον ἔλκος.

Κύπριδος ἔκ μεγάλας τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλευνον.

ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρᾳς
ὑψηλᾷς ἐς πόντον ὄρων ἄειδε τοιαῦτα.

(Ωιδή.)

- α' Ὡς λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ
μῶσχω γαυροτέρᾳ, σφηλωτέρᾳ ὄμφακος ὠμᾶς,
20 φοιτῆς δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
οἶχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με,
φεύγεις δ' ὥσπερ ὅς πολὺν λύκον ἀθρήσασα;
- α' Ἡράσθην μὲν ἐγὼ γὰρ τεοῦς κόρα, ἀνίκα πρᾶτον
ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ θέλοις' ὑακίνθινα φύλλα
25 ἐξ ὕρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
παύσασθαι δ' ἐσίδῶν τῷ καὶ ὕστερον οὐδ' ἐτι παρ' νῦν
ἐκ τήνῳ δύναμαι· τὴν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
- β' Γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὄνεκα φεύγεις·
ὄνεκά μοι λασία μὲν ὄφρ' ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
30 ἐξ ὧτος τέταται ποτὶ θῶτερον ὥς μίᾳ μακρᾷ,
εἰς δ' ὄφθαλμὸς ὕπιστι, πλατεῖα δὲ ὅς ἐπὶ χεῖλει.
- β' Ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,
κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρα,
35 οὐ χειμῶνος ἄκρῳ· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεῖ.
- β' Συρίσδεν δ' ὥς οὔ τις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
τὴν τὸ φίλον μελίμαλον ἅμ' κῆμαιτὸν ἀείδων
πολλάκι νυκτὸς ἅωρί. τράφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς
πάσας μανοφόρως καὶ σκύνων τέσσαρας ἄρκτων.
- 40 β' Ἀλλ' ἀφίκεν τὸ ποθ' ἅμ', καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθῆν.
ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξέης.
τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἐκὼν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο;

λευκοτέρᾳ πακτᾷς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρᾳ ἀρνός,

17 β' Ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδινὰ κυπάρισσοι, 48
 45 ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἅ γλυκύνκαρπος,
 ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἅ πολυδένδρεος Αἴτνα
 λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προῆτι. 49

20 β' Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασσιώτερος εἶμεν, 50
 50 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ·
 51 καιόμενος δ' ὑπὸ τεύς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
 καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.

20 β' Ὁμοι, οὔτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα, 55
 ὡς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τεύς ἐφίλησα,
 αἰ μὴ τὸ στόμ' ἔλῃς, ἔφερον δέ τοι ἡ κρίνα λευκά
 53 ἡ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγάνι' ἔχουσιν.

β' Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεταί ἐν χειμῶνι. 54
 30 νῦν μὰν ὦ κόριον, νῦν αὖ τό γὰ ρεῖν μασεύμαι,
 εἴ τίς κα σὺν καὶ πλέων ξένος ὠδ' ἀφίκεται,
 ὡς εἰδῶ τι, πόθ' ἀδ' κατοικεῖν τον βυθὸν ὑμῖν. 56

60 β' Ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἔξενθοῖσα λάθοιο
 ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὠδὲ καθήμενος οἰκάδ' ἀπενθελν
 50 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὴν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν
 καὶ τυρὸν πᾶσαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.

γ' Ἀ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνᾳ, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ· 63
 63 οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μου,
 καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρωσά με λεπτύνοντα.
 40 φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως με 70
 σφύζειν, ὡς ἀνιάθῃ, ἐπεὶ κήγὼν ἀνιῶμαι.

γ' Ὁ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπέπτασαι; 70
 70 αἰκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.

ὥστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην. 78

τὰν παραιοῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
 εὐρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.

δ' Πολλὰ συμπαισδέν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
 75 κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ἐπακούσω.
 δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γὰρ κήγῶν τίς φαίνομαι εἶμεν.

Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινε τὸν ἔρωτα
 μουσίσδων, ῥᾶον δὲ διᾶγ' ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

Idyll. XII.

Ἄ τ τ η ς.

α' Ἦλυθες ὦ φίλε κοῦρε; τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἡοῦ
 ἦλυθες; οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.

β' Ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιο
 ἦδιον, ὅσσον ὄϊς σφετέρης λασιωτέρῃ ἀρνός,
 5 ὅσσον παρθενικὴ προσφέρει τριγάμοιο γυναικός,
 ὅσσον ἐλαφροτέρῃ μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
 συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτῃ πετεηνῶν,
 τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ
 φηγόν

ἡελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμεν ὥς τις.

10 β' Εἰθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἐρωτες
 νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδῇ.
 „δῖω δὴ τινε τῷδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
 φῶθ', ὃ μὲν Ἰσπνίλος, φαίη χ' ὁ Ἀμυκλαῖάζων,
 τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι ἄλτην.

15 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ξυγῶ. ἦρα τότε ἔσσαν 16
 χρούσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.“

γ' Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδη πέλοι, εἰ γὰρ ἀγῆρω
 ἀθάνατοι, γενεῆς δὲ διηκοσίησιν ἔπειτα
 ἀγγεΐλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
 20 „ἦ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἄλτεω 20
 πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡιθέοισι μάλιστα.“

γ' Ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες
 ἔσσουνθ' ὥς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
 ψεύδεα δινὸς ὑπερθευ ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 25 ἦν γὰρ καὶ τι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας, 25
 διπλάσιον δ' ὦνησας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.

δ' Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
 ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὥς περιάλλα
 ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

30 ε' Αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶαρι πρῶτῳ 30
 κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
 ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
 βριθόμενος στεφάνοισιν ἐὼν ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.

ε' Ὀλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
 35 ἦ πῃ τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται 35
 Ἀνδίκη ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὅποιον
 πεύθονται, μὴ φραῦλος ἐτήτυμον, ἀργυραμοιβό.

Idyll. XIII.

Ὅτ λ α ς.

- Οὐχ ἄμιν τὸν Ἑρώτα μόνοις ἔτεχ', ὥς ἔδοκεῦμες,
 Νικία, ὅτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
 οὐχ ἄμιν τὰ καλὰ πρᾶτοις καλὰ φαίνεται εἶμεν,
 οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἔσορῶμες·
 5 ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός,
 ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδός,
 τοῦ χαρίεντος Ἴλα, τοῦ τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος,
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατήρ ὥσει φίλον νῆα,
 ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ αἰόδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
 10 χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὔτ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιτο,
 οὔτ' ἄρ' ὅχ' ἅ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς,
 οὐδ' ὀπὸκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶεν,
 σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πεταύρῳ,
 ὥς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη,
 15 αὐτοῦ δ' εὖ εἴκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
 ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
 Αἰδουίδας, οἳ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
 πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
 ἵκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν,
 20 Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεάτιδος ἠρωίνης,
 σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ἴλας εὐάνδρον ἐς Ἀργῶ.
 ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ
 ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένον εἶαρος ἤδη,
 τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
 25 ἠρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργῶ

ἅτις κυανεᾶν οὐχ ἤψατο συνδρομάδων ναυς,
 ἀλλὰ διεξάϊξε, βαθύν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν,
 αἰετὸς ὥς μέγα λαῖτμα, ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν.

Ἑλλάσποντον ἴκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἄέντι,
 εἴσω δ' ὕρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἐνθα Κιανάν 30
 αὐλακας εὐθύνοῦντι βόες τρίβοντες ἀρότῳ.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
 30 δειελινήν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
 λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ,
 ἐνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
 κῶχεθ' Ἵλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
 αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἄστεμφεῖ Τελαμῶνι,
 35 οἱ μίαν ἀμφ' ἑταροὶ αἰεὶ δαίνυντο τραπέξαν,
 χάλκεον ἄγγρος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
 ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκη, 40
 κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδίαντον
 καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
 40 ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
 Εὐνεία καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὀρώσασα Νύχεια. 45
 ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῶ πολυχανδέα κρωσσόν
 βάψαι ἐπειγόμενος, ταὶ δ' ἐν χερσὶ πᾶσαι ἔφυσαν·
 45 πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἐξεσώβησεν
 Ἀργεῖφ ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 ἀθρόος, ὥς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἦριπεν ἀστὴρ 50
 ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταίροις
 „κουφότερ' ὧ παῖδες ποιεῖσθ' ὄπλα· πλευστικὸς οὐ-
 ρος.“

50 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσαι
 δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρέψηχον μελέεσσιν.
 Ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί 55
 ᾤχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
 καὶ ῥόπαλον, τό σ' αἰὲν ἐχάνθανε δεξιτερῇ χεὶρ.
 55 τρεῖς μὲν Ἵλαν ᾤυσεν, ὅσον βαθὺς ἦρυγε λαιμός·
 τρεῖς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἴκετο φωνά

- ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω.
 ὥς δ' ὁπότε ἠϋγένειος ἀπόπροθι λῆς ἐσακούσας
 νεβροῦ φθιγεῖσθαι τὶς ἐν οὐρεσιν, ὠμοφάγος λῆς
 (90) ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα,
 Ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
 σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος ὅσ' ἐμόγησεν
 οὐρεα καὶ ὄρυμους, τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 65 ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχοισα μεταρσία ἅπερ ἰόντων,
 ἰστία δ' ἠμίθεοι μεσονύκτιον ἔστε καθειργον
 Ἡρακλῆα μένοντες. ὃ δ' ἅ πόδες ἄγον ἐχώρει
 μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 οὕτω μὲν κάλλιστος Ἰλας μακάρων ἀμιθρεῖται·
 70 Ἡρακλέα δ' ἦρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν,
 οὐνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργῶ,
 πεζᾷ δ' εἰς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

Idyll. XIV.

Κυνίσκας ἔρως ἢ Θυνώνιος.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυνώνιον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ἄλλα τοιαῦτα

Αἰσχίνα.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Ὡς χρόνιος.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Πράσσομεσ οὐχ ὥς λῶστα Θυνώνηε.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ταῦτ' ἄρα λεπτός,
 ῥά μύσταξ πολὺς οὗτος, ἅμ' ἀναλέοι δὲ κίκιννοι.
 τοιοῦτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτας,
 ὥχρὸς κἀννυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' εἶμεν.
 ἦρατο μὰν καὶ τῆνος, ἐμὲν δοκεῖ, ὅπῃ αἰεῖται.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Παῖσδεις ὠγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἅ χαρίεσσα Κυνίσκα
 ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θοῖξ ἀνὰ μέσσον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

τοιοῦτος μὲν αἰὲν τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχᾶ ὀξύς,
 πάντ' ἐθέλων κατ' ἄκαιρον· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ
 καινόν;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

ὁ Ἀργεῖος κῆγρὸν καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
 ἄπας καὶ Κλεύνικος ἐπίνομεσ ὁ στρατιώτας
 ἐν χώρῃ παρ' ἐμὲν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς
 θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς
 εὐώδη τετόρων ἐτέων. σχεδὸν ὥς ἀπὸ λανῶ
 βοῦβός τις κοχλίας ἐξαιρέθη. ἥς πότος ἄδύς.
 ἦδη δὲ προλόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον
 ὦτινος ἥθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὦτινος εἰπεῖν.
 ἅμεις μὲν φωνεῦντες ἐπίνομεσ, ὥς ἐδέδοκτο·
 ἃ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. τί ν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν;
 „οὐ φθιγέξῃ; λύκος εἶδέ σ'“· ἔπαιξέ τις. „ὥς σοφός“

εἶπε,

κῆφ᾽ ἅπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχρον ἄψας.
 ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
 εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς εἶμεν.

τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τήνον ἔρωτα.
 χάμιν τοῦτο δι' ὧτος ἔγεντό ποθ' ἄσυχᾶ οὐτῶς·
 οὐ μὰν ἐξήταξα μάταιν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἤδη δ' ὦν πόσιος τοι τέσσαρες ἐν βᾶθει ἤμες,
 30 ὥ Λαρισαῖος τὸν ἐόν λύκον ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς,
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκα
 ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρὶ
 παρθένος ἐξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσας τὴν Θυνώνιχε, πύξ ἐπὶ κόρρας
 34 ἤλασα, κάλλαν αὐθις. ἀνειρύνσασα δὲ πέπλους
 ἐξ ᾧ ἀπώχετο θᾶσσον, „ἐμὸν κακόν, οὗ τοι ἀρέσκω·
 ἄλλός τοι γλυκίαν ὑποκόλπιος· ἄλλον ἰοῖσα
 θάλαπε φίλον. τήνῳ τεὰ δάκρυσι μᾶλα ῥέοντι.“
 μᾶστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφλοῖσι χελιδῶν
 40 ἄφορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγέλειν·
 ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 εὐθὺ δι' ἀμφιθύρῳ καὶ δικλίδος, ἃ πόδες ἄγον.
 αἰνός θην λέγεται τὸ βεβᾶκει ταῦρος ἀν' ὕλαν.
 εἴκατι· ταὶ δ' ὀκτώ, ταὶ δ' ἐννέα, ταὶ δὲ δέκ' ἄλλαι,
 45 σάμερον ἐνδεκάτα· ποτιδεῖ δύο, καὶ δύο μῆνας,
 ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλάλων, οὐδ' εἰ Θρακιστὶ κέκαρμαι.
 οἶδα· Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶκται·
 ἅμεις δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
 δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίρῃ.
 50 κεῖ μὲν ἀποστέρεξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι.
 νῦν δὲ πόθεν; μῦς, φαντὶ Θυνώνιχε, γεύμεθα πίσ-
 σας.

ὥτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα. πλὴν Σίμος ὁ τᾶς ὑποχάλκῳ ἐρασθεῖς
 ἐκπλεύσας ὑγιᾶς πάλιν ἦνθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
 55 βασεῦμαι κήρῳ διαπόντιος, οὔτε κάκιστος
 οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δὲ τις ἄσπιδιώτας.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ὁφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νῶν τεόν, ὧν ἐπεθύμεις
 Αἰσχίνα. εἰ δ' οὐτῶς ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
 μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 59
 εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς, 61
 εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
 πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων
 οἷα χρὴ βασιλέα· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί
 Αἰσχίνα. ὥστ' εἰ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει 63
 λῶπος ἄκρον περὸν ἄσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροισι δὲ βεβακώς
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 ἧ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν. 70

Idyll. XV.

Συρακούσiai ἦ Ἀδωνιάξουσαι.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐνδοι Πραξινοά;

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῦ φίλα, ὡς χρόνω. ἔνδοι.
 θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρου Εὐνόα. αὐτεῖ.
 ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐχει κάλλιστα.

Α. τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις; Θ. ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 60
4*

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καθίζευ.

ΓΟΡΓΩ.

- ὦ τᾷς ἀλεμάτω ψυχᾷς· μόλις ὑμῖν ἐσώθη
 5 Πραξινοά. πολλῶ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίππων·
 παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
 ἃ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὸ δὲ μασσοτέρῳ ἔμ' ἀπώκεις.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- Ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθῶν
 εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
 10 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερόν κακόν, αἶν ὁμοῖος.

ΓΟΡΓΩ.

Μὴ λέγῃς τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Δίνωνα τοιαῦτα
 τῷ μικρῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὥς ποθορῇ τυ.
 θάρσει Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀφθῶν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. καλὸς
 ἀφθῶς.—
 15 κέφος μὰν τῆνος τὰ πρόαν — λέγομες δὲ πρόαν θην
 βάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδειν —
 ἦνθε φέρων ἄλας ἄμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηγος.

ΓΟΡΓΩ.

- Χῶμος ταῦτ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
 ἐπαδράχμῳς κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
 20 πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ'
 ἔργῳ.

ἀλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάξεν.
 βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ
 θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
 κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἐν ὀλβίῳ ὀλβια πάντα.

25 ἥνιδ' ἐγών. εἴπαις κεν ἰδοῖσα τὴν τῷ μὴ ἰδόντι.

25

ΓΟΡΓΩ.

Ἐρπείν ὥρα κ' εἴη.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἄεργοις αἶν ἐορτά.

Εὐνόα, αἶρε τὸ βᾶμα καὶ ἐς μέσον ἀνιόδρουπτε
θές. πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδειν.

30 κινεῦ δὴ, φέρε θάσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. σμῆ δὴ ποκ'. ἄπληστε, 30
ἐργχεῖ ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
παύε', ὅχ' οἷα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
ἃ κλᾶξ τᾶς μεγάλας πεῖ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

35 Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχές ἐμπερόναμα
τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσῳ κατέβα τοι ἄφ' ἰστῷ; 35

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μὴ μνάσῃς Γοργοῦ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν
ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν προτέθεικα.

ΓΟΡΓΩ.

Ἄλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι τοῦτο.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κάλ' εἶπας.

40 τῷ μπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
ἀμφίθεσ. οὐκ ἄξῳ τυ τέκνον. μορμῷ δάκνει· ἵππος — 40
δάκρυ', ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
ἔρπωμες. Φρυγία, τὸν μικρὸν παῖσδε λαβοῖσα,
τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον. —
ὦ θεοί, ὅσσοις ὄχλος. πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι

- 45 χορὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.
πολλὰ τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα,
ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών· οὐδεὶς κακοεργός
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
οἷα πρὶν ἑξαπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἐπαισδον,
50 ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια πάντ' ἐς ἀρείω.
ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταί
ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μὴ με πατήσης.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαρσῆς
Εὐνόα, οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
55 ἀνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδοι.

ΓΟΡΓΩ.

Θάρσει Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπισθεν,
τοὶ δ' ἔβαν εἰς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκα
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἅμιν ἐπιρρεῖ.

ΓΟΡΓΩ.

- 60 Ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ;

ΓΡΑΥΣ.

Ἐγὼν ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

Παρενθεῖν

εὐμαρές;

ΓΡΑΥΣ.

Ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
κάλλισται παίδων· πείρα θὴν πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησμὸς ἅ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὥς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἥρην.

ΓΟΡΓΩ.

Θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσσοις ὄμιλος
θεσπέσιοις.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῦ, δὸς τὰν χεῖρα μοι· λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μή τι πλαναθῇς.
πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρίξ ἔχευ Εὐνόα ἀμῶν,
οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἤδη
ἔσχισται Γοργοῦ. πὸτ τῷ Διός, εἴ τι γένοιο
εὐδαίμων ὦνθρῳπε, φυλάσσεο τῶμπέχονόν μεν.

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μέν, ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ὅχλος ἀθαρέως

ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κεῖς ὥρας κῆπείτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἵης
ἀμὲ περιστέλλων. χρηστῷ κοίτιρμονος ἀνδρός.
φλίβεται Εὐνόα ἅμιν· ἄγ' ὦ δειλὰ τὴν βιάξεν.
κάλλιστ'· ἔνδοι πᾶσαι, ὃ τὰν νυὸν εἴπ' ἀποκλάξας.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, πόταγ' ὦδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,
λεπτὰ καὶ ὥς χαρίεντα· θεῶν περὸν ἄματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Πότνι' Ἀθαναία· ποταί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,

ποιοι ζωογράφοι τὰκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
 ὥς ἔτυμ' ἑστάκωντι, καὶ ὥς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
 ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ὠνθρωπος.
 αὐτὸς δ' ὥς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
 85 κλισμῶ, πρῶτον ἱουλὸν ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων,
 ὃ τριφίλητος Ἄδων, ὃς κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Παύσασθ' ὦ δύσταντοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
 τρυγόνες ἐκ νασσᾶν τε πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μᾶ, πόθεν ὠνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
 90 πασάμενος ποτίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις,
 ὥς εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
 ὦ καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
 δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς Δωριέεσσι.
 μὴ φύη Μελιτῶδες, ὃς ἀμῶν καρτερός εἴη,
 95 πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.

ΓΟΡΓΩ.

Σιγᾷ Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν αἰεῖδεν
 ἅ τας Ἀργείας θυγάτηρ πολὺνδρις αἰιδός,
 ἅτις καὶ πέρυτιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσσε.
 φθεργεῖται τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.

ΓΤΝΗ ΑΟΙΛΟΣ.

100 α' Δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰθάλιον ἐφίλησας,
 αἰπεινόν τ' Ἔρυν' ἂν Χρυσῶ παῖζοις Ἀφροδίτα·
 οἶόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
 μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον Ὄραι.
 βάρδισται μακάρων Ὄραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναί
 105 ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεῖ τι φορεῦσαι.
 α' Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,

ὦνθρώπων ὥς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
 τὴν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναιε,
 ἃ Βερενικεία θυγάτηρ Ἑλένη εἰκνυῖα
 Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.

β' Παρ μέν οἱ ὄρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται,
 παρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσχοις
 ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χροῖσει ἁλῶναστρον.
 εἶδατα δ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονεόνται,
 ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρῳ,
 ὅσσά τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος τὰ τ' ἐν ὕγρῳ ἐλαίῳ,
 πάντ' αὐτῷ πετεεινὰ καὶ ἐρπετὰ τεῖδε πάρεστι.

γ' Χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοντες ἀνήθῳ
 δέδμανθ'· οἱ δ' ἔτι κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἑρωτες,
 οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεζομενᾶν ἐπὶ δένδρῳ
 πωτῶνται πετρύγων πειρώμενοι ὅζον ἀπ' ὅζῳ.

β' Ὡ βενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
 αἰετοὶ οἰνοχόου Κρονίδα Αἰὶ παῖδα φέροντες,
 πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω.
 ἃ Μιλὰτις ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων·
 „ἔστρωται κλῖνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἅμα.“
 τὰν μὰν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις.
 οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρὰ.

δ' Νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
 αἰῶθεν δ' ἅμεις νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἐξω
 οἴσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὶνι πτύοντα,
 λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνείσαι
 στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς·

γ' „Ἐρπεις ὦ φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κεῖς Ἀχέροντα
 ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός

ἡμιθέων, ὥς φαντί, μονώτατος. οὐτ' Ἀγαμέμνων
 τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἦρως,
 οὐδ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἰκατι παίδων,

- δ' Οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθῶν,
 140 οὐδ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίδαι καὶ Λευκαλίωνες,
 οὐ Πελοπηιάδαι τε καὶ Ἀργεὺς ἄκρα Πελασγῶ.
 ἵλαθι νῦν φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσῃς.
 καὶ νῦν ἦνθες Ἀδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκη, φίλος εἰξεῖς."

ΓΟΡΓΩ.

- Πραξινοά, τὶ χοῆμα σοφώτερον ἂ θήλεια.
 145 ὀλβία ὅσσα ἴσασι, πανολβία ὥς γλυκυφωνεῖ.
 ὦρα ὅμως κεῖς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
 χῶν' ὅξος ἅπαν, πεινᾷντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
 χαῖρ' ὦ Ἀδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

Idyll. XVI.

Χάριτες ἢ Ἰέρων.

- Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
 ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
 Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰείδοντι·
 ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰείδωμεν.
 5 τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἡῶ,
 ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἶκῳ
 ἄσπασίως, οὐδ' ἀνθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
 αἰὲν δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
 πολλά με τωθάξοισαι, ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον,
 10 ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ

ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μέμνοντι βαλοῖσαι,
 εὐθ' αἰεὶ σφισιν ἔδραι, ἐπὴν ἄπρηκτοι ἴκωνται.
 τις τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
 οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὥς πάρος
 ἔσθλοις

αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νευίηται δ' ὑπὸ κερδέων. 15
 πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἄθρει
 ἄργυρον, οὐδέ κεν ἴδῃ ἀποτρίψας τιπλ' δοίῃ,
 ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· „ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
 αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
 20 τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὅμηρος. 20
 οὗτος ἀοιδῶν λῶστος, ὅς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.“

Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρῖος ἐνδοθι χρυσός
 κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτον φρονέουσιν ὄνασις,
 ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δέ πού τινι δοῦναι ἀοίκων,
 25 πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25
 ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια δέξειν,
 μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
 μειλίζαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωσι νέεσθαι,
 Μουσάων δὲ μάλιστα τίλει ἱεροὺς ὑποφήτας,
 30 ὄφρα καὶ εἰν Ἀἶδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς, 30
 μηδ' ἀκλεὲς μύσσει ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
 ὥσεί τις μακέλας τετυλωμένος ἐνδοθι χεῖρας
 ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμενα κλαίων.
 πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἀνακτος Ἀλεῦα
 35 ἄρμαλιν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται· 35
 πολλοὶ δὲ Σκοπάδῃσιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακοὺς
 μόσχοι σὺν κερᾶσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
 μυρία δ' ἄμ πεδίον Κρανωνίων ἐνδιᾶσκον
 ποιμένες ἐκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
 40 ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἡδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν 40
 θυμὸν ἐς εὐρείαν σχεδίαν στεγνοῖο γέροντος.

αἰνῶσται δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τήνα λιπόντες
 δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κῆμος αἰόλα φωνεῖν
 45 βάρβιτον ἔς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς
 ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκείας ἔλλαχον ἵπποι,
 οἳ σφισιν ἔξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστήας Λυκίων ποτέ, τίς κομάοντας
 Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροῖης Κύνκρον ἔγνω,
 50 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὑμνησάν ἀοιδοί;
 οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Ἄϊδαν τ' εἰς ἔσχατον ἑλθῶν
 ζωός, καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύνκλωπος,
 δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός
 55 Εὐμαῖος, καὶ βουστὶ Φιλοΐτιος ἄμφ' ἀγελαίαις
 ἔργον ἔχων, αὐτὸς τε περίσπλαγχρος Λαέρτης,
 εἰ μὴ σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.

Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
 χρήματα δὲ ζῶοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 60 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἥονι κύματα μετρεῖν,
 ὅσσ' ἄνεμος χέρσον δὲ μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
 ἢ ὕδατι νίξειν θολερὰν διαειδέει πλίνθον,
 καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρῆλκειν·
 χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δὲ οἷ εἴη
 65 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἱμερος αὐτόν.
 αὐτὰρ ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 δίζημα δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἐνθῶ
 σὺν Μοῖσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
 70 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος.
 οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς
 πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·
 ἔσσειται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται ἀοιδόν,

ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσον μέγας ἢ βαρὺς Ἄλας
 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἤριον Ἴλου.
 ἦδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι
 οἰκεῦντες Λιβύης ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγαντι.
 ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτενοῖσιν·
 ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων προτέροις ἴσος ἠρώεσσι
 ζώννυνται, ἵππεια δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι.
 αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' Ἀθήνα
 κούρη θ', ἣ σὺν μητρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
 εἰληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
 ἐχθροὺς ἐκ νάσσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάρκῃα
 Σαρδόνιον κατὰ κύμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
 τέκνοις ἢ δ' ἀλόχοισιν, ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
 ἄστυα δὲ προτέροισι πάλιν ναίοντο πολίταις,
 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας·
 ἀγροὺς δ' ἐργάζοντο τεθαλότας· αἱ δ' ἀνὰριθμοι
 μήλων χιλιάδες βοτάνῃ διαπιανθεῖσαι
 αἶμα πεδίον βληχῶντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὖλιν
 ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
 νειοὶ δ' ἐκπονέοντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τίττιξ
 ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένος ὑπόθι δένδρων
 ἄχει ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὄπλ' ἀράχναι
 λεπτὰ διαστήσαντο, βοᾶς δ' ἔτι μῆδ' ὄνομα' εἴη·
 ὑψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν αἰοδαί
 καὶ πόντου Σκυθικοῦ πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος
 ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
 εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀγέθουσαν
 ὑμνεῖν, σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἰέρωνα.
 ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινύειον
 Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,

ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεόντων
 θαρσύνσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρησιν ἰοίμαν.
 καλλείψω δ' οὐδ' ὕμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητὸν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; ἄεὶ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἴην.

Idyll. XVII.

Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἄδωμεν ἀοιδαῖς·
 ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματος καὶ μέσσης· ὃ γὰρ προφερέστερος ἀν-
 δρῶν.

- 5 ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,
 ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
 ὑμνήσαιμ'. ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
 10 Ἴδαν ἔς πολὺδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
 παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργον.
 τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
 οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.
 Ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
 15 Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθαιτο
 βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
 τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔδθηκεν
 ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ
 δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς
 20 ἔδριάει, Πέρσῃσι βαρὺς θεὸς αἰολομίτροις.
 ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνου

Ἰδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
 ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδησι,
 χαίρων νῆωνων περιώσιον νῆωνοῖσιν,
 ὅττι σφραγν Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
 25 ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται εἰσι νέποδες γεγαῶτες. 25
 ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἡρακλείδας,
 ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
 τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἦδη
 νέκταρος εὐόδοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
 30 τῷ μὲν τύξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30
 τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
 οἷ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρον Ἦβας
 ὄπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.
 οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
 35 ἔπρεπε θηλυτέρῃσ', ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35
 τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κόρυς
 κόλπον ἔς εὐώδη ῥαδινας ἐσεμάξατο χεῖρας.
 τῷ οὐπὼ τινα φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
 ὅσσόν περ Πτολεμαῖος ἦν ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
 40 ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλεον· ὧδέ κε παισὶ 40
 θαρσύνεας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 ὅπποτε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἔς φιλεούσης.
 ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
 ῥηίδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
 45 κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα, 45
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐεῖδής Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπείρασεν,
 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν
 κυανέαν καὶ στυγνὸν αἰὲ πορθμῆα καμώντων,
 50 ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑὰς δ' ἀπεδάσσαο τιμάς. 50
 πᾶσιν δ' ἥπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνέει, κόρυς δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.

- Ἀργεῖα κυάνοφρον, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
 μισγομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
 55 ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὴν Ἀχιλλῆα
 Αἰακίδα Πηλῆι, σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
 αἰχμητὰ Πτολεμαῖω ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καὶ σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἔοντα,
 δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἶδες ἄω.
 60 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσι·
 ἥ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, καὶ δ' ἄρα πάντων
 νωδυρίην κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρὶ ἰοικώς
 παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 65 φᾶ δὲ καθάπτομένα βρέφους χεῖρεςσι φίλησιν·
 „Ὀλβιε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
 Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρίλοπον κατθεῖο κολῶναν,
 [ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν,]
 70 ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.“
 „Ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὃ δ' ὑπόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
 ἐς τρεῖς ὑπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἰθίος ὄρνις.
 Ζηνὸς που τόδε σᾶμα. Αἰὲ Κρονίῳ μελόντι
 αἰδοτοῖ βασιλῆης· ὃ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ
 75 γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ,
 πολλὰς δὲ κρατεῖ γαίης, πολλὰς δὲ θαλάσσης,
 μυρία ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λῆϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμεναι Διὸς ὁμβρῶ·
 ἀλλ' οὔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 80 Νεῖλος ἀναβλύζων διερχὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.
 οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πόλιν ἑκατοντάδες ἐνδέδμηται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσᾶς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·

τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγῆνωρ ἐμβασιλεύει. 85
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀραβίας τε
 καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
 Παμφύλοισι τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλικέσσι
 σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοποτολέμοισι τε Καρσί,
 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται 90
 πόντον ἐπιπλώοντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
 πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἄσπιδιῶται
 χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
 ὄλβῳ μὲν πάντας κε καταβροῦθοι βασιλῆας· 95
 τόσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνὸν ἔρχεται οἶκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
 οὐ γάρ τις δηῖων πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβάς
 πρὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσατο κώμας,
 οὐδέ τις αἰγιαλὸν δὲ θοᾶς ἐξάλατο ναός 100
 θωρηγθεὶς ἐπὶ βουσίην ἀνάρσιος Αἰγυπτίῃσι·
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρνται πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν.
 ᾧ ἔτι πάγχυ μέλει πατρῷα πάντα φυλάσσειν
 οἷ' ἀγαθῷ βασιλῇ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός. 105
 οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πλοῖν χρυσός
 μυρμάκων ἅτε πλοῦτος αἰεὶ κέχυται μογεόντων·
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἴκοι,
 αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
 πολλὸν δ' ἱφθίμοισι δεδῶρηται βασιλευσί, 110
 πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἔγραθοῖσιν ἑταίροις.
 οὐδὲ Λιωνύσου τις ἀνὴρ ἱερούς κατ' ἀγῶνας
 ἔκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν,
 ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι Πτολεμαίου 115
 αὐτ' εὐεργεσίης, τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἶη

- ὀλβίῳ ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 120 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες
 ἄορι, γὰρ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
 μῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονίη
 στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη,
 ματρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἷσατο ναοὺς·
 125 ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῶ περικαλλέας ἡδ' ἐλέφαντι
 ἴδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
 πολλὰ δὲ πλανθέντα βοῶν ὄγε μηρία καίει
 μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευνθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τὰς οὔτις ἀρείων
 130 νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῶ,
 ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
 ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 οὓς τέκετο κρείονσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 ἄγνον δὲ στόρνυσιν ἰάειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ
 135 χεῖρας φοιβήσασα μύροισι ἔτι παρθένος Ἴρις.
 χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 φθέρξομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γέ μεν ἐκ Διὸς αἰτέω.

Idyll. XVIII.

Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος.

Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρταξ ξανθότριχι παρ Μενελάω
 παρθενικὰ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσαι
 πρόσθεν ἐϋγράπτω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 δώδεκα τὰ πρῶται πόλιος, μέγα χοῦμα Λακκαῖναν

ἀνίκα Τυνδαριδᾶν κάσιν ἄγετο τὰν ἀγαπατᾶν
 μναστεύσας Ἑλέναν ὃ νεώτερος Ἀτρεὺς νῖων.
 ἄειδον δ' ἄρα πασαι ἐς ἕν μέλος ἐγκροτέοισαι
 ποσσὶ περ εἰλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἰαχε δῶμ' ὕμεναίω.

(Ὑμέναιος.)

α' Οὕτω δὴ πρωῒξὲ κατέδραθες ὧ φίλε γαμβρέ;
 ἦρά τις ἐσσι λίαν βαρυγῶνατος, ἦρα φίλυπνος*
 ἦρα πολὺν τιν' ἐπινες, ὅτ' εἰς εὐνὴν κατεβάλλεν.
 εὐδειν μὲν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,
 παῖδα δ' εἶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ μητρὶ
 παῖσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς ἁῶ
 κελς ἔτος ἐξ ἔτεος Μενέλα τεὰ ἅ νυὸς ἄδε.

β' Ὀλβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπτα σπερχομένῳ τοι
 ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὄλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.
 μοῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς.

α' Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἔκετο χλαῖναν,
 οἷα Ἀχαιίδα νῦν γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μὲ ἄλλα*
 ἦ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ μητέρει τίκτοι ὁμοῖον.
 ἄμμες δ' αἰ παῖσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτὸς
 χορσαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώπῳ λοετρῷ,
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
 τὰν οὐ Δᾶν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῇ.

γ' Ἀὖς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον,
 πότνια νυκτὶ σελάνα, ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος*
 ὧδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται ἐν αἴνι.
 πείρα μέγα λαὸν ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα
 ἢ κάπῳ κυπάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὶς ἵππος*
 ὧδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.

γ' Οὐτέ τις ἐκ ταλάρῳ πανίσδεταί ἔργα τοιαῦτα,
 οὐτ' ἐπὶ δαιδαλέῳ πνικινώτερον ἄτριον ἰσθῶ

- κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων·
 35 οὐ μὰν οὐδὲ κρόκαν τις ἐπίσταται ὥδε κροτῆσαι
 "Αρτεμιν αἰείδοισα καὶ εὐρεῖδ' ἔργον Ἀθάναν,
 ὥς Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὅμμασιν ἱμεροὶ ἐντί.
 γ' Ὡ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρη, τὸ μὲν οἰκέτις ἦδη,
 ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ . . . . .
 40 . . . . . καὶ λειμώνια φύλλα
 ἐρψοῦμες στεφάνως δρεψούμεναι ἅδ' πνέοντας,
 πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμέναι ὥς γαλαθηναί
 ἄρνες γειναμένας ὅλος μαστον ποθέοισαι.
 γ' Πρῶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ ἀν' ἑομένοιο
 45 πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομες ἐς πλατάνιστον,
 πρῶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειψαρ
 λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὥς παριὼν τις
 ἀννείμῃ· δῶροισι τι σέβον μ', Ἑλένας φυτὸν
 εἰμί.
 50 δ' Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
 Λατῶ μὲν δοίῃ, Λατῶ κουροτρόφος ὕμιν
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἀφθιτον ὄλβον
 ὥς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἐνθεῖν.
 55 δ' Εὐδέτ' ἐς ἀλλάλων στέργνον φιλότατα πνέοντες
 καὶ πόθον, ἔγρεσθαι δὲ πρὸς αὐτῶ μὴ πιλάθησθε.
 νεύμεθα κᾶμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρῶτος αἰοιδός
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὐτρίχα δειράν.
 Τμήν ὦ Τμέναιε, γάμψ' ἐπὶ τῷδε χαρείης.

Idyll. XIX. (XXIV.) *

Ἡ ρ α κ λ ῖ σ κ ο ς.

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἔοντα τόχ' ἅ Μιδεαῖτις
 Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα,
 ἄμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
 Ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλου ἀπεσκύλευσε πεσόντος.
 ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
 „εὖδετ' ἐμὰ βρέφεια γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,
 εὖδετ' ἐμὰ ψυχά, δὴ' ἀδελφεῶ, εὖσοα τέκνα·
 ὄλβιοι εὐνάξοισθε καὶ ὄλβιοι ἂν ἴδοιτε.“
 ὣς φραμένα δῖνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος.
 ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
 Ὠρίωνα κατ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
 ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
 οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τὼ δ' ἐξειληθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυνον ἰόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦνθον,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο, Λιδὸς νοέοντος ἅπαντα,
 Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὅγ' εὐθύς ἄϋσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
 κοῖλον ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 Ἰφικλέης, οὐλὰν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
 φευγέμεν ὀρμαίνων· ὃ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσὶν
 Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶ,
 δραξάμενος φάρυγγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται

- οὐλομένοις ὀφίεσθιν, ἃ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
 30 τὰ δ' αὖτε σπείρησιν ἐλίσσέσθην περὶ παῖδα
 ὀφίγονον γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρον·
 ἄψ δὲ πάλιν διέλυσον, ἐπεὶ μογέειεν ἀκάνθας,
 δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἐκλυσιν εὐρεῖν.
 Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοῦς καὶ ἐπέκραγε πρῶτα·
 35 „ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν·
 ἄνστα, μηδὲ πόδεσσιν ἐοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ αἶεις, παῖδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 ἢ οὐ νοεῖς, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που, οἱ δὲ τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες καθαράς ἄπερ ἡριγενείας;
 40 ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.“
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὕπερθεν
 κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωροτο.
 ἦτοι ὄγ' ὠριγυᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 45 κουφίζων ἐτέρᾳ κολεόν, μεγαλῶνυμον ἔργον.
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας·
 δμῶας δὴ τότε ἔϋσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 „οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἅπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.“

(Desunt complura.)

- 50 „ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς αὐτεῖ.“
 Ἡ ῥα γυνὰ Φοῖνισσα μύλαις ἐπι κοιτον ἐχοῖσα.
 οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνους ἅμα δαιομένοισι
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἐκάστου.
 ἦτοι ἄρ' ὥς εἰδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα
 55 - θῆρε δ'ὡς χεῖρεσσιν ἀπρὶξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,
 συμπλήγδην ἰάχησαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
 ἐρπετὰ δεικανάσσκεν, ἐπάλλετο δ' ὑπόθι χαίρων

κωροσύνῃ, γελᾶσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖν
πατρὸς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.

Ἀλκμήνῃ μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
ξηρὸν ὑπὲρ δειούς ἀκρόχλου Ἴφικλῆα·

Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἄμυναν θέτο χλαῖναν
παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτον.

ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον·

Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα

Ἀλκμήνῃ καλέσασα τέρας κατέλεξε νεοχμὸν,

καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,

ἠνώγει. „μῆδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,

αἰδόμενος σὺ με κρύπτε· καὶ ὥς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι

ἀνθρώποις, ὅτι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει.

ἀλλ' Εὐηρεΐδα, μάλα τί φρονέοντα διδάσκω;“

Τόσσ' ἔλεγεν βασιλεία· ὃ δ' ἀνταμείβετο τοίοις·

„θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆλον αἶμα.

θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λῶλον ἐν φρεσὶ θέσθαι.

ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὅσ-

σων,

πολλαὶ Ἀχαιιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα

χειρὶ κατατρίβοντι ἀκρέσπερον αἰείδοισαι

Ἀλκμήναν ὀνομασί, σέβας δ' ἔσῃ Ἀργεΐαισι.

τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρον φέροντα

ἀμβάλειν τεὸς υἱός, ἀπὸ στέρωνων πλατὺς ἦρως,

οὐ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἦσσαντες ἄλλοι.

δῶδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇν

μόχθους, θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἔξει·

γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τὰδ' ἐπῶρσαν

κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.

[ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ, ὅπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ

καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.]

ἀλλὰ γύναι πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῷ εὖτυκον ἔστω,

90 κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἐτοιμάσατ' ἢ παλιούρω
 ἢ βάτω ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖτον ἄχερδον·
 καίτε δὲ τῶδ' ἀγρίῃσιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντε
 νυκτὶ μέσῃ, ὅκα παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
 ἦρι δὲ συλλέξαισα κόριν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
 ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
 105 ῥωγάδας ἔς πέτρας ὑπερούριον, ἃψ δὲ νεέσθω
 ἄστρεπτος· καθαρώ δὲ πυρώσατε δῶμα θεεῖω
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὥς νενόμισται,
 θαλλῶ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ·
 Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
 100 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὥς τελέθοιτε.

Φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ὄχετο δίφρου
 Τειρεσίας πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
 Ἰσοκλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὥς ἐν ἁλώᾳ
 ετρέφετ' Ἀργεῖον κεκλημένος Ἀμφιτρήωνος.
 105 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρον Αἰνὸς ἐξεδίδαξεν,
 νῆδ' Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἦρως,
 τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οἰστών
 Εὐρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 αὐτὰρ αἰοδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἐπλάσσε
 110 πυξίνῃ ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλπος.
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδρυστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀλλάλους σφάλλοντι παλαισμάσιν, ὅσά τε πύκται
 δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἅ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο παλαισμάτα σύμφορα τέχνη,
 115 πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείω διδασκόμενος παρὰ παιδί
 Αὐτολύκῳ Φανοτῇ, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσαν
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶ ἐπέκειτο προσώπῳ.
 ἵππους δ' ἐξέλάσασθαι ὑφ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσαν
 120 ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,

Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἥρατ' ἀγώνων 126
 Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀγαεῖς
 δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 125 δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
 ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν,
 κοσμησαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι 125
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππῆεσσι κελεῦσαι
 Ἄκτωρ Ἰππασίδας δέδαεν, φρυγᾶς Ἄργεος ἐνθάδ',
 130 ὀππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς
 ναῖε παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππῆλατον Ἄργος.
 Ἄκτορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστῆς 130
 ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρεῖψαι νεότητα.

135 Ὡδὲ μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 εὐνὰ δ' ἥς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρὸς
 δέσμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ,
 δεῖπνον δὲ κράε τ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος 135
 Δωρικὸς· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
 αὐτὰρ ἐπ' ἅματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἰνυτο δόρυπον.
 35 εἴματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας.

(Desunt reliqua.)

Idyll. XX. (XXII.) *

Δ ι ό σ κ ο υ ρ ο ι .

Ὑμνέομεν Ἀῆδας τε καὶ αἰγιόχον Διὸς υἱῶ,
 Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πῦξ ἐρεθίζειν
 λείρας ἐπιζεύξαντα μέσας βαρέεσσιν ἱμᾶσιν.
 ὑμνέομεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα

- 6 κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δὲ ἄδελφεούς,
 ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
 ἱππῶν θ' αἵματόεντα ταρασσομένων κατ' ὄμιλον,
 νηῶν θ', αἱ δύνοντα κατ' οὐρανοῦ ἢ ἀνιόντα
 ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἔγκυρσαν ἀήταις.
 10 οἱ δέ σφενον κατὰ πρύμναν αἰείραντες μέγα κῦμα,
 ἥε καὶ ἐκ πρῶρηθεν, ἢ ὅππῃ θυμὸς ἐκάστου,
 εἰς κοίλῃν ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα
 εἰκῇ ἀποκλασθέντα· πολλὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 15 νυκτὸς ἐφερπούσης· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα,
 κοπτομένη πνοαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάσας.
 ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας
 αὐτοῖσιν ναύτησιν ὀιομένοις θανέεσθαι·
 αἴψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὴ δὲ γαλήνη
 20 ἄμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι·
 ἐκ δ' ἄρκτοί τ' ἐφάνησαν, ὕων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴν
 φάτνην σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ὦ ἄμφω θνητοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἄμφω,
 ἱππῆες κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες αἰοιδόι·
 25 Κάστορος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰεΐειν;
 ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον αἰεῖδω.
 Ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἔν ξυνιούσας
 Ἀργῶ καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρυκας εἰς ἀφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
 30 ἔνθα μίης πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ
 τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπὴναιμον ἰκτὴν
 εὐνάς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστορ δ' αἰολόπῳλος ὅ τ' οἴνωπὸς Πολυδεύκης
 35 ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων,
 παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην.

εὔρον δ' αἰνάον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἶ δ' ὑπένερχθεν
 λάλλαι κρυστάλλῳ ἥδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 40 ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀργόθι πεῦκαι
 40 λεῦκαι τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
 ἐνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιαάσκε,
 45 δεινὸς ἰδεῖν, σκληρῇσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς· 45
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
 σαρκὶ σιδηρείῃ σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
 ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον
 ἔστασαν ἥτε πέτροι ὀλοοίτροχοι, οὔστε κυλίνδων
 50 χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις· 50
 αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ ἀνέχενος ἠωρεῖτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεῶνων.
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνας βροτοί, ὧν ὅδε χῶρος;

ΑΜΥΚΟΣ.

55 χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μὴ πρὶν ὅπωπα; 55

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.

ΑΜΥΚΟΣ.

θαρσέω, κούκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄγριος εἰ πρὸς πάντα παλίγκτος, ἢ ὑπερόπτης;

ΑΜΥΚΟΣ.

τοιόσδ' οἷον ὁρᾷς· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

60 ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχὼν πάλιν οἴκαδ' ἰκάνοις.

60

ΑΜΥΚΟΣ.

μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳ.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πλεῖν ὕδατος σύγχε δοίης;

ΑΜΥΚΟΣ.

γνώσσει, εἴ σευ διψος ἀνειμένα χεῖλεα τέρσει.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός, ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πίδαομεν;

ΑΜΥΚΟΣ.

65 εἷς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς.

65

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

πυγμάχος, ἢ καὶ ποσὶ θένων σκέλος, ἅμματα δ'
ὀρθά;

ΑΜΥΚΟΣ.

πῦξ διατεινόμενος σφετέρης μὴ φεῖδεο τέχνης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας;

ΑΜΥΚΟΣ.

ἐγγὺς ὀρθῶς· οὐ γύνυις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

70 ἦ καὶ ἄεθλον ἐτοῖμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἅμφω;

70

ΑΜΥΚΟΣ.

σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεται, αἶκε κρατήσω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.

ΑΜΥΚΟΣ.

εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες εἶτε λέουσι

γυνόμεθ', οὐ κ' ἄλλω γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλω.

75 Ἡ δ' Ἀμυκός, καὶ κόχλον ἔλων μυκήσατο κοίλῃν. 75

οἱ δὲ θοῶς συνάγεσθ' ἐνὶ σκιερὰς πλατανίστους
κόχλου φυσηθέντος ἀεὶ Βέβρυκες κομῶντες.

ὥς δ' αὐτὸς ἦρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπέροχος ἐν δαΐ Κάστρω.

80 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείρησιν ἐκαρτύναντο βοεῖαις 80

χείρας καὶ περὶ γυῖα μακρὰ σφ' εἴλιξαν ἱμάντας,
ἔς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλήλοισι πνέοντας.

ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
ὁπότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡέλιοιο·

85 ἰδρὴν μέγα δ' ἄνδρα παρήλυθες ὦ Πολύδευκες, 85

βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.

αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἴετο πρόσσω,
χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον

Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλεον ἢ πρίν,

90 σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐνέκειτο νευενκῶς 90

ἔς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαύτεον, οἱ δ' ἐτέρωθεν

ἦρωες κρατερόν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,

δειδιότες μὴ πῶς μιν ἐπιβρόσας θαμάσειε

χώρῳ ἐνὶ στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνὴρ.

95 ἦτοι ὅγ' ἐνθα καὶ ἐνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς 95

ἀμφοτέρησιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδῖς, ἔσχεθε δ' ὄρμης

παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφιάλον περ ἔοντα.

ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἐπτυσεν αἷμα

φοίνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελεύθεσαν,

100 ὥς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε· 100

ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστεινῶτο προσώπου.

τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσε ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς

πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμυχανέοντ' ἐνόησε,

μέσσης ὀνὸς ὑπερθε κατ' ὄφρυός ἤλασσε πυγμῇ,

105 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἔς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πληγείς 105

ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἔξετανύσθη.
 ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·
 ἀλλήλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνουντες ἱμάσιν.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐς στῆθος τε καὶ ἰξὺν χεῖρας ἐνώμα
 110 αὐχένα τ' ἀρχηγὸς Βεβρύκων· ὃ δ' αἰκίεσι πληγαῖς 110
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.
 σάρκες δ' ὧ μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ
 αἰψ' ὀλγὸς γένετ' ἀνδρός· ὃ δ' αἰεὶ μᾶσσονα γυῖα
 ἀπτομένου φορέεσκε πόνον χροίῃ δέ τ' ἀμείνω.
 115 πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν; 115
 εἰπέ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἑτέροις ὑποφήτης
 φθιέγξομαι, ὅσσ' ἐθέλεις σύ, καὶ ὅπως τοι φίλον
 αὐτῇ.

"Ἦτοι ὅγε ῥέξαί τι λιλαϊόμενος μέγα ἔργον
 σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκης ἔλλαβε χεῖρα,
 120 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς, ἑτέρῃ δ' ἐπιβαίνων 120
 δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἐπὶ λαρόνας πλατὺ γυῖον.
 [καὶ κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·]
 ἀλλ' ὅγ' ὑπεξάνεδυ, κεφαλὴν στιβαρῇ δ' ἅμα χειρὶ
 πληῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κροτάφον καὶ ἐπέμπεσεν ὦμῳ·
 125 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος· 125
 ἄλλη δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
 αἰεὶ δ' ὀξύτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον,
 μέχρι συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείτ' ἄλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπανδῶν
 130 ἀμφοτέρως ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 130
 τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
 ὧ πύκτη Πολυδεύκης· ὁμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
 μή ποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.
 135 Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαι μοι ἄναξ, σὲ δὲ Κᾶστορ ἀείσω, 135
 Τυνδαρίδῃ ταχύπωλε δορυσσόε χαλκεοθώρηξ.

- Τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δὴ φερέτην Διὸς υἱὴν
 δοιᾶς Λευκίπποιο κόρας· διίσσῃ δ' ἄρα τῶγε
 ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὸν υἱὸν Ἀφαιῆος,
 140 γαμβρὸν μελλογάμῳ, Αὐγκεύς καὶ ὁ καρτερός Ἴδας. 140
 ἀλλ' ὅτε τύμβον ἱκανὸν ἀποφθιμμένου Ἀφαιῆος,
 ἐκ δίφρων ἄρα βάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
 ἔγχεσι καὶ κόλλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
 Αὐγκεύς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲρ κόρουθός μ' ἐγ' αὖσας·
 145 Δαιμόνιοι, τί μάχης ἰμείρεται; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
 ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
 ἡμῖν τοι Λευκίππος εἰς ἔδνωσε θυγάτρας
 τᾶσδε πολὺ προτέροις, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκῳ·
 ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοισι λέχεσσι
 150 βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν 154
 ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπτετε δῶροισι.
 ἢ μὴν πολλὰκις ὕμιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' εἶπα καὶ οὐ πολὺ μύθος ἔων περ·
 „οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν ἔοικε
 155 μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἐτοίμοι. 155
 πολλή τοι Σπάρτη, πολλή δ' ἱππῆλατος Ἥλις,
 Ἀρκαδίη τε εὐμήλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα,
 Μεσσηνίη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφίς ἀκτὴ·
 160 ἐνθά κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται 160
 μυθρία οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο,
 τάων εὐμαρὲς ὕμιν ὀπυλῆιν ἄς κ' ἐθέλητε·
 ὥς ἀγαθοῖς πολέες βούλονται κε πενθεροὶ εἶναι·
 ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
 165 καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρῷον αἶμα. 165
 ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἑάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
 ἅμμι γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.“
 ἴσκον τοιαῶδε πολλὰ, τὰ δ' εἰς ὕγρὸν ᾗχετο κῆμα
 πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.

- σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 170 πεύθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν.
 εἰ δ' ὑμῶν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρὴ
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔγχεα λουῖσαι,
 Ἴδας μὲν καὶ Ὀμαιμος ἐός, κρατερός Πολυδεύκης,
 χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης,
 175 νῶϊ δ', ἐγὼ Κάστωρ τε, διακρινώμεθ' ἄρῃ
 ὀπλοτέρῳ γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλις νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου
 εἰς· ἀτὰρ ὧλλοι πάντας εὐφρανέουσιν ἐταίρους
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κοῦρας
 180 τᾶσδ'· ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῶ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
 Εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θή-
 σειν.

- τὼ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὦ γενεῇ προφέρεσκον· ὃ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Αὐγκεύς,
 σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἀντυγα πρώτην·
 185 ὥς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάζετο δούρατος ἀκμῆς
 Κάστωρ· ἀμφοτέροισι δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
 ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλήλων, εἰ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἰδοιεν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινὰ δηλήσασθαι
 190 δοῦρ' ἔαγῃ, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγνέντα.
 τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένῳ φόνον αὐτῆς
 τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόχομον τρυφάλειαν
 Κάστωρ, πολλὰ δ' ἐνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Αὐγκεύς
 195 τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἔκετ' ἀκασκή.
 τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ
 σκαιῶ· ὃ δὲ πληγεῖς ξίφος ἔκβαλεν, αἵψα δὲ φεύγειν
 ὠρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι καρτερός Ἴδας

200 κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
 ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρό
 Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἴσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὃ δ' ἐς στόμα κείτο νενευκῶς
 Αὐγκεύς, καὶ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν
 ὕπνος.

205 οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίῃ εἶδε πατροφῇ
 παίδων Λαοκόωσσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
 ἦ γὰρ ὅγε στήλην Ἀφαρηίου ἔξανέχουσιν
 τύμβου ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἴδας
 μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέρῳιο φονῆα·
 210 ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χειρῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέφω συνέφλεξε κεραυνῷ.
 οὕτως Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῷ
 αὐτοῖς τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφρυσαν.

Χαίρετε Αἴδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις
 215 ἐσθλὸν αἰὲ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἄοιδοί
 Τυνδαρίδαις Ἑλένη τε καὶ ἄλλοις ἠρώεσσιν,
 Ἴλιον οὐ διέπερσαν ὀρήγοντες Μενελάω.
 ὑμῖν κῦδος ἄνακτες ἐμήσατο Χίος ἄοιδός,
 ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 220 Ἰλιάδας τε μάχης Ἀχιλλῆά τε πύργον αὐτῆς·
 ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων,
 οἷ' αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἄοιδαί.

Idyll. XXI. (XXVI.)*

Α ἦ ν α ι ἦ Β ά κ χ α ι.

- Ἴνῳ καὶ Ἀντωνόῳ χά μαλοπάρανος Ἀγανῶα
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.
 καὶ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας θρυὸς ἄγρια φύλλα
 κισσὸν τε ζῶοντα καὶ ἀσφύδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
 5 ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς,
 τὼς τρεῖς τᾷ Σεμέλῃ, τὼς ἐννέα τῷ Διονύσῳ.
 τερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
 εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὡς ἐδίδασχ', ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
 10 Πενθεὺς δ' ἄλιβάτου πέτρας ἅπο πάντ' ἐθεώρει,
 σχῖνον ἔς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
 Ἀντωνόα πρῶτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχου,
 ἐξαπίνας ἐπιοῖσα, τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβηλοι.
 15 μαίνεται μὲν θ' αὐτὰ, μαίνονται δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι.
 Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἶ δ' ἐδίωκου,
 πέπλως ἐκ ζωστήρος ἐς ἱγνύαν ἐρύσασθαι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε, „τίνος κέχρησθε γυναῖκες;“
 Ἀντωνόα „τόδ'“ ἔειπε „τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.“
 20 καὶ μὲν τὰν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἐλοῖσα,
 ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας.
 Ἴνῳ δ' ἐξέρορηξε σὺν ὠμοπλάτῃ μέγαν ὦμον
 λάξ ἐπὶ γαστέρα βάσα, καὶ Ἀντωνόας ῥυθμὸς αὐτός.
 αἶ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναῖκες.
 25 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθηῆα φέρουσai.
 οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθομένῳ Διονύσῳ
 φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,

εἴη δ' ἐκγενέτης ἢ καὶ λέκτρῳ ἐπιβαίνοι·
 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ᾄδοιμι.
 ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος.
 εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῶϊα, δυσσεβέων δ' οὔ.
 χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόντι
 Ζεὺς ὕπατος μεγάλην ἐπιγονυίδα κάτθετο λύσας·
 χαίροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἄδελφαι αὐτᾶς
 Καδμεΐαι ποιναῖς μεμελημέναι ἡρώωναι,
 αἱ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίαντος Διονύσου
 οὐκ ἐπιμωμάτων. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιοτο.

Idyll. XXII. (XXVIII.)

Ἡ λ α κ ἄ τ η.

Γλαῦκας ὦ φιλέριθ' ἀλακάτῃ δῶρον Ἀθαγάας
 γύναιξιν, γῆος οἰκωφελίας αἰσιν ἐπάβολος,
 θάρσεισ' αὖ μιν νυκτὶ πολὺν ἔς Νείλεω ἀγλάαν,
 ὅππῃ Κυπριδος ἱερὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑπασσάτω·
 τυτὶδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα παρὸς Δίος,
 ὅππως ξέννον ἔμον τέρομεν ἰδὼν κἀντιφίλησιν,

Νικίαν, Χαρίτων ὑπερόφρωνων ἱερὸν φύτον,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθῳ γεγεννημέναν

δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρρας ἀπάσσομεν,
 σὺν τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις,

πόλλα δ' οἷα γύναικες φορέοις ὑδάτινα βράκη·

δις γὰρ μάτρες ἄρῶν μαλάκοις ἐν βοτάνῃ πόκοις
 πέσσειν αὐτοῖσιν, Θεογενιδὸς γ' ἐννεκ' εὐσφύρω·

οὕτως ἀνυσίεργος, φιλέει δ' ὅσα σάοφρονες·

οὐ γὰρ εἰς ἀκίδρας οὐδ' ἐς ἀέργον κεν ἐβολλόμαι·

ὅπασσαι σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὺ χθόνος.
καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν ὧς Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἄρ-
χίας

νάσω Τρινακρίας μύελον, ἄνδρων δοκίμων πόλιν.
νῦν μὲν οἶκον ἔχοισ' ἄνερος, ὃς πόλλ' ἐδάη σόφρα
ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκόμεν,
οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν πεδ' Ἰαόνων,
ὡς εὐαλακάτος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλη,
καὶ οἱ μνᾶσθιν ἄει τῷ φιλοίδω παρέχης ξένω.
κῆνο γάρ τις ἐρεῖ τῷπος ἰδων σ' ἢ μεγάλα χάρις
δῶρφ σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τέματα τὰ παρ φίλων.

Idyll. XXIII. (XXIX.)

Π α ι δ ι κ α.

Οἶνος ὃ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεα·
κᾶμμε χρὴ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι.
κῆγὼ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῷ.
οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλειςθ' ἀπὸ καρδίας,
γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τῆς ζωῆς ἔχω
ξὰ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
χῶταν μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
ἀμέραν· ὅκα δ' οὐκ ἐθέλεις τύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
πῶς ταῦθ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
ἀλλ' εἰ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρω,
τῷ κε λώιον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσας.
ποιήσαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δενδρίῳ,
ὅππῃ μῆδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
νῦν δὲ τῷδε μὲν ἅματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,

- 5 ἄλλον δ' αὖριον, ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον μάλα.
 καὶ μὲν σευ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθρος αἰνέσαι,
 τῷ δ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένενυ φίλος,
 τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐθήκαο.
 ἀνδρῶν τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν.
 10 φίλη δ', ἃς κε ζόης, τὸν ὕμοιον ἔχειν αἶε.
 αἱ γὰρ ὧδε πόης, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσσαι
 ἐξ ἀστῶν· ὁ δέ τοι κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχει,
 ὅς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνεται,
 κῆμε μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.
 15 ἀλλὰ πὲρ ἀπάλῳ στύματός σε πεδέρχομαι
 ὁμνάσθην, ὅτι πέρρυσιν ἦσθα νεώτερος,
 χῶτι γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπτύσαι
 καὶ ῥυσσοί, νεότατα δ' ἔχειν παλινάγρετον
 οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φόρει,
 20 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν.
 ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
 καὶ μοι τῶραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
 ὅπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρεῖαν ἔχεις,
 ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέοι φίλοι.
 25 αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρόπεις,
 ἐν θυμῷ δὲ λέγεις „τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς“;
 νῦν μὲν κῆπὶ τὰ χρύσεια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
 βαίην καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον,
 τόκα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' ἀνλείαις θύραις
 30 προμόλοιμι κε παυσάμενος χαλεπῷ πόθῳ.

THEOCRITI EPIGRAMMATA.

I. (I.)

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἅ κατὰπνυκνος ἐκείνα
ἔρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι,
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθιε Παιάν,
Δελφίς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσσε.
5 βωμὸν δ' αἵμαξεῖ κεραὸς τράγος οὔτος ὁ μᾶλος, 5
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

II. (VII.)

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συννοισόμενος
Νικίᾳ, ὅς μιν ἐπ' ἡμαρ αἰεὶ θυέσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύφατ' ἄγαλμα κέδρου,
5 Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χειρὸς ἄκρον ὑποστάς 5
μισθόν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

III. (X.)

Ῥμῖν τοῦτο θεᾶν κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τῷ ἀγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμαρίνον,
μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

IV. (XII.)

Ἀημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ' ὦ Διόνυσε
παρ σὲ τὸν ἡδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεῖς,
μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶ δ' ἐκτίσματο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

V. (XIII.)

Ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἰλάσκειο τὴν θεὸν εἰπὼν
οὐρανίην, ἀγνῆς ἀνθεμα Χρυσογόνας
οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυγόν. αἰεὶ δέ σφιν λῶιον εἰς ἔτος ἦν
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ᾧ πότνια· κηδόμενοι γάρ
ἀθανάτων ἀντοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

VI. (XX.)

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ἔμιν υἱὸν ὦνῆρ
τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρῶτος τῶν ἔτ' ἄνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρου,
ῥῶσσοις ἐξεπόνασεν εἰπ' ἀέθλους.
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὥς σάφ' εἰδῆς,
ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποήσας
πολλοῖς μῆσιν ὀπισθε κήνιαυτοῖς.

VII. (XVI.)

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ᾧ ξένε
σπουδᾷ, καὶ λέγ' ἐπὴν ἐς οἶκον ἐνθῆς
Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέφῳ
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιού.
προσθεὶς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ᾄδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

VIII. (XVII.)

Ἄ τε φωνὰ Δώριος χῶνῆρ ὁ τὰν κωμωδίαν
εὐρὼν Ἐπίχαρμος.
ᾧ Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλατινοῦ
τὴν ᾧδ' ἀνέθηκαν,
τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωριστᾶ πόλει,
ὧν ἀνδρὶ πολίτᾳ

σωρὸν παρεῖχες ῥημάτων μεμναμένοι
τελεῖν ἐπὶ χεῖρα.

πολλὰ γὰρ πότε τὰν ζῶαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα.
10   μεγὰλα χάρις αὐτῶν.

IX. (XXI.)

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
κέῖ μὲν πονηρός, μὴ προσέρχεν τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσί κρήνῳός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζευ, κῆν θέλῃς ἀπόβριζον.

Dubia et Spuria.

X. (II.)

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων
βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τάδε,
τοὺς τροητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὅξυν ἄκοντα,
νεβρίδα, τὰν πῆραν, ἧ ποκ' ἐμαλοφόρει.

XI. (III.)

Εὐδεις φυλλοστρωῖτι πέδῳ Δάφνι σῶμα κεκμακός
ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος,
5   ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὴν φεῦγε, 5
φεῦγε μεθεῖς ὕπνου κῶμα καὶ ἀγρεμόνας.

XII. (VI.)

Ἄ δειλαιε τὴν Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ καταταξεῖς
δάκρυσι διγλήνους ὥπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Αἰδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
8   αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἀνίκα τηνας 5
ὅστιον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

XIII. (V.)

Ἀῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν διδύμοις ἀνλοῖσιν αἰῖσαι
 ἀδύ τί μοι; κῆρ' ὡς πακτίδ' ἀειράμενος
 ἀρξενῦμαί τι κρέκειν, ὃ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θελξεί
 Δάφνις; κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
 5 ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρον ὅπισθεν
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

XIV. (XXII.)

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τὰδ' ἔγραψα,
 εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,
 υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
 Μοῦσαν δ' ὀθνεῖην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

XV.

Ἄστοις καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἥδε τράπεζα·
 θεὸς ἀνελοῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
 ἄλλός τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Καῖκος
 χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

XVI.

Ἀρχαὶ ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τάνθηματά ταῦτα
 ὑπῆρχεν· ἥ βάσις δὲ τοῖς μὲν εἴκοσι,
 τοῖς δ' ἑπτὰ, τοῖς δὲ πέντε, τοῖς δὲ δώδεκα,
 τοῖς δὲ διηκοσίοισι νεωτέρῃ ἢδ' ἐνιαυτοῖς·
 5 τοσσόσδε γὰρ μιν ἐξέβη μετρούμενος

* * * *

XVII. (IV.)

Τήναν τὰν λαύραν τᾶ θ' αἰ δρυὲς αἰπόλε κάμψας
 σύκινον εὐρήσεις ἀριγλυφὲς ξόανον,
 τρισκελὲς ἀντόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλητι
 παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.

- 5 σακὸς δ' εὐίερος περιδέδρομεν, ἀέναν δέ
 ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ.
 ἔνθα πέριξ κέχνται βοτρυόποις ἔλικι
 ἄμπελος, εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς
 10 κόσσυφοι ἄχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη. 10
 ξουθαὶ δ' ἄδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
 μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὅπα.
 ἔξεο δὴ τηνεῖ καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
 εὐχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
 15 κεῦθ' ἐπιρρῆξιν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἄρα νεύσῃ, 15
 τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύῃ τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ θαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἰσχω
 σακίταν. αἶτοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

XVIII. (XV.)

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλός
 ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον ὁδοιπὸρ' ἔχει.
 „χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος“ ἔρεῖς „ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
 κεῖται τῆς λερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.“

XIX. (XIV.)

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτός
 Εὐρύμεδον τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
 τιμασεῦντι, πατρὸς μνῶμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

XX. (VIII.)

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθῶν·
 χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχον πόρον, ἀντὶ δὲ πολλὰς
 πατρίδος ὀθνεῖαν κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

XXI. (XI.)

Εὐσθένης τὸ μνημα· φρυσιγνώμων ὁ σοφιστής,

δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.

εὔ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένου ὄντα,

χῶν' ὑμνοθέτης ἐν τοῖς δαιμονίως φίλος ὢν.

πάντων, ὧν ἐπέοικεν ἔχειν τεθνεῶθ', ὁ σοφιστής

καίπερ ἄκυς ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

XXII.

Ἡ παῖς ὥχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἦδ' ἐνιαυτῷ

εἰς Ἀθῆναι πολλοῖς ἡλικίης προτέρῃ,

δειλαίῃ, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,

νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.

αἰατ' ἐλείν' ἀπαθουῖσα Περιστέρῃ, ὡς ἐν ἐτοίμῳ

ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

XXIII. (XVIII.)

Ὁ μικρὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θραῖσσᾳ

Μήδειος τὸ μνημ', ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κήπ' ἐγράψε Κλείτας.

ἔξετ' αὖ χάριν ἄδ' ἄντ' ἐπὶ τήνων,

ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψ'· ἔτι μάν, ὅτι χρησίμα καλεῖται.

XXIV. (XIX.)

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἰσίδε τὸν πάλαι ποιητάν

τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος

διῆλθε κήπ' ἐν νύκτ' αὖ πρὸς ἁῶ.

ἦρά νιν αἰ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων,

ὡς ἐμμελὲς τ' ἐγένετο κήπ' ἰδέξιος

ἐπεὰ τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰεῖδ'.

XXV.

Ἀνδράσιν τὸ γράμμα, τί σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.

Γλαύκῃς εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXVI. (IX.)

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὄρην
 ναντίλος ἴσθι· καὶ ὥς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
 δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἔλθειν
 ἠπείγεις κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,
 ἔμπορος ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτήν
 ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυσ.

THEOCRITI FRAGMENTUM.

Ἐκ τῆς Βερενίκης.

Καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
ἐξ ἀλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,
σφάξων ἀκρόνυχος ταύτη θεῶν λερόν ἰχθῦν,
ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιερώτατος ἄλλων,
καὶ κε λίνα στήσαιο καὶ ἐξερούσαιτο θαλάσσης
ἐμπλεα.

5

5

BIONIS RELIQUIAE.

I.

Ἐπιτάφιος Ἀδωνιδος.

Αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις,
ὦλετο καλὸς Ἀδωνις· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθευδε·
ἔγρεο δειλαία κυανόστολε καὶ πλατάγησον
5 στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐν ὄρεσι μηρὸν ὀδόντι,
λευκὸν μηρὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριν ἀνιῇ
λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἵβεται αἷμα
10 χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῇ,
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῃ
θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀνοίσει.
αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἀδωνις·
15 μεῖζον δ' ἅ Κυθήρῃ φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
κεῖνον μὲν περιπολλὰ φίλοι κύνες ὠρύονται
καὶ Νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες· ἅ δ' Ἀφροδίτα
λυσάμενα πλοκαμίδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται
πενθαλέα νήπαστος ἄσάνδαλος, αἱ δὲ βᾶτοι νιν
20 ἐρχομένην κείρουσι καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται·

Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώντος ἄρᾶσκει,
ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἀδωνις, ὃ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.

ὄξυν δὲ κωκύνουσα δι' ἄρκεα μακρὰ φορεῖται,
 Ἀσσύριον βοῶσα πόσιν καὶ πολλὰ καλεῦσα.
 ἄμφι δέ μιν μέλαν εἶμα παρ' ὀμφαλὸν αἰωρεῖται, 25
 στήθεα δ' ἐκ χειρῶν φοινίσσεται, οἱ δ' ὑπὸ μαζοῖ
 χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύρονται.
 αἰαῖ τὰν Κυθέρην ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

ᾠλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
 Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἀδωνις· 30
 κάτθανε δ' ἅ μορφαὶ σὺν Ἀδώνιδι. τὰν Κύπριν
 αἰαῖ

ᾠρεα πάντα λέγοντι, καὶ αἱ δρῦες αἰαῖ Ἀδωνιν·
 καὶ ποταμοὶ κλαίουσιν τὰ πένθεα τῆς Ἀφροδίτας,
 καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ᾠρεσὶ δακρύνοντι· 34
 πάντας ἀνὰ κυναμῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἶκτρά ἡδῶν 36
 αἰάξει νέον οἶτον ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 37
 Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἐκλαυσεν ἄρ' 38
 αἰαῖ; 39

ὥς ἶδεν, ὥς ἐνόησεν Ἀδωνίδος ἄσχετον ἔλκος, 40
 ὥς ἶδε φοῖνιον αἶμα μαραινομένῳ περὶ μηρῶ,
 πάχους ἀμπετάσασα κινύρετο· „μεῖνον Ἀδωνι,
 δύσποτμε μεῖνον Ἀδωνι, πανύστατον ὥς σε κηλείω,
 ὥς σε περιπτύξω καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μιξῶ. 45
 ἔγρεο τυτθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον, 46
 τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζῶει τὸ φίλημα,
 ἄχρῃς ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κεῖς ἐμὸν ἦπαρ
 πνεῦμα τεὸν φεύσῃ, τὸ δέ σε γλνκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
 ἐκ δὲ πῖω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φυλάξω 48
 ὥς σ' αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν, ἐπεὶ σὺ με δύσμορε φεύγεις, 50

ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθραίνεται· ἅ δὲ Κυθήρη 33

Ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 38

φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι, καὶ ἔρχεται εἰς Ἀχέροντα
πὰρ στυνγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἃ δὲ τάλαινα
ζῶω καὶ θεὸς ἐμὲ καὶ οὐ δύναμαι σε διώκειν.

- 50 λάμβανε Περσεφὸνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσσι γὰρ αὐτὰ
πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ. 55
ἐμὲ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν,
καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάναε, καὶ σεσόβημαι.
θνήσκεις ὦ τριπόδητε, πόθος δὲ μοι ὥς ὄναρ ἔπη.
55 χήρα δ' ἃ Κυθήρηα, κενὸι δ' ἀνὰ δῶματ' Ἔρωτες.
σοὶ δ' ἅμα κεστός ὄλωλε. τί γὰρ τολμαρὲ κυναγεῖς; 60
καλὸς ἐὼν τί τοσοῦτον ἐμήναο θηρὶ παλαίειν;
ὦδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες
αἰαῖ τὰν Κυθήρηαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄ-
δωνις. 63

- 60 Αἰαξ' ὦ τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις. 67
Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι.
οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἀδωνιδι, φυλλὰς ἐρῆμα·
λέκτρον ἔχει Κυθήρηα τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἄδωνις. 72
καὶ νέκυς ὦν καλὸς ἐστὶ, καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων.
65 κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν εὖ ἐνιαύεν,
τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμίχθη,
παγχρυσῶ κλιντῆρι· ποθεῖ καὶ στυνγνὸν Ἄδωνιν.
βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ, 75
ὥς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα ταῦτ' ἐμαράνθη.
70 ῥαῖνε δέ μιν Συρίοισιν ἀλείψασι, ῥαῖνε μύροισιν.
ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλεθ' Ἄδωνις.
αἰαξ' ὦ τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.

- δάκρυα δ' ἃ Παφίη τόσσ' ἐκχέει, ὅσσον Ἄδωνις 04
αἶμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεταί ἄνθη. 05
αἶμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν. 06

76 *Κέκλιται ἄβρὸς Ἀδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·*
ἄμφι δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἑρωτες 80
κειράμενοι χαίτας ἐφ' Ἀδώνιδι· *χῶ μὲν ὀϊστῶς,*
ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', *ὃς δ' ἐπτέρυσσδε φαρέτρην,*
χῶ μὲν ἔλυσσε πέδιλλον Ἀδώνιδος, οἷ δὲ λέβητ' ἔς
κρωσσοῖσιν φορέοισιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρὸν λαίνει,
ἧς δ' ὀπιθεν πετρύγεσσι ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιν. 85
 86 *αἰῶξ' ὧ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.*

(Deest una stropha.)

αἰαὶ τὰν Κυθέρην ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὀρμέναιος,
καὶ στέφος ἐξεκέδασσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' Ὀρμήν,
 85 *Ὀρμήν οὐκέτ' ἄειδεν ἐὼν μέλος, ἀλλ' ἐπαείδει*
αἰαὶ καὶ τὸν Ἀδωνιν ἔτι πλέον ἢ Ὀρμέναιον. 90
αἱ Χάριτες κλαίουσι τὸν νῆα τῷ Κινύραο,
ᾧ λετο καλὸς Ἀδωνις ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι.
αἰαὶ δ' ὄξυ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ Παιῶνα
 95 *καὶ Μοῖσαι τὸν Ἀδωνιν, ἀνακλείοισι δ' Ἀδωνιν,*
καὶ μιν ἐπαείδουσιν· ὃ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακούει. 96
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κῶρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
Ἀἴγειρος γόων Κυθέρην τὸ σάμερον, ἴσχεο κομμῶν·
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

II. (XI.)

Ἐκ θαμνῶς ῥαδάμιγρος, ὅπως λόγος, ἀίσσοίσας
χὰ λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

III. (IX.)

Οὐ καλὸν ὦ φίλε πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχέμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

IV. (XIII.)

Μηδὲ λήπης μ' ἀγέραςτον, ἐπεὶ χῶ Φοῖβος αἰεῖδει
μισθὸν ἐλών. τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

V. (V^a)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἄ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

VI. (V^b)

Εἴ μεν καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μοῦνα
κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τὰ μοι πάρος ὥπασε Μοῖσα.
εἰ δ' οὐχ ἄδεα ταῦτα, τί μοι ποτὶ πλείονα μοχθεῖν;

VII. (V^c)

Εἰ μὲν γὰρ βιότῳ διπλόον χρόνον ἄμιν ἔδωκεν
ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάσματα, τὸν δ' ἐν
μόχθῳ,

ἣν τάχα μοχθήσαντι ποθ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μείονα πάντων,
ὅπποσα τοὶ δειλοὶ καματώδεις ἔργα πονεῦμες,
ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἱμείροντες αἰεὶ πολὺν πλείονος ὄλβου;
λαθόμεθ' ἢ ἄρα πάντες, ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,
χῶς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον.

VIII. (IV.)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἐρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἢ κ' θνυμῷ φιλέοντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.
κῆν μὲν ἄρα ψυχὰν τις ἔχων ἀνέραςτον αἰεῖδῃ,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν.
ἣν δὲ νόον τις Ἐρωτι δονεύμενος ἀδὺ μελίσδῃ,
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειρόμεναι προρέοντι.

10 *ἄσπετος ἐγὼν, ὅτι μῦθος ὅδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀλαθής.
ἢ μάλα βροτῶν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
βαυβάζει καὶ γλῶσσα καὶ ὡς πάρος οὐκέτ' αἶδει·
10 ἦν δ' αὖτε τὸν Ἑρωτα καὶ ἐς Λυκίδαυ τι μελίσσῳ,
καὶ τόκα μοι χρίσασα διὰ στόματος ῥέει αὐδᾶ.*

IX. (III.)

*Ἀ μεγάλα μοι Κύπρις εἶδ' ὑπνώοντι παρέστα,
νηπίαχον τὸν Ἑρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
„μέλπεις μοι φίλε βούτα λαβὼν τὸν Ἑρωτα δίδασκε.“
5 ὡς λέγε· χᾶ μὲν ἀπῆλθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολιάσδου,
νήπιος ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἑρωτα δίδασκον,
ὡς εὔρε πλαγίανλον ὁ Πάν, ὡς αὐλὸν Ἀθάναι,
ὡς χέλυν Ἑρμάων, κίθαριν ὡς ἄνυσ' Ἀπόλλων.
ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθων,
10 ἀλλὰ μοι αὐτὸς αἶειδεν ἐρωτύλα, καὶ μ' ἐδίδασκε
θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρως ἔργα.
κῆγῶν ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν Ἑρωτ' ἐδίδασκον,
ὅσσα δ' Ἑρως μ' ἐδίδαξεν ἐρωτύλα πάντ' ἐδιδάχθην.*

X. (XVI.)

*Ἐσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσειον φάος Ἀφρογενείας,
Ἐσπερε κυανέας λερὸν φίλε νυκτὸς ἄγαλμα,
τόσσον ἀφανρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον,
χαῖρε φίλος, καὶ μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
5 αὐτὶ σελαναίης τὴν δίδου φάος, ὧνεα τήναι
σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνει. οὐκ ἐπὶ φωρᾶν
ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντα λοχάσω·
ἀλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ἐρασσάμενῳ συναρέσθαι.*

XI. (VIII.)

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
 ὀλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθῷ παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίκοιο κατήλυθεν εἰς Ἄϊδαο.
 ὀλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν ἀξείνοισιν Ὀρέστας,
 5 ὦνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἀλῆτο κελεύθως.
 ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζώοντος Ἀχιλλεύς·
 ὀλβιος ἦν θινάσκων, ὅτι ἕμερον αἰνὸν ἄμυνεν.

XII. (II.)

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δενδράεντι
 ὄρνεα θηρεύων τὸν ὑπόπτερον εἶδεν Ἐρωτα
 ἐσδόμενον πύξιοιο ποτὶ κλάδον· ὥς δ' ἐνόησε,
 χαίρων ὦνεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,
 5 τὼς καλὰ μὼς ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
 τὰ καὶ τὰ τὸν Ἐρωτα μετάλμενον ἀμφοδόκευε.
 χῶ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τὼς καλὰ μὼς ὀΐσας ποτ' ἀροτρεὰ πρέσβυν ἵκανεν,
 ὅς νιν τᾶνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 10 καὶ οἱ δεῖξεν Ἐρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς
 μειδιῶν κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 „φείδεο τὰς θήρας, μηδ' ἐς τόδ' ἔτ' ὄρνεον ἔρχευ.
 φεῦγε μακράν. κακόν ἐστι τὸ θηρίον. ὀλβιος ἐσση,
 εἰσόκε μή μιν ἔλῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 15 οὔτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ
 ἐλθὼν ἐξαπίνας κεφαλὰν ἐπὶ σείο καθιξέει.“

XIII. (XVII.)

Ἄμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἥε θαλάσσας,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπεις;
 τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσον ἀπήχθεο καὶ τιν αὐτᾶ,

ταλίκον ὥς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
 ἄγριον ἄστοργον, μορφᾷ νόον οὐδὲν ὁμοῖον;
 ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἐκαβόλον ὥπασας ἤμεν,
 ὥς μὴ πικρὸν εἶντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

XIV. (XIV.)

Μορφὰ θηλυτέρῃσι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XV. (XII.)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὴν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
 τήνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ ἡϊόνα ψιθυρίσδων,
 λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
 ἐλπίδας ὑστατίῳ μέχρι γήραος οὐκ ἀπολειψῶ.

XVI. (VII.)

Ἀμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τόσον ἄλγος ἔχοντα.
 δίζετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
 χοῖτεν δ' ἄμβροσίᾳ καὶ νέκταρι, χοῖτεν ἅπασαν
 ὠτειλάν· μοιραῖα δ' ἀναλθέα τραύματα πάντα.

XVII. (VI.)

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ.

Εἶαρος ὦ Μύρσων ἢ χείματος ἢ φθινοπώρῳ
 ἢ θέρος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὐχέαι ἐλθεῖν;
 ἢ θέρος, ἀνίκα πάντα τελέεται ὅσσα μογεῦμες;
 ἢ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά;
 ἢ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χείματι πολλοί
 θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργίᾳ τε καὶ ὄκνῳ.
 ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαθεῖν; εἰπέ, τί τοι φρήν
 αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμιν.

ΜΥΡΣΩΝ.

Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήια ἔργα βροτοῖσι·

- 10 πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἔκατι
 ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρους ἡμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῇ.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νοσέει ὥρια τίκτει.
 οὐλον χειῖμα φέρον νιφετὸν κρυμῶς τε φοβεῦμαι.
- 15 εἶαρ ἐμοὶ τριπόθητον ὄλω λυκάβαντι παρείη,
 ἀνίκα μήτε κρύος μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλαστεῖ,
 χά νυξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοίος ἀώς.

XVIII. (X.)

Μοῖσας Ἔρωσ καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροιεν.
 μολπὰν ταὶ Μοῖσαι μοι αἰὲ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπὰν, τᾷς φάρμακον ἄδιον οὐδέν.

XIX.

Παντα θεῶ γ' ἐθέλοντος ἐναΐσιμα, πάντα βροτοῖσιν
 ἐκ μακάρων ῥαῖστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.

MOSCHI RELIQUIAE.

I.

Ε ὕ ρ ὠ π η.

- Εὐρώπη ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον,
 νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἴσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίξων
 λυσιμελὲς πεδάα μαλακῶ κατὰ φάεα δεσμῶ,
 5 εὔτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων. 5
 τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
 Φοίνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
 ὠίσατ' ἠπείρους δοιάς περὶ εἶο μάχεσθαι,
 Ἀσίδα τ' ἀντιπέρην τε· φυχὴν δ' ἔχον οἶα γυναικας.
 10 τῶν δ' ἣ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν, ἣ δ' ἄρ' ἐφώκει 10
 ἐνδαπίη, καὶ μᾶλλον ἐῆς περιόσχετο κούρης,
 φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
 ἣ δ' ἐτέρη κρατερῇσι βιωμένη παλάμησιν
 εἶρυνεν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶο
 15 ἐκ Διὸς αἰγιοόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν. 15
 ἣ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὥς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
 ἔξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δέ
 εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναικας.
 20 ὁψὲ δὲ δειμαλέην ἀνενείκατο παρθένος αὐδὴν· 20
 „Τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλεν;
 ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἠδὲ μάλα κνώσσουσιν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι,

- τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἰσίδον ὑπνώουσα;
 25 ὥς μ' ἔλαβε κραδίην κέλνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτὴ 28
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὥς σφετέρην ἶδε παῖδα.
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρήνειαν ὄνειρον.
 Ὡς εἰποῦς ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἐταίρας
 ἡλικας οἰέτεας θυμήρεας εὐπατερείας,
 30 τῇσιν αἰεὶ συνάθυσεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο, 30
 ἢ ὅτε παιδρύνοιτο χροά προχοῇσιν ἀναύρων,
 ἢ ὅπότε ἐκ λειμῶνος εὐπνοα λείρι' ἀμέργοι.
 αἱ δέ οἱ αἶψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη
 ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
 35 ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἶν ὁμιλαδὸν ἡγερέθοντο 35
 τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἡχῇ.
 αὐτὴ δὲ χρύσειον τάλαρον φέρειν Εὐρώπεια,
 θηητὸν μάλα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἥφαίστοιο,
 ὃν Λιβύη πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἑννοσιγαίου
 40 ἦεν· ἡ δὲ πόρεν περικαλλέει Τηλεφάασση, 40
 ἥτε οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφω δ' Εὐρωπείῃ
 μήτηρ Τηλεφάασσα περικλυτὸν ὥπασε δῶρον.
 ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχίς Ἰώ,
 45 εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυῇ δ' οὐκ εἶχε γυναῖκα. 45
 φοιταλέῃ δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαῖνε κέλευθα,
 νηχομένη ἰκέλη· κυάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
 δοιοῦ δ' ἔστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὄφρυος αἰγιαλοῖο
 φῶτες ἀολλήδην, θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
 50 ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἡρέμα χερσὶ 50
 πόρτιος Ἰναχίης, τὴν δ' ἐπαπόρω παρὰ Νεῖλῳ
 ἐκ βοῶς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα.
 ἀργύρεος μὲν ἔην Νεῖλου ῥόος, ἡ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκείη, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεὺς.
 55 αὐφὶ δὲ δηνέεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο 55

Ἑρμείης ἦσκητο· πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυστο
 Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φοινήεντος ἄφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθείῃ χροίῃ,
 τάρσ' ὃς ἀναπλώσας ὥσείτε τις ὠκύαλος νηὺς
 χρουσείου ταλάροιο περίσκεπε χεῖλεα ταρσοῖς.
 τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εὐρώπείης.

Αἶ δ' ἐπεὶ οὖν λειμώνας ἔς ἀνθεμόεντας ἵκανον,
 ἄλλη ἐπ' ἄλλοίοισι τότε' ἀνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
 τῶν ἣ μὲν νάρκισσον εὐπνοον, ἣ δ' ὑάκινθον,
 ἣ δ' ἴον, ἣ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραξε
 λειμώνων ἑαροτρεφῶν θάλε' ἔσκε πετηλά.

αἶ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκον θυόεσσαν ἔθειραν
 δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσησιν ἀνασσα,
 ἀγλαίην πυρσοῖο ῥόδου χεῖρεσσι λέγουσα,
 οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένηα.

οὐ μὴν δηρὸν ἐμελλεν ἐπ' ἀνθεσι θυμὸν λαίνειν,
 οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
 ἣ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσαθ', ὥς ἐόλητο
 θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι

Κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.
 δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ξηλήμονος Ἥρης
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι
 κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γείνεται ταῦρος,
 οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνὶ φέρεβεται, οὐδέ μεν οἷος
 ὦλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,
 οὐδ' οἷος ποιμνῆς ἐπὶ βόσκεται, οὐδέ μεν οἷος
 ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορον ἀπήνην.

τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
 κύκλος δ' ἀργύρεος μέσσω μάρομαιρε μετώπῳ,
 ὅσσε δ' ὑπὸ γλαύσσεσκε καὶ ἵμερον ἀστράπτεσκεν.
 ἰτά τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου

- ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἄτε κύκλα σελήνης.
 ἦλυθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φραυθεῖς
 90 παρθενικάς, πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἑγγύς ἱκέσθαι, 90
 ψαῦσαι δ' ἱμερτοῖο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὁδμή
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὐτμήν.
 στῇ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρώπείης,
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέριν, κατέτελγε δὲ κούρην.
 95 ἦ δέ μιν ἀμφαφάσκε καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν 95
 πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκήσατο· φαῖό κεν αὐλοῦ
 Μυγδονίου γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
 ὠκλάσε δὲ πρὸ ποδοῖν, ἐδέεκετο δ' Εὐρώπειαν
 100 ἀνχέν' ἐπιστρέψας καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον. 100
 ἦ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·
 „Δεῦθ' ἐτάραι φίλλαι καὶ ὁμήλικες, ὅφρ' ἐπὶ τῷδε
 ἐξόμεναι ταύρω τερωάμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τ' ἐνηῆς
 105 πρηγὺς τ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, οὐδέ τι ταύροις 105
 ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἥντε φωτός
 αἰσιμος ἀμφὶ θεῇ, μούνης δ' ἐπιδύεται αὐδῆς.“
 Ὡς φασμένη νῶτοισιν ἐφίζανε μειδιόουσα,
 αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
 110 ἦν θίελεν ἀρπάξας· ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανε. 110
 ἦ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
 χείρας ὀρεγνυμένη, ταῖ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν,
 ἀγῶν δ' ἐπιβὰς πρόσσω θίεν ἥντε δελφίς,
 115 χηλαῖς ἀβροεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων. 115
 ἦ δὲ τότ' ἐρχομένοιο γαληνιάσκε θάλασσα,
 κήτεα δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῖν,
 γηθόσυνος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστεες βυσσόθε δελφίς.
 Νηρεῖδες δ' ἀνένδυσαν ὑπὲξ ἁλός, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
 κητείοις νῶτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχόωντο. 116

- 120 καὶ δ' αὐτὸς βαρύνδουπος ὑπείρ ἄλλα Ἐννοσίγαιος
κῦμα κατιθύνων ἀλῆς ἡγείτο κελεύθου
αὐτοκασιγνήτω· τοὶ δ' ἀμφὶ μιν ἡγερέθοντο
Τρίτωνες, πόντοιο βαρύνθροοι ἀνλητῆρες,
κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἡπύοντες. 120
- 123 ἢ δ' ἄρ' ἐφεξομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις
τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χερσὶ δ' ἄλλη
εἶχε πορφυρέην στολμοῦ πτύχα, ὄφρα κε μὴ μιν
δεύοι ἐφελκόμενον πολιῆς ἀλὸς ἄσπετον ὕδαρ.
κολπώθη δ' ἀνέμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης, 125
- 130 ἰστὶον οἶά τε νηὸς, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
ἢ δ' ὅτε δὴ γαίης ἄπο πατρίδος ἦεν ἄνευθεν,
φαίνεται δ' οὐτ' ἀκτὴ τις ἀλῆροθι οὐτ' ὄρος αἰπύ,
ἀλλ' ἀήρ μὲν ἄνωθεν, ἔνεσθε δὲ πόντος ἀπείρων,
ἀμφὶ ἐπαπτήνασα τόσῃν ἀνευείκατο φωνήν· 130
- 135 „Πῇ με φέρεσθ' ὦ ταῦρε φίλ' ἐπλετο; πῶς δὲ κέ-
λευθα
ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι διέρχαι, οὐδὲ θάλασσαν
δειμαίνεις; νηυσὶν γὰρ ἐπιδρομός ἐστι θάλασσα
ὠκύλοισ, ταῦροι δ' ἀλῆν τρομέουσιν ἀταρπόν.
ποῖόν τοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἀλὸς ἔσσει' ἐδωδή; 135
- 140 ἢ ἄρα τις θεὸς ἔστι· θεοῖς δ' ἐπεικότα ῥέξεις.
οὐθ' ἄλλοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὐτέ τι ταῦροι
ἐν πόντῳ στιχώωσι, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἄτρομος αἰτσεις, χηλαὶ δέ τοι εἰσιν ἔρετμά.
ἢ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψόσ' ἀερεθείς 140
- 145 εἴκελος αἰψηροῖσι πετήσσαι οἰωνοῖσιν.
ᾧ μοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἢ ἥά τε δῶμα
πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἐσπομένη βοῦ τῷδε
ξείνην ναυτιλίην ἐφάπω καὶ πλάξομαι οἴῃ.
ἀλλὰ σὺ μοι μεδέων πολιῆς ἀλὸς Ἐννοσίγαιε 145
- 150 ἴλαος ἀντήσεας, ὃν ἔλπομαι εἰσοράσθαι

τόνδε κατιθύνοντα πόρον προκέλευθον ἑμεῖο.
οὐκ ἄθιελ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὕγρὰ κέλευθα.“

Ὡς φάτο· τὴν δ' ὥδε προσεφώνεεν ἠΰκερως βοῦς·
„Θάρσει παρθενική, μὴ δειδίδι πόντιον οἶδμα. 150
155 αὐτός τοι Ζεὺς εἰμι, καὶ ἐγγύθεν εἰ δοκέω μὲν
ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅτι θέλωμι.
σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσῃν ἄλα μετρήσασθαι
ταύρῳ ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπῃ νυμφῆα σεῖο 155
160 ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φιλύσσαι νῆας,
οἳ σκηπτοῦχοι ἄνακτες ἐπὶ χθονίοισιν ἔσονται.“

Ὡς φάτο· καὶ τετέλεστο τὰ περ φάτο. φαίνεται
μὲν δὴ

Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρην ἀνελάξετο μορφήν,
λῦσε δέ οἱ μήτρην, καὶ οἱ λέχος ἔντυον ὧραι. 160
165 ἥ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη.

II.

Ἔ ρ ω ς δ ρ α π έ τ η ς.

Ἄ Κύπρις τὸν Ἑρωτα τὸν νῆα μακρὸν ἐβώστρει·
ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἑρωτα—
δραπετίδας ἐμός ἐστιν—ὁ μανύσας γέρας ἐξείς
μισθόν τοι, τὸ φίλημα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,
5 οὐ γυμνὸν τὸ φίλημα, τὶ δ' ὦ ξένη καὶ πλέον ἐξείς. 5
ἔστι δ' ὁ παῖς περὶ σάμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μαθησῇ.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ'
αὐτῷ

δοιμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·

καὶ Κρονίδη τέκε τέκνα καὶ αὐτίκα γαίνοτο μήτηρ. 162

οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὥς μέλι φωνά,
 ἐν δὲ χολὰ νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἡπεροπεντάς, 10
 οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδων.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμόν τὸ μέτωπον.
 μικκύλα μὲν τήνῃ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
 βάλλει κεῖς Ἀχέροντα καὶ εἰς Ἀἰδεω βασιλῆα.
 5 γυμνὸς ὅλος τὸ γε σῶμα, νόος δὲ οἱ εὖ πεπύκασται. 15
 καὶ πτερόεις ὥς ὄρνις ἐφρίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλον,
 ἀνέρας ἡδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχχοις δὲ κάθηται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον,
 τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
 0 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἐνδοθὶ δ' ἐντὶ 20
 τοῖς πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλὰκι κἄμμε τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα· πολὺ πλεόν ἂν δ' αἶε αὐτῷ
 βαιὰ λαμπὰς εἶδισα τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τις ἔλη τήνῃ, δῆσας ἄγε μὴδ' ἐλεήσης.
 5 κῆν ποτιδῆς κλαίοντα, φυλάσσειο μὴ σε πλανήσῃ. 25
 κῆν γελᾷ, τὴν νιν ἔλκε. καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλῆσαι,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλημα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσά μοι ὅπλα,
 μὴ τὸ θύγῃς πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

III. (V.)

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὄνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
 τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
 ἐστὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλεόν ἂν με γαλάτια.
 ἀλλ' ὅταν ἀχῆσῃ πολλὸς βυθὸς, ἃ δὲ θάλασσα
 5 κυρτον ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμύκη, 5
 ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω,
 γὰρ δέ μοι ἄσπαστά, χά δάσκιος εὐάδεν ὕλα,
 ἐνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὄνεμος, ἃ πῖνυς ἄδει.
 ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ξῶει βίον, ᾧ δόμος ἃ ναῦς,

- 10 καὶ πόνος ἐστὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἅ πλάνος ἄγρα. 10
 αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ,
 καὶ παρὰς φίλ' ἐμοὶ τῆς ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
 ἃ τέρεπαι ψοφείσῃα τὸν ἄγριον, οὐχὶ ταράσσει.

IV. (VI.)

- "Ἡρατο Πᾶν Ἀχῶς τῆς γείτονος, ἥρατο δ' Ἀχῶ
 σκιρτατὰ Σατύρῳ, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδα.
 ὡς Ἀχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγειν Ἀχῶ,
 καὶ Λύδα Σατυροίσκον· Ἔρως δ' ἔσμυλ' ἐπαμοιβά.
 5 ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσσει τὸν φιλέοντα, 5
 τόσσον ὁμῶς φιλέων ἡχθαίρετο, πάσχε δ' ἃ ποιεῖ.
 ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
 στέργετε τὼς φιλέοντας, ἵν' ἦν φιλέητε φιλησθε.

V. (VII.)

- Ἀλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὶ πόντον ὁδεύη,
 ἔρχεται εἰς Ἀρέθουσιν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν·
 καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὸν δὲ θάλασσαν
 5 νέρθεν ὑποτροχάει, κοῦ μίγνυνται ὕδασιν ὕδωρ, 5
 ἃ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένῳ ποταμοῖο.
 κῶρος δειλοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
 καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρως ἐδίδαξε κολυμβῆν.

VI. (VIII.)

- Λαμπάδα θείας καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο ῥάβδον
 οὐλὸς Ἔρως, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
 καὶ ξεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
 ἔσπειρεν Ἀηοῦς αὐλάκα πυροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Αἰὶ· „πίσον ἀρούρας,
 5 μὴ σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλλω.“ 5

INCERTORUM IDYLLIA.

Idyll. I. (Mosech. III.)

Ἐπιτάφιος Βίωνος.

Αἰλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίετε τον ἱμερόεντα Βίωνα.
νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στρυγνοῖσιν ἀποπνεύετε κορυμβοῖς.
νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι,
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτᾶς.

Ἄρχετε Σικελικὰ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

α' Ἀδόνες αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγεῖλατε τᾶς Ἀρεθοῖσας,
ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὦλετο Δωρὶς ἀοιδά.

Ἄρχετε Σικελικὰ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

β' Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἰλίνα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ῥῳδῖον,
οἷαν ἐν ὑμετέροις ποτὲ κήδεσι γῆρυς ἄειδεν.
εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν „ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.“

Ἄρχετε Σικελικὰ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

20 β' Κεῖνος ὁ ταῖς ἀρέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει,
οὐκέτ' ἐρημαίῃσιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ἄδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτῇ μέλος Αἰθαῖον ἀεῖδει.

ᾠρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτε γαύρως
πλαζόμεναι γοᾶντι καὶ οὐκ ἐθέλονται νέμεσθαι.

25 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 26

γ' Σεῖο Βίων ἐκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι·
καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν τέλος, αἱ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.

30 Ἀχῶ δ' ἐν πέτρῃσιν ὠδύρεται, ὅτι σιωπῇ 30

κονέκετι μιμεῖται τὰ σὰ χεῖλεα. σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλᾶρος, οὐ μέλι σίμβλων,
κάτθανε δ' ἐν κηρῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ
35 τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι. 35

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

γ' Οὐ τόσον εἰναλίησι παρ' ἧόσι μύρατο δελφίν,
οὐδὲ τόσον ποκά κλαῦσεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀητός, 36

ἄλκωνοις δ' οὐ τόσσον ἐπ' αἵγεσιν ἔαχε κῆνξ, 40

40 οὐ τόσον οἰονόμοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς 43

ἐπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,

ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος 45

ἄδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἃς ποκ' ἔτερπεν, 47

ἃς καλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοις

45 ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκουν· αἱ δ' ὑπεφώνευν 50

ὄρνιθες· „λυπεῖσθ' αἱ πενθαῖδες; ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.“ 50

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἄν' ᾠρεα μακρὰ χελιδῶν, 39

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 41

οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδεν. 42

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 46

δ' Τίς ποτε σᾶ σύριγγι μελίξεται ὦ τριπόδητε;
 τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα; τίς θρασὺς οὐ-
 τως;

50 εἰσέτι γὰρ πνεύει τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
 ἄχῳ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκειτ' αἰοιδᾶς. 55
 Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρεῖσαι
 τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

58 δ' Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν τέλος, ἂν ποκ' ἔτερπες
 ἐξομέναν πρὸς σεῖο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης. 60
 οὐ γὰρ ἴσον Κύνλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἐφευγεν
 ἁ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας.
 καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
 60 ἔξετ' ἐρημαίῃσι, βοᾶς δέ τι σεῖο νομεύει.
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 65

ε' Παντὰ τοι ὦ βούτα συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
 παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παιδων,
 καὶ στυγνὸν περὶ σῶμα τεδὸν κλαίουσιν Ἔρωτες.
 68 * * * * *
 ἅ Κύπρις, φιλέει δὲ πολὺν πλέον ἢ τὸ φίλημα,
 τὸ πρῶαν τὸν Ἀδωνιν ἀποθνήσκοντα φίλησεν. 70
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ε' Τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος, 71
 70 τοῦτο Μέλη νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὀμηρος,
 τήν το Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
 μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλαύτοιςι φεῖθροις,
 πᾶσαν δὲ πληῖσαι φωνᾶς ἅλα· νῦν πάλιν ἄλλον 75
 νῖα δακρύεις, καινῷ δ' ἐπὶ πένθει τάκη.
 76 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ς' Ἀμφοτέροι παραῖς περιλημένοι, ὅς μὲν ἔπινε

Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοίσας.
 ᾧ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἔεισε θυγάτρα
 καὶ Θετίδος μέγαν νῖα καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον· 80
 80 κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελεπε,
 καὶ βούτας ἐλίγαινε καὶ αἰείδων ἐνόμεινε,
 καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἄδεα πόρτιν ἄμελγε,
 καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα, καὶ τὸν Ἑρώτα
 ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἦρεε τὰν Ἀφροδίταν. 85
 85 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

5 Πᾶσα Βίων θρηγεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἅσ τεα πάντα.
 Ἄσκη μὲν γοᾷ σε πολὺ πλεόν Ἑσιόδοιο·
 Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι
 οὐ τόσον Ἀλκαῖω περιμῆνατο Λέσβος ἐραυνά· 90
 90 οὐδὲ τόσον τὸν Ἀοιδὸν ἐμύρατο Τήτων ἄστν·
 σὲ πλεόν Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
 εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μυτιλᾶνα. 93
 * * * * *
 * * * * *
 95 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ζ * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 100 ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι 100
 Ἀύσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ὦδᾶς,

πάντες ὅσοις καπυρὸν τελέθει στόμα βωκολιασταί 94
 ἐκ μαισῶν σέο πότμον ἀνακλαῖουσι θανόντος.
 κλαίει Σικελίδας τὸ Σάμου κλέος· ἐν δὲ Κύδωσιν
 ὁ πρὶν μειδιῶντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι
 δάκρυα νῦν Ἀνκίδας κλαίων χέει· ἐν τε πόλιναις
 Τριοπίδαις ποταμῷ θρηγεῖ παρ' Ἀλεντι Φιλητᾶς,

βουκολικᾶς ἄλλ', αὐτε διδάξαι σεῖο μαθητάς,
κλαρονόμος μῶσας, τᾶς Δωρίδος· ἃ με γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπεσσι αἰοδάν.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ζ Αἰαὶ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπ' ἅν κατὰ κᾶπον ὄλονται,
ἥδ' ἐπὶ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἀνηθον,
ὑστερον κὺ ζῶντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύονται·
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
ὅπποτε πρῶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλα
εὐδομες ἐν μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
καὶ σὺ μὲν ὦν σιγᾷ πεπνυκασμένος ἔσσειαι ἐν γῇ,
ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰεὶ τὸν βάτραχον ἔδειν.
πῶς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι; τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν
ἔδει.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

α' Φάρμακον ἦλθε Βίαν ποτὶ σὸν στόμα φαρμακοειδές.
πῶς τευ τοῖς χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦκ ἐγλυκάνθη;
τίς δὲ βροτός, τοσσούτον ἀνάμερος ὥς κεράσαι τοι
ἦ δοῦναι λαλέοντι τὸ φάρμακον, οὐ φύγειν ῥῶδαν;
ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

Ἄλλὰ Δίκα κίχ'ε πάντα. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῷδε
δάκρυσι καὶ τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ,
ὥς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὥς ποκ' Ὀδυσ-
σεύς,

ὥς πάρος Ἀλκείδας, κῆρ' ἂν ἐξ δόμον ἦλθον
Πλουτέος, ὥς κέ σ' ἰδοίμι, καὶ εἰ Πλουτῆι μελίσσῃ,
ὥς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελλοῦσαι. ἀλλ' ἔτι Κῶρα
Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἄδ' ἔτι βουκολιάζει.
καὶ κείνα Σικελά, καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιξεν
ἄοσι, καὶ μέλος ἦδε τὸ Δωρίον· οὐκ ἀγέραςτος
ἔσσειθ' ἃ μολπά, χῶς Ὀρφεὺς πρόσθεν ἔδωκεν

ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυντον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμπει τοῖς ὄρεσιν. εἰ δέ τι κηγῶν
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ κ' αὐτὸς ἄειδον.

Idyll. II. (Theocr. XX.)

Β ο υ κ ο λ ί σ κ ο ς.

- Εὐνείκα μ' ἐγέλασσε θέλοντά μιν ἄδ' φιλῆσαι,
καὶ μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· „Ερρ' ἀπ' ἐμεῖο.
βουκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικά χεῖλεα θλίβειν.
5 μὴ τύγέ μεν κύσσης τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις. 5
οἷα βλέπεις· ὁπότ' αὖ λαλέεις, ὥς ἀστικά παῖσδεις,
ὥς τρυφὲρ' αἰκάλλεις, ὥς κοτίλα ῥήματα φράσδεις·
ὥς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὥς ἀδέα χαίταν.
χεῖλεά τοι νοσέοντι, χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι,
10 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μὴ με μολύνῃς.“ 10
τοιᾷδε μυθίζοισα τρὶς εἰς ἔον ἔπτυνσε κόλπον,
καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὸ πόδε συνεχὲς εἶδε
χεῖλεσι μυχθίζοισα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα,
καὶ πολὺ τᾶ μορφᾷ θηλύνετο, καὶ τι σεσαρὸς
15 καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλασεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἶμα, 15
καὶ χροῶ φοινίχθην ὑπὸ τῷ λγεος ὥς ῥόδον ἔρσα.
χὰ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταῖρα.
ποιμένες, εἵπατέ μοι τὸ κρήγνουν· οὐ καλὸς ἐμὶ;
ἄρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθειν ἀδὺς Ἴουλος
ὥς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήνην,
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,

- καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
 25 ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθήνας, 25
 καὶ δέμας αὖ πακτᾶς λιπαρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
 ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.
 ἀδὺν δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
 κῆν ἀνλῶ δονέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλῳ.
 30 καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὥρεα φαντὶ γυναιῖκες, 30
 καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλησεν,
 ἀλλ', ὅτι βουκόλος ἐμμὶ, παρέδραμεν. ἦ οὔ ποτ'
 ἀκούει,
 χάϊ καλὸς ὥς Διὸς υἱὸς ἐν ἄγχεσι πόρτιν ἔλαυνεν;
 οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούτα
 35 καὶ Φρυγίοις ἐνόμεισεν ἐν ὥρεσι, καὶ τὸν Ἀδωνιν 35
 ἐν δρυμοῖσι φίλησε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν;
 Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅντε Σελάννα
 βουκολέοντα φίλησεν, ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
 λάθριον ἂν νάπος ἤλθε καὶ εἰς ὅμᾳ παιδί κἀνευδε.
 40 καὶ τὺ Ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὺ 40
 ὦ Κρονίδα διὰ παῖδα βοηρόμον ὄρνις ἐπλάγχθης;
 Εὐνείκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλησεν,
 ἃ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἡδὲ Σελάννας.
 μηκέτι μηδ' ὦ Κύπρι τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστν
 45 μῆτ' ἐν ὄρει φιλέει, μούνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοι. 45

Idyll. III. (Theocr. XXI.)

Ἄ λ ι ε ῖ ς.

Ἄ πενία Διόφαντε μόνᾳ τὰς τέχνας ἐγείρει,
 αὐτὰ τῷ μόχθῳ διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὖδειν
 ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.

- 5 καὶν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιμύσσησι, τὸν ὕπνον
 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐπιπτάμεναι μελεδῶναι. 5
 Ἰχθύος ἀργευστῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
 στρωσάμενοι βρύου αἶνον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβασιν,
 κεκλιμένοι κοίτῃ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 10 κεῖτο τὰ τᾶς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαδίσκοι,
 τοὶ κάλαμοι, τᾶγκιστρα, τὰ φυκίοντα δέλητα, 10
 ὀρμιαί κύρτοί τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι,
 μῆρινθοι κώπα τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
 νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορυὸς βραχὺς, εἶμα τάπης τε.
 οὗτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς στόλος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
 15 οὐδὸς δ' οὐ κλήθραν εἶχ', οὐ κύνα· πάντα περισσά,
 πάντ' ἐδόκει τήνοις· ἅ γὰρ πενιὰ σφας ἐτήρει.
 οὐδεὶς δ' ἐν μέσσω γέλτων πέλεν· ἅ δὲ παρ' αὐτάν
 θλιβομένην καλύβαν τραφερὰν προσέναχε θάλασσα.
 κοῦπῳ τὸν μέσατον δρόμον ἄννευ ἄρμα Σελάνας,
 20 τοὺς δ' ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ 20
 ὕπνον ἀπώσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.

ΑΙΙΕΤΣ Α'.

- Πεύδοντ' ὦ φίλε πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεὺς.
 ἤδη μυρὶ ἐσεῖδον ὀνειράτα, κοῦδέπω ἄωγ.
 25 μὴ λαθόμεν, τί τὸ χρῆμα χρόνων ταὶ νύκτες ἔχοντι. 25

ΑΙΙΕΤΣ Β'.

Ἄφρ', ἄλλως μέμψῃ τὸ καλὸν θέρος; οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
 αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὼν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
 ἅ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.

ΑΙΙΕΤΣ Α'.

- Ἄρ' ἔμαθες κρίνειν πόκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 30 οὐ σε θέλω τῷμῳ φαντάσματος ἤμεν ἄμοισον. 30
 ὥς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζεν.

εὖ γὰρ ἂν εἰκάξαις κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
 ἐστὶν ὄνειροκρίτας, ὃ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
 ἀλλ' ὥς καὶ σχολά ἐστι — τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
 35 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων, 35
 ἄδων ἐν θρυμῶ, τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·
 φαντὶ γὰρ ἀγρυπνίαν τὰδ' ἔχειν — θέλε δὴ ποτε
 νυκτός

ὄψιν, πᾶ τοι ἔοικε λέγειν, μανύεν ἐταίρῳ.
 δειλινὸν ὥς κατέδαρθον, ἐν εἰναλλοῖσι πόνοισιν
 40 — οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ, 40
 εἰ μέμνη, τᾶς γαστροὺς ἐφειδόμεθ' — εἶδον ἐμαντόν
 ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκευον
 ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
 καὶ τις τῶν τρυφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
 45 πᾶσα κύων ἄρκτον μαντεύεται, ἰχθύα κήγῳν. 45
 χῶ μὲν τῶγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα,
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
 τῷ χέρε τεινομένῳ περικλῶν νέμον εὐρὺν ἀγῶνα.
 πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφανροτέροισι σιδάροισι;
 50 εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος ἡρέμ' ἔνυξα, 50
 καὶ νύξας ἐχάλαξα, καὶ οὐ φεύγοντ' ἐνέτεινα.
 ἦνυσ' ἔλων τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθύν,
 πάντα γέ τοι χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δαίμα,
 μήτι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλημένος ἰχθύς
 55 ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης. 55
 ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶγκίστρῳ ἀπέλυσα,
 μὴ ποτὶ τῷ στόματος τῶγκίνια χρυσὸν ἔχοντι.
 καὶ τὸν μὲν σπεύσας ὅκ' ἀνάγαγον εὐσπεύρατον,
 ὥμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θείναι,
 60 ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν. 60
 ταῦτά με ἀξήγειρε, τὸ δ' ὧ ξένε λοιπὸν ἔρειδε
 τὰν γνώμαν· ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.

ΑΛΙΕΥΣ Β'.

καὶ σύ γε τί τρέσσεις; οὐκ ὥμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθῦν
 χρύσειον ὥς ἴδες εὗρες, ἴσα δ' ἦν ψεύδεσιν ὄψις.
 65 εἰ — μὴ γὰρ κνώσσω — τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις 65
 "Ολπις τῶν ὕπνων, ξάτει τὸν σάρκινον ἰχθῦν,
 μὴ σὺ θάνης λιμῶ κάπλ χρυσοῖσιν ὀνείροις.

Idyll. IV. (Theocr. XIX.)

Κ η ρ ι ο κ λ έ π τ η ς.

Τὸν κλέπταν πότε Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύση
 καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τᾷ δ' Ἀφροδίτῃ
 5 δειξέ τε τὰν ὀδύναν καὶ μέμφετο, ὅτι γέ τυτθὸν 5
 κηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἄλικά τραύματα ποιεῖ.
 χά μᾶτῃρ γελάσασα· τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσι μελίσσαις,
 ὥς τυτθὸν μὲν ἴης, τὰ δὲ τραύματα ἄλικά ποιεῖς;

Idyll. V. (Theocr. XXIII.)

Ἑ ρ α σ τ ή ς.

Ἀνὴρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω
 τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω.
 μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἐν ἡμέρον εἶχε,
 κοῦκ ἦδει τὸν Ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἄλικά τόξα
 5 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει· 5
 πάντα δὲ κἂν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.

οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάργμα
χείλεος, οὐκ ὅσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ὅδα μάλων,
οὐ λόγος, οὐχὶ φιλάματ' ἐκούφιζον τὸν ἔρωτα.

10 οἶα δὲ θῆρ ὑλαίος ὑποπτεύησι κυνάργως, 10
οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ὥρια δ' αὐτῷ
χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
ὁ πρὶν τοῖς ῥέθεσιν περικελμένος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
15 ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστής. 15
λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τόσων φλόγα τᾶς Κυthereίας,
ἀλλ' ἐλθὼν ἐκλαίει ποτὶ στρυγνοῖσι μελάνθοις,
καὶ κύσει τὰν φλιάν, οὕτω δ' ἀντείνεται φωνᾷ·

„Αἰγριε παῖ καὶ στρυγνέ, κακᾶς ἀνάνθημα λεαίνης,
20 λάλνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξει, δῶρά τοι ἦλθον 20
λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι πὰρ σέ
κῶρε θέλω αὐτίς ποχ', ὀρώμενος ἀλλὰ βαδίζω,
ἐνθά τῷ μεν κατέκρινας, ὅπῃ λόγος ἡμῖν ἀταρπὸν
ἐννάν, τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἐνθά τὸ λαῖθον.
25 ἀλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμείλξω, 25
οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιτέλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστί, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
καὶ τὸ ἴον καλὸν ἐστὶν ἐν εἵαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ·
30 καὶ κάλλος καλὸν ἐστί τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ξῆ. 32
ἤξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁπανάκα καὶ τὸ φιλάσεις,
ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἄλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὸ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἂν τι ῥέξον·
35 ὁππότεν ἐξενθὼν ἤρηγμένον ἐν προθύροισι
33 τοῖσι τεοῖσιν ἰδῆς τὸν τλάμονα, μὴ με παρένθης,

λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται ἀνίκα πίπτει. 30
ἂ δὲ χιών λευκά, καὶ τάκεται ἀνίκα παχυθῇ. 31

- σταῖθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
 λῦσον τὰς σχοίνων με καὶ ἀμφίδες ἐκ ῥεθέων σῶν
 εἴματα καὶ κρύψόν με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον, 40
 καὶ νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα. μὴ με φοβαθῆς·
 40 οὐ δύναμαι σῖναι σε, διαλλάξεις με φιλάσας.
 χῶμα δέ μοι χῶσόν τι, τό μεν κρύψει τὸν ἔρωτα.
 καὶ ἀπλής, τὸδε μοι τρὶς ἐπαΐασον· ὦ φίλε κεῖσαι.
 ἦν δὲ θέλης, καὶ τοῦτο· καλὸς δέ μοι ὦλεθ' 43
 ἔταττος.
 γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω·
 45 τοῦτον ἔρωσ ἐκτείνεν. ὁδοιπόρε, μὴ πα-
 ροδεύσης,
 ἀλλὰ σταῖς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἔτατ-
 ρον.
 Ὡδ' εἰπὼν λίθον εἶσεν, ἔρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρως γεισοπόδων, φοβερόν λόχον ἄπτει ἀπ' αὐτῶν, 50
 τὰν λεπτὰν σχοινίδα, βρόχον δ' ἐμβαλλε τραχήλῳ,
 50 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ἀπαι ποδός, ἥδ' ἐκρεμάσθη
 νεκρός. ὃ δ' αὖτ' ὦνξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἔξ ιδίης ἡρτημένον, οὐδ' ἐλυγίχθη
 τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσεν ἐὼν φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ 65
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικά βαῖνε δ' ἐς ἄθλα
 65 γυμνασίῳ, καὶ τῇδε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε· λαυνέας δέ
 ἵπτατ' ἀπὸ κρηπίδος ἐς ὕδατα· τῷ δ' ἐφ' ὕπερθεν
 ἄλατο καὶ τῷγαλμα, κακὸν δ' ἐκτείνεν ἐφαβόν· 60
 νᾶμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
 60 „χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.“

Idyll. VI. (Bion. XV.)

Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως καὶ Αἰθιδαμείας.

ΜΤΡΣΩΝ.

Ἀῆς νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἄδῃ λιγαίνειν,
 ἱμερόεν γλυκύθυμον ἔρωτικόν, οἷον ὁ Κύκλωψ
 ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἡόνι τᾷ Γαλατεία;

ΑΥΚΙΑΑΣ.

κῆμοι συρίσδεν Μύρσων φίλον· ἀλλὰ τί μέλψω;

ΜΤΡΣΩΝ.

5 Σκύριον ὃν Λυκίδα ξαλόμενος ἄδεις ἔρωτα, 5
 λάθρια Πηλείδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
 πῶς παῖς ἔσσατο φᾶρος, ὁμῶς δ' ἐψεύσατο μορφάν
 καὶ νόμος ἐν κώραις Λυκομηδίσι οὐκ ἀλεγοίσεις,
 οὐδ' εὔδειν κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Αἰθιδαμείας.

ΑΥΚΙΑΑΣ.

10 Ἄρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὁ βουκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἴδαν, 10
 Οἰνώνη κακὸν ἄλγος. ἐχώσατο δ' ἅ Λακεδαιμόνων
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαικόν, οὐδέ τις Ἑλλήν,
 οὔτε Μυκηναίων οὐτ' Ἥλιδος οὔτε Λακωνίων,
 μέλινεν ἐὼν κατὰ δῶμα, φέρον δὲ σὺν αἰνὸν Ἄρηα.
 15 λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μοῦνος Ἀχιλλεύς, 15
 εἰρία δ' ἀνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾷ
 παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἥντε κώρα·
 καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο, καὶ τόσον ἄνθος
 χιονέαις πόρφυρε παρηίσι, καὶ τὸ βᾶδισμα
 20 παρθενικῆς ἐβᾶδιζε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρῃ. 20
 θυμὸν δ' ἀνέρος εἶχε, καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
 ἐξ αὐτοῦ δ' ἐπὶ νύκτα παρίζετο Αἰθιδαμεία,
 καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτᾶς

25 στάμονα καλὸν ἄειρε, τάχ' ἄδέα δὲ κρόκ' ἐπήνει·
 ἦσθιε δ' οὐκ ἄλλα σὺν ὁμάλικι, πάντα δ' ἐποίει 25
 σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτάν
 ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
 αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα σὺ δὲ νύμφα καθεύδεις.
 αἱ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο καλαί
 30 ἀμὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἃ δὲ πονηρά 30
 νύξ ἄτα δολίᾳ με κακῶς ἀπὸ σεῖο μερίσδει.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο . . . . .

Idyll. VII. (Theocr. XXVII.)

Ὁ α ρ ι σ τ υ ς.

(Deest initium.)

ΚΟΡΗ.

Τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἤρπασε βουκόλος ἄλλος.

ΔΑΦΝΙΣ.

μαῖλλον ἔκοῖς Ἑλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.

ΚΟΡΗ.

μὴ κανχῶ σατυρίζκε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἄδεια τέρψις.

ΚΟΡΗ.

5 τὸ στόμα μευ πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα. 5

ΔΑΦΝΙΣ.

πλύνεις χεῖλεα σεῖο; δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω.

ΚΟΡΗ.

καλὸν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄξυνά κώραν.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ κανχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.

ΚΟΡΗ.

ἂ σταφυλὶς σταφίς ἔστ', οὐδὲ δόδον αὖτον ὀλεῖται.

ΔΑΦΝΙΣ.

10 δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοί τινα μῦθον ἐνίψω. 10

ΚΟΡΗ.

οὐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδέλ' μύθῳ.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς πετελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.

ΚΟΡΗ.

τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπ'· ὅξυθροον οὐδὲν ἀρέσκει.

ΔΑΦΝΙΣ.

φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἄξεο καὶ σύγε κώρα.

ΚΟΡΗ.

15 χαιρέτω ἂ Παφία· μόνον ἵλαος Ἄρτεμις εἶη. 16

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄκριτον ἐνθῆς.

ΚΟΡΗ.

βαλλέτω ὡς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 17

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ φεύγεις τὸν Ἑρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 19

ΚΟΡΗ.

φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ξυγρὸν αἶν ἀείραις. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

20 δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσῃ.

μὴπιβάλλῃς τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 18

ΚΟΡΗ.

πολλοί μ' εὖ μνῶντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἐκήλει.

ΔΑΦΝΙΣ.

εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί φίλος ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.

25

ΚΟΡΗ.

25 ναὶ μὰν φασι γυναῖκας εἰς τρομέειν παρακοίτας.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἀεὶ κροτέουσι· „τίνα τρομέουσι γυναῖκες;“

ΚΟΡΗ.

ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τεῇ βασίλεια μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστίν.

ΚΟΡΗ.

ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροα καλὸν ὀλέσσω.

30

ΔΑΦΝΙΣ.

30 ἦν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψαι ἦβας.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;

ΔΑΦΝΙΣ.

πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἔξεις.

ΚΟΡΗ.

ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπῶν ἀέκουσαν ἀπενθίνειν.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ μαῦτόν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν ἐθέλῃς με διῶξαι.

35

ΚΟΡΗ.

35 τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλὰς;

ΔΑΦΝΙΣ.

τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ δῶματα καλὰ νομεῦσι.

ΚΟΡΗ.

πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνίψω;

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.

ΚΟΡΗ.

οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλά κε τέρποι. 40

ΔΑΦΝΙΣ.

40 Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας τε πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.

ΚΟΡΗ.

ἐξ εὐγγενέων· ἀλλ' οὐ ἔθεν εἰμὶ χερσίων.

ΔΑΦΝΙΣ.

οἶδ', ἄκρα τιμὴ ἐσσί, πατήρ δέ τοι ἐστὶ Μενάλκας.

(Desunt quaedam.)

ΚΟΡΗ.

δεῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος ὅπη. πόθεν ἵσταται αἶας;

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. 45

ΚΟΡΗ.

45 αἶγες ἐμαὶ βόσκεισθε, τὰ βουκόλῳ ἔργα νοήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἐμὰ παρθένῳ ἄλσεα δειξω.

ΚΟΡΗ.

τί ῥέξεις σατυρίσκει; τί δ' ἐνδοθεν ἄψας μαζῶν;

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλα τίνα πράτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.

ΚΟΡΗ.

ναρκῶ ναι τὸν Πᾶνα. τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.

80

ΔΑΦΝΙΣ.

80 θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὥς μάλα δειλά.

ΚΟΡΗ.

βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἴματα καλὰ μαιίνεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλ' ὑπὸ σοῦς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἡνίδε βάλλω.

ΚΟΡΗ.

φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπ' ὀσφύος; ἐς τί δ' ἔλυσας;

ΔΑΦΝΙΣ.

τᾷ Παφρία πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω.

35

ΚΟΡΗ.

55 μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλήλῃσι λαλέονσι τεδὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

ἀμπεχόνην ποίησας ὅλον ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.

ΚΟΡΗ.

φῆς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα
δοίης.

60

ΔΑΦΝΙΣ.

60 αἰθ' ἀντὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ΚΟΡΗ.

Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σοῖς ῥήμασιν οὐκέτι πιστῇ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ῥέξω πόρτιν ἔρωτι καὶ αὐτὰν βοῦν Ἀφροδίτα.

ΚΟΡΗ.

παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα.

65

Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν λαινόμενοι μελέεσσιν

ἀλλήλοισι ψιθύριζον. ἀνύετο φῶριος εὐνή.

χῆ μὲν ἀνεγρομένη σῖγ' ἔστιχε μᾶλα νομεύειν

ὄμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη,

ὅς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεκορημένος εὐνᾷς.

65

Idyll. VIII. (Mosch. IV.)

Μ ε γ ἄ ρ α.

„Μῆτερ ἐμή, τίφθ' ὥδε φίλον κατὰ θυμὸν λάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ' ἔρευθος

σφίζετ' ἐπὶ ῥεθίεσσι; τί μοι τόσον ἠνέησαι;

ἦρ' ὅ τοι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱός

ἄνδρὸς ὕπ' οὐτιδανοῖο, λέων ὥσειθ' ὑπὸ νεβροῦ;

ᾧμοι ἐγὼ, τί νυ δὴ με θεοὶ τόσον ἠτίμασσαν

ἀθάνατοι; τί νύ μ' ὥδε κακῇ γονέες τέκον αἰσῇ;

δύσμορος, ἥτ' ἐπεὶ ἄνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,

τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν

ἦρ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν·

τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζώντων,

οὐδὲ τόσων σφετέρησιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.

σχέτλιος, ὅς τ' ὅμοισιν, ἅ οἱ πόρην αὐτὸς Ἀπόλλων

ἤε τινος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,

15 *παιδας εὐὸς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἴλετο θυμόν* 15
μαινόμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φρόνιοι.
τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἰδὼν ὀφθαλμοῖσι
βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν
ἄλλω.

οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι
 20 *μητέρ' ἐήν, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν.* 20
ὥς δ' ὄρνις δύρηται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
ὀλλυμένοις, οὐστ' αἰνὸς ὄρνις ἔτι νηπιάρχοντας
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθιῇ· ἡ δὲ κατ' αὐλὰς
πρωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ,
 25 *οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἡ γάρ οἱ αὐτῇ* 25
ἄσσον ἔμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτιο πελώρου·
ὥς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα
μαιομένοισι πόδεσσι δόμον κάτα πολλὸν ἐφοίτων.
ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτῇ
 30 *καίεσθαι φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὼν ἔχουσα,* 30

* * * *

Ἄρτεμι θηλυτέρησι μέγα κρείουσα γυναιξί.
τῷ χ' ἡμέας κλαύσαντε φίλησ' ἐνὶ χερσὶ τοκῆς
πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
καὶ κεν ἔνα χρόσειον ἐς ὅστέα κρωσσὸν ἀπάντων
 35 *λῆξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.* 35
νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἱπποτρόφον ἐνναίουσιν
Ἄονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κάτα κραναὴν πόλιν Ἥρης
πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἧτορ
 40 *αἶεν ὁμῶς· δακρύνων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἔ' ἐρωή.* 40
ἀλλὰ πόσιν μὲν ὄρω παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον
μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἡδὲ θάλασσαν
μοχθίζει πέτρης ὄγ' ἔχων νόον ἢ ἐσιδήρον

45 καρτερόν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἤντε λείβεται ὕδωρ, 46
 νύκτας τε κλαίονσα καὶ ἐκ Αἰὼς ἥμαθ' ὀπόσσα.
 ἄλλος μὲν οὐκ ἂν τις εὐφροῇναι με παραστάς
 κηδεμόνων· οὐ γὰρ σφε δόμων κατὰ τεῖχος ἔεργει.
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἰσθμοῦ
 50 ναίουσ', οὐδέ μοι ἔστι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα 50
 οἷα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
 νόσφι γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἥ δὲ καὶ αὐτὴ
 ἄμφι πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχνηται Ἰφικλῆι,
 σὼ υἱεῦ· πάντων γὰρ ὀλβυρώτατα τέκνα
 55 γέλινασθαί σε θεῶ τε καὶ ἀνέρι θυνητῶ ἔολπα. 55

Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
 κύκλον ἔς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἔχοντο,
 μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων.
 ὥς δ' αὐτως δακρύοισι παρήϊα λεύκ' ἐδίαινε
 60 Ἀλκμήνῃ· βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα 60
 μύθοισιν πυκνοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα·

„Δαιμονίη παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
 πευκαλίμαις; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω
 κήδε' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέ-
 κλυται.

65 ἢ οὐχ ἄλῃς, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἥμαρ 65
 γεινομένοις; μάλα μὲν γε φιλοφληνῆς κέ τις εἴη,
 ὅστις ἀριθμήσειν ἐν ἐφ' ἡμετέροισι ἄχέεσσι
 θαρσολή· τοιῇσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἵσης.
 καὶ δ' αὐτήν ὀρώω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
 70 ἄλγεσι μοχθίζουσας· ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμι 70
 ἀσχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἔστί.
 καὶ σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἥδ' ἐλεαίρω,
 οὐνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
 ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
 75 ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ, 75

- ἄς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι
 δυσμενέων, μηθὲν σε χειριότερον φρεσὶν ἦσι
 στέργειν ἢ εἰπέρ μοι ὑπὲρ νηδυιόφιν ἤλθες
 καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
 80 οὐδ' αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν. 80
 τῷ μὴ μ' ἐξείπης πότ' ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω,
 μηδ' εἰ κ' ἠὺκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
 οὐθὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνον γοάσθαι
 μητέρῃ δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον
 85 πρὶν ἢπέρ τ' ἰδέειν μιν, ὑφ' ἧπατι εἶσω ἔχουσα, 85
 καὶ με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Αἰδωνῆος·
 ὧδέ ε' δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλην.
 νῦν δέ μοι οἴχεται νῖός ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἄθλου
 ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτίς
 90 ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί. 90
 πρὸς δ' ἔτι μ' ἐποίησε διὰ γλυκὺν αἶνός ὄνειρος
 ὕπνον· δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
 ἐκπάγλως, μή μοι τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρπη.
 εἶσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χειρὶ
 95 παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἡρακλεσίη· 95
 τῇ μεγάλῃν ἐλάχαινε δεδεγμένος ὥς ἐπὶ μισθῷ
 τάφρου τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινας ἀγροῦ,
 γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου
 100 καρτερόν οἰνοφόροιο πονεύμενος ἔρκος ἀλῶης, 100
 ἦτοι ὃ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἑρείσας
 ἀνδρήρου καταδύναι, ἃ καὶ πάρος εἵματα ἔστο·
 ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἵλειτο φλοξ.
 105 αὐτὰρ ὅγ' αἶεν ὅπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν, 105
 ἐκφυγγεῖν μεμαῶς ὀλοὸν βέλος Ἡφαίστοιο·
 αἶεὶ δὲ προπάροιθεν ἐοῦ χροὸς ἤυτε γέρον

- νύμασκεν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάπταινευ, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξει δῆιον πῦρ.
 110 τῷ μὲν ἄοσσησαι λεληημένος, ὥς μοι ἔϊκτο, 110
 Ἴφικλέης μεγάθυμος ἐπ' οὐδεὶ κάππεσ' ὀλισθῶν
 πρὶν ἐλθεῖν, οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτίς,
 ἀλλ' ἄστεμφές ἔκειτο, γέρον ὥσείτ' ἀμενηνός,
 ὄντε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
 115 καππεσέειν· κεῖται δ' ὄγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτῶς, 115
 εἰσόκέ τις χειρὸς μιν ἀνειρῦσση παριόντων
 αἰδεσθεὶς ὀπίδα τρομερὴν πολιοῦτο γενείου.
 ὥς ἐν γῇ λελίσστο σακεσπάλος Ἴφικλέης·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὀρώσα
 120 παῖδας ἑμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος 120
 ὀφθαλμῶν, ἥως δὲ παραυτίκα φαινόλις ἦλθε.
 τοῖα φίλη μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐποίησαν
 παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρύσθηα τρέποιτο
 οἴκου ἅφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
 125 θυμὸς ἑμός, μηδ' ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων. 125

Idyll. IX. (Theocr. XXV.)

Ἡ ρ α κ λ ῆ ς Λ ε ο ν τ ο φ ὀ ν ο ς.

* * * * *

- Τὸν δ' ὁ γέρον προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεὺς
 πανσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·
 „Ἐκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυνθήσομαι ὅσσ' ἐρεεῖνεις,
 Ἐρμέω ἄξόμενος δεινὴν ὅπιν εἰνὸδλοιο·
 5 τὸν γάρ φρασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,
 εἴ κεν ὁδοῦ ξαρχεῖον ἀνήνηται τις ὁδίτην.
 ποῖμναι μὲν βασιλῆος εὐτρίχες Αὐγείαιο

- οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἓνα χῶρον·
 ἀλλ' αἶ μὲν ἕα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ἑλισσύντος,
 10 αἶ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖτο, 10
 αἶ δ' ἐπὶ Βουπρασίῳ πολυβότρυος, αἶ δὲ καὶ ὧδε·
 χῶρις δὲ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
 αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσὶ περ ἔμπης
 πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι
 15 Μηνίου ἄμ' μέγα τίφος, ἐπεὶ μελιηδέα ποίην 15
 λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναὶ τε
 εἰς ἄλῃς, ἥ ἕα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει.
 αὐλῖς δὲ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιᾷ χειρὸς
 φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέτρην ποταμοῖο ῥέοντος,
 20 κείνη ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι 20
 χλωρὴ τ' ἀργιέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίῳ
 ῥοὸν ἄγαλμ' ὦ ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 εὐθύς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιστάις
 δέδμηνθ', οἳ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
 25 ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν 25
 ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 οὔρους μὲν ἰσχουσι φυτοσκάφοι οἱ πολύεργοι,
 ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Ἀνγέλιο,
 30 πυροφόροι τε γύναι καὶ ἄλῳαὶ δειδρῆεσσαι, 30
 μέχρ' ἐπ' ἐσχατιᾷς πολυπίδακος ἀκρωρείης,
 ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ,
 ἣ δίκη οἰκῶν, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἐνίσπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
 35 ἔσσεται, οὔτινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας, 35
 ἥε τι Ἀνγείην ἥ καὶ δμῶων τινὰ κείνου
 διῆσαι, οἳ οἱ ἔασιν. ἐγὼ δὲ κέ τοι σάφα εἰδώς
 ἀτρεκέως εἶποιμ', ἐπεὶ οὐ σέγέ φημι κακῶν ἔξ
 ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμιναι αὐτόν,

40 οἶόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦρά νυ παῖδες 40
ἀθανάτων τοιοῦδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
„Ναὶ γέρον Ἀνγείην ἐθέλοιμί κεν ἄρχὸν Ἐπειῶν
εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρεῖῳ.
45 εἰ δ' ὃ μὲν ἄρ κατὰ ἄστν μένει παρὰ οἴσιν πολίταις 45
δήμου κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
δμῶων δὴ τινα πρέσβν σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
ὅστις ἐπ' ἀγρωτῶν γεραρότερος αἰσυμνήτης,
ᾧ κε τὸ μὲν εἰποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην.
50 ἄλλον δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν.“ 50

Τὸν δ' ὁ γέρον ἐξαυτίς ἀμείβετο Διὸς ἀροτρεύς·
„Ἀθανάτων ᾧ ξεῖνε φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις,
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
ὦδε γὰρ Ἀνγείης, υἱὸς φίλος Ἡελίοιο,
55 σφωιτέρῳ σὺν παιδί, βίη Φυλῆος ἀγανοῦ, 55
χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἐπ' ἄστεος, ἥμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νῆριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
ὥς πον καὶ βασιλεῦσιν ἐεῖδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
60 ἄλλ' ἵομεν μάλα πρός μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω 60
αὐτῶν ἔφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτοιμμεν ἄνακτα.“

Ὡς εἰπὼν ἤγειτο, νόφ δ' ἔτι πόλλ' ἔμενοίνα,
δέρμά τε θηρὸς ὀρών χειροπληθῇ τε κορύνῃν,
ὀππόθεν ὁ ξεῖνος· μεμόνει δέ μιν αἶν ἐρεσθαί·
65 ἄψ δ' ὅκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα, 65
μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιο
σπερχομένου· χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἰδμεναι ἀνδρός.
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
ἀμφοτέρων ὀδμῇ τε χροὸς δούπῳ τε ποδοῖν.
70 θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος 70
Ἀμφιτροωνιάδῃ Ἡρακλέϊ· τὸν δὲ γέροντα

- ἄγριον ἀσπάζοντο περισσαινόν θ' ἐτέρωθεν.
 τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον αἰείρων
 φευγόμεν ἄψ ὀπίσω δειδίσσετο, τρηχὺ δὲ φωνῇ
 75 ἠπεῖλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὕλαγμου,
 χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν, ὀθούνεκεν αἶεν ἔρυντο
 αὖλιν κοῦ παρεόντος· ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
 80 θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὥς ἐπιπειθέες.
 εἰ οἱ καὶ φρένες ὥδε νοήμονες ἐνδοθεν ἦσαν,
 ἥδει δ', ὅ τε χορὴ χαλεπαινέμεν ὅ τε καὶ οὐκί,
 οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
 νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τι καὶ ἀρρηγνὺς γένετ' αὐτως.“
 Ἥ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ τὰυλίον ἴξον ἰόντες.
 * * *
 85 Ἡ ἥλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
 δεῖλτον ἥμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πῖονα μῆλα
 ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκοὺς τε.
 αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρταὶ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
 90 ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὥσελ νέφη ὕδατόεντα,
 ἄσσά τ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσσε
 ἢ νότοιο βίῃ ἢ Ἐθρηκὸς βορέαο·
 τῶν μὲν τ' οὐτὶς ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
 οὐδ' ἄνυσσις· τόσα γάρ τε μέγα προτέρωσσε κυλίνδει
 95 ἕς ἀνέμου, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτὶς ἐπ' ἄλλοις·
 τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ ἦει.
 πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίου, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
 ληίδος ἐρχομένης — στείνοντο δὲ πῖονες ἄγροί —
 μυκηθμῷ· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
 100 εἰλιπόδων, ὅες δὲ κατ' αὐλὰς ἠυλίζοντο.
 ἔνθα μὲν οὐτὶς ἔκκηλος ἀπειρεσίῳ περ ἐόντων
 εἰστέκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐϋτμήτοισιν ἱμάσι

- κωλοπέδας ἀράρισκε περισταδόν, ἐγγὺς ἀπέργων·
 ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητρᾷσιν ἴει
 105 πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος, 105
 ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν,
 ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειᾶων.
 Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
 ἦντινὰ οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆς,
 110 σὺν δ' υἱός τε βίη τε βαθύφρονος Ἡρακλῆος 110
 ὠμάρτευν βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
 ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν
 Ἀμφικτυωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεὶ
 ἐκπάγλως θαύμαζε θεῶν τόγε μυρίον ἔδνον
 115 εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκε τις οὐδὲ ἐώλπει 115
 ἀνδρὸς ληϊδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
 οἷτε πολύρρηγες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.
 Ἥελιος δ' ὃ παιδὶ τὸν ἔξοχον ὥπασε δῶρον,
 ἀφνειὸν μῆλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 120 καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα 120
 ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου
 βουκολίῳ, αἵτ' ἔργα καταφθείρουσι νομῶν,
 αἰεὶ δὲ πλέονες κεραιαὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους
 ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι
 125 ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε. 125
 ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόοντο
 κνήμαργοι θ' ἑλικές τε, διηκόσιοι γέ μιν ἄλλοι
 φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἷγ' ἔσαν ἤδη.
 ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι θυώδεα βουκολέοντο
 130 ἱεροὶ Ἥελιοιο· χρόην δ' ἔσαν ἧῦτε κύκνοι 130
 ἀργησταί, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν·
 οἱ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθιλέα ποιήν
 ἐν νομῷ, ὧδ' ἐκπαγλὸν ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.
 καὶ ὃ' ὅπότε' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες

- 135 ἐς πεδλίον δρυμοτο βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων, 135
 πρῶτοι τοίγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ἦσαν ὁσμήν,
 δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώπων.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφι τε καὶ σθένει ὧ
 ἡδ' ὑπεροπλή Φαέθων μέγα, τὸν ἦα βοτῆρες
 140 ἀστέρι πάντες ἔϊσκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140
 βουσίην ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὅς δ' ἡ τοι σκύλος αὖτον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
 αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν εὐσκόπῳ Ἡρακλῆι
 145 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον. 145
 τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ
 σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε βαρύν περ ἰόντα, πάλιν δέ μιν ὥσεν ὀπίσσω
 ὦμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεῖς
 μυνὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 150 θαύμαζεν δ' αὐτὸς τε ἄναξ υἱὸς τε δαΐφρων 150
 Φυλεὺς οἷ τ' ἐπὶ βουσί κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἀμφιτροωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

* * *

- Τῷ δ' εἰς ἄστυ λιπόντε καταυτόθι πίνοντας ἀγρούς
 ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε βίη θ' Ἡρακληεῖη.
 155 λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶτίστα κελεύθου, 155
 λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 ἥ ἦα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάρνυστο
 οὔτι λίην ἀρίσῃμος ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεοῦσῃ,
 τῇ μιν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
 160 Αὐγείῳ φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα, 160
 ἥκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 „Ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκού-
 σας,
 εἰ σεῦ περ, σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄστυ.

ἦλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἀργεος ὡς μέσος ἀκμῆς
 163 ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς ἀνὴρ Ἑλίκης ἔξ ἀρχιάλοιο, 165
 ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
 οὐνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
 θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
 170 κοίλῃν αὐτὴν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος, 170
 οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἀργεος ἔξ ἱεροτο
 αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἥε Μυκῆνην,
 ὥς κεινός γ' ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
 εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.
 ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλῶν
 175 ἢ σε, δέσμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει 175
 χειρῶν καρτερόν ἔργον, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
 εἰπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνῶω κατὰ θυμόν,
 ἦρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
 εἰ σύ γ' ἐκεῖνος, ὃν ἡμῖν ἀκούοντεςσιν ἔειπεν
 180 οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς. 180
 εἰπέ δ' ὅπως ὄλοον τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
 ὅπως τ' εὐνδρον Νεμέης εἰσῆλυθε χῶρον·
 οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὗροις
 ἱμείρων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκᾳ βόσκει,
 185 ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώλου ἔθνος. 185
 τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
 οἳ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνὴρ ἔφαντο
 γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεούσιν.
 Ὡς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
 190 Φυλεύς, ὅφρα κιούσιν ἅμ' ἀμφὶ σφίσι βόσκῃς 190
 καὶ ῥά τε ῥηίτερον φαμένον κλύοι Ἡρακλῆος,
 ὃς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μῦθῳ·
 ὦ Αὐγηνιάδη, τὸ μὲν ὅτι με πρῶτον ἀνείρεν,
 αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
 195 ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου 195

- ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελήσαι ἀκούειν,
 νόσφιν γ' ἢ ὄθεν ἤλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἑόντων
 Ἀργείων οὐδ' εἰς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
 οἷον δ' ἀθανάτων τίν' ἐῖσκομεν ἀνδράσι πῆμα
 200 ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 200
 πάντας γάρ, πίση τις ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς,
 λῆς ἄμοτον κεραίξε, μάλιστα δὲ Βεμβιναῖοι
 οἱ ἔθεν ἄγχιστα κλαῖον ἄτλητα παθόντες.
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
 205 Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρόιον αἰνόν. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὕγρον ἑλὼν κοίλῃν τε φαρέτρην
 ἰὼν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
 εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφῆος κοτίνιοι
 ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέφ' Ἐλικῶνι
 210 εὐρών σὺν πυκινῇσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ῥίξαις. 210
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῆς ἦεν, Ἰκανον,
 δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτήν ἐπέλασσα κορώνῃ
 νευρεῖν, περὶ δ' ἰὼν ἐχέστονον εἴταρ ἐβησα.
 πάντῃ δ' ὅσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
 215 εἰ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος τί με κτεῖνον ἰδέσθαι. 215
 ἥματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδ' ὅπῃ ἴχνια τοῖα
 φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
 οὐδέ μεν ἀνθρώπων τις ἦν ἐπὶ βουσί καὶ ἔργοις
 φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὅστιν' ἐροίμην·
 220 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 220
 οὐ μὴν πρὶν πόδας ἐσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταντίκα πειρηθῆναι.
 ἦτοι ὃ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
 225 ἀνχημῶς πεπάλακτο γόνυ χαροπὸν τε πρόσωπον 225
 στήθεά τε, γλώσση δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην

ἐν τρίβῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὀππόθ' ἵκοιτο,
 καὶ βάλλον ἄσσου ἰόντος ἀριστερόν ἐς κενεῶνα
 230 τηϋσίῳ· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὀλισθεν 230
 ὀκρούεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυστον ἔμπεσε ποίῃ.
 αὐτὰρ ὁ κρατὰ δαφνοῖον ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε
 θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυρούς δὲ χανῶν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε.
 235 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον 235
 ἄσχαλόων, ὥς μ' ὁ πρὶν ἐτάσιος ἔκφυγε χειρός·
 μεσσηγὺς δ' ἐβαλον στηθέων, ὅθι πλευόμενος ἔδρη.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυώδυνος ἴος,
 ἀλλ' ἔπεσε προπάρῳιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὐτῶς.
 240 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς 240
 αὐερύειν· ὃ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὅσσοις
 θῆρ ἄμοτος, μακρὴν δὲ περ' ἰγνύησιν ἔλιξε
 κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἐφριξαν ἐθιραι
 245 σκυζομένῳ, κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἥντε τόξον, 245
 πάντοθεν εἰληθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἰδρὶς ἔργων
 ὄρηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκτεάνοιο,
 θάλασας ἐν πυρὶ προῶτον, ἴν' ἀξόνι' ἢ κύκλῳ δέφρω·
 250 τοῦ μὲν ὑπὲρ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεός 250
 καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πῆδησε σὺν ὀρμῇ·
 ὥς ἐπ' ἐμοὶ λῆς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο
 μαιμῶων χροὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προσσχέθόμην καὶ ἀπ' ὤμων διπλακὰ λῶπην,
 255 τῇ δ' ἐτέρῃ ῥόπαλον κόρησις ὕπερ αὖτον αἰέρας 255
 ἤλασα καὶ κεφαλῆς, διὰ δ' ἀνδιχα τροχὺν ἔαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίῳ καρῆατος ἀγριέλαιον
 θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὄγε πρὶν ἔμ' ἰκέσθαι
 ὑπόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποδὶν ἔστη

- 260 νευστάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω 260
 ἦλθε, βλή σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλιο.
 τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραφρονέοντα βαρεῖαις
 νωσάμενος, πρὶν αὐτὶς ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
 265 αὐχένος ἀρρήκτοιο περ' ἰνίου ἡχμασα προφθάς, 265
 ῥίψας τόξον ἔραξε πολύροραπτόν τε φαρέτρην·
 ἡγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ὑποδρύψῃ ὀνύχεσσι,
 πρὸς δ' οὐδας πτέρνησι ποδῶν στερεῶς ἐπίεξον
 οὐραίην ἐπιβάς, πλευρῇσί τε κῆρ' ἐφύλασσον,
 270 μέχρι ὅγ' ἐξεκάπυσσε βραχίονα ῥόχθον αἰέρας 270
 ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Ἄιδης.
 καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
 θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσάλμην,
 ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
 275 τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ, οὐδέ μιν ἄλλῃ. 275
 ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
 αὐτοῖς δέσμα λέοντος ἀνασχίλζειν ὀνύχεσσι.
 τοῖσι θεῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
 ἔρκος ἐνναλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
 280 οὗτός τοι Νεμέου γένετ' ὃ φίλε θηρὸς ὄλεθρος, 280
 πολλὰ πάρος μῆλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.“

B. G. Teubners

Schulausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller mit deutschen Anmerkungen.

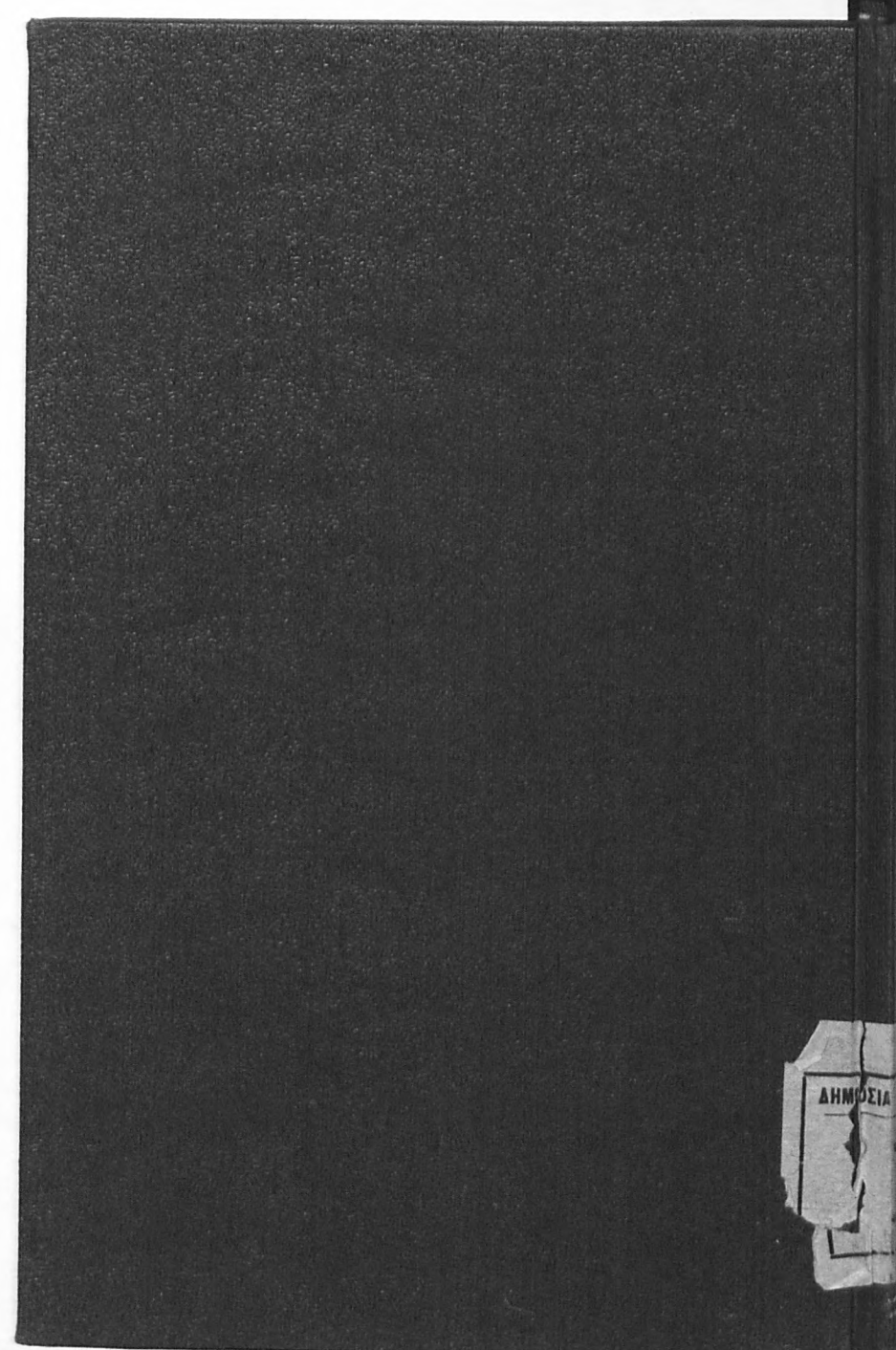
	<i>M. 3.</i>		<i>M. 3.</i>
Aeschylus' Agamem. v. Eger. 3. Aufl.	2.25	Cicero Cato maior v. Melfner. 2. Aufl.	— 80
— Perser von Teuffel. 3. Aufl.	1.20	— de finibus bonorum v. Holstein	2.70
— Prometheus v. Wecklein. 2. Aufl.	1.80	— Somnium Scipionis v. Melfner.	
— do. v. Schmidt	1.20	3. Aufl.	— 45
Aristophanes, die Wolken v. Teuffel	1.50	— Laelius v. Lahmeyer. 3. Aufl.	— 60
Arrian's Anabasis v. Abicht. I. Heft	1.80	— de legibus von Du Mesnil . .	3.90
— II. Heft	2.25	Cornelius Nepos v. Siebels. II. Aufl.	
Buchholz, Anthologie, I. & Aufl.	1.80	— von Jancovius	1.20
— do. — II. 3. Aufl.	1.80	Carillus Rufus v. Vogel. I. Bd. 3. Aufl.	2.10
Caesar de bello Gallico von		— do. — II. Band. 2. Aufl. . .	2.25
— Dobersen. 8. Aufl.	2.25	Demosthenes v. Rehdantz. I. Heft.	
— de bello civili von Dobersen.		7. Aufl. v. Hoff	1.20
5. Aufl.	2.40	— do. — II. Heft. I. Abth. 5. Aufl.	1.50
Chrestomath. Cicero. von Lüders.		— do. — II. Heft. II. Abth. 4. Aufl.	1.80
3. Aufl.	2.70	Euripides v. Kinkel. I. Phoenissae	— 75
Cicero de oratore v. Fiderit. Cpl.		— von Wecklein. I. Medea. 2. Aufl.	1.80
5. Aufl.	4.50	— II. Iphigenia in Tauris	1.50
Einzeln: Buch I & 1.80. Buch		— III. Bacchen	1.50
II u. III.	1.50	— IV. Hippolytus.	1.50
— partitiones orator. v. Fiderit	1.—	Herodot v. Abicht. I. Band. I. Heft.	
— Brutus von Fiderit. 2. Aufl.	2.25	— Buch I. 4. Aufl.	1.80
— Orator von Fiderit. 2. Aufl.	2.—	— do. — I. Band. II. Heft.	
Reden:		— Buch II. 3. Aufl.	1.50
— für Plancius v. Röpké. 2. Aufl.	1.20	— do. — II. Band. I. Heft	
— für Sestius von Koch. 2. Aufl.	1.—	— Buch III. 3. Aufl.	1.50
— für Roscius v. Richter. 2. Aufl.		— do. — II. Band. II. Heft.	
v. Fleckhausen.	— 90	— Buch IV. 3. Aufl.	1.50
— für Milo v. Richter. 3. Aufl.		— do. — III. Band. Buch V	
v. Eberhard	— 90	— und VI. 3. Aufl.	1.80
— für Murena von Koch. 2. Aufl.		— do. — IV. Bd. Buch VII. 3. Aufl.	1.80
— von Landgraf.	— 90	— do. — V. Bd. Buch VIII u. IX.	
— für Sulla von Richter. 2. Aufl.		3. Aufl.	1.80
— von Landgraf.	— 75	Homer's Odyssee von Ameis u. Hentze.	
— gegen Varro. IV. Buch von		I. 1. (Ges. I—VI.) 3. Aufl. .	1.35
Richter. 3. Aufl. v. Eberhard .	1.50	— do. — I. 2. (VII—XII) 7. Aufl.	1.35
— do. — V. Buch. von Richter.		— do. — II. 1. (XIII—XVIII) 7. Aufl.	1.35
2. Aufl. von Eberhard	1.20	— do. — II. 2. (XIX—XXIV) 6. Aufl.	1.35
— Catullar. Reden von Richter.		— do. — Anhang. 1. Heft. 3. Aufl.	1.50
4. Aufl. v. Eberhard	1.—	— do. — do. 2. Heft. 2. Aufl.	1.20
— für Marcellus etc. v. Richter.		— do. — do. 3. „ 2. Aufl.	1.20
3. Aufl. von Eberhard.	— 90	— do. — do. 4. „ 2. Aufl.	1.20
— divination in Caecil. v. Richter		— Ilias v. Ameis u. Hentze. I. 1. 4. Aufl.	— 90
2. Aufl. v. Eberhard	— 45	— do. — I. 2. 3. Aufl.	— 90
— I. u. II. Philippische Rede		— do. — I. 3. 3. Aufl.	1.20
v. Koch. 2. Aufl. v. Eberhard .	— 90	— do. — I. 4. 2. Aufl.	1.20
— für Archias v. Richter. 3. Aufl.		— do. — II. 1. 2. Aufl.	1.20
v. Eberhard.	— 45	— do. — II. 2. 2. Aufl.	1.20
— lib. d. Imperium d. Pompeius		— do. — II. 3. 2. Aufl.	1.20
v. Richter. 3. Aufl. v. Eberhard	— 60	— do. — II. 4.	1.50
— Briefe von Frey. 3. Aufl. .	2.25	(Jedes Heft & 3 Gesänge.)	
— Tusculanen v. Heine. 3. Aufl.		— do. — Anhang. 1. Heft 2. Aufl.	1.50
I. Heft. lib. I. II.	1.20	— do. — Anhang. 2. Heft. 2. Aufl.	1.50
II. Heft. lib. III—V	1.50	— do. — Anhang. 3. Heft. 2. Aufl.	1.80
— de officiis von v. Müller. .	2.25	— do. — Anhang. 4. Heft . . .	1.20
— de natura deorum v. Goethe.	2.40		

Homer's Ilias von Ameis u. Hentze.	M. 2.	
Anhang. 5. Heft.	1.20	
do. Anhang. 6. Heft.	1.50	
do. Anhang. 7. Heft.	1.50	
do. Anhang. 8. Heft.	1.80	
Ilias v. La Roche. 2. u. 3. Aufl.		
6 Teile, jeder [4 Gesänge] . . .	1.50	
Horaz Oden von Nauck. 12. Aufl.	2.25	
Satir. u. Epist. v. Krüger. 11. Aufl.	2.70	
Sermonen von Fritzsche. I. 2. Aufl.	2.40	
II.	2.40	
Jacoby. Anthologie I. II.	1.50	
Isokrates v. Schneider. I. Bd. 2. Aufl.	1.20	
do. II. Bändchen. 3. Aufl.	1.80	
Livius. Buch I. Von M. Müller. . .	1.50	
Buch II. Von M. Müller.	1.50	
Buch III. Von Luterbacher. . . .	1.20	
Buch IV von Luterbacher.	1.20	
Buch V von Luterbacher.	1.20	
Buch XXI v. Wölflin. 3. Aufl. . . .	1.20	
Buch XXII v. Wölflin. 2. Aufl. . . .	1.20	
Buch XXIII von Wölflin u. Luterbacher.	1.20	
Buch XXIV von H. J. Müller. . . .	1.20	
Buch XXV von H. J. Müller.	1.20	
Buch XXVI von Friedersdorff. . . .	1.20	
Buch XXVII von Friedersdorff. . . .	1.20	
Buch XXVIII v. Friedersdorff. . . .	1.20	
Lucian v. Jacobitz. I. Bändchen. 2. Aufl.	1.20	
do. II. Bändchen. 2. Aufl.	1.20	
do. III. Bändchen.	1.20	
Lykurg's Redeg. Leokrat. v. Rehdantz	2.25	
Lysias' Reden v. Froberg. I. Bd. 2. Aufl.		
2. Auflage v. Gebauer.	4.50	
do. II. u. III. Band.	1.50	
do. kleinere Ausgabe.	3.80	
Auch in 2 Heften	1.50	
Ovid's Metamorphosen v. Siebelis u. Polle. I. Heft. 13. Aufl.	1.50	
II. Heft. 11. Aufl.	1.50	
Fasten von Peter. I. 2. Aufl.	2.70	
do. II. 2. Aufl.	2.90	
Phaedrus v. Siebelis. 5. Aufl. v. Eckstein	1.75	
Platon's Schriften. I. Bdchn.: Die Vertheidigungsrede d. Sokrates u. Kriton von Cron. 8. Aufl. . . .	1.80	
do. II. Bdchn.: Gorgias von J. Deuschle. 4. Aufl.	2.10	
do. Anhang v. Deuschle.	2.90	
do. III. Bdchn.: Laches von Cron. 4. Aufl.	1.75	
do. III. 2. Euthyphron von M. Wohlrab. 2. Aufl.	1.45	
do. IV. Bdchn.: Protagoras von J. Deuschle. 4. Aufl. . . .	1.50	
do. V. Bdchn.: Symposion von Hug. 2. Aufl.	3.80	
do. VI. Bdchn.: Phaedon von Wohlrab. 2. Aufl.	1.50	
Plauti Trinum. v. E. J. Brix. 3. Aufl.	1.20	

Plauti Captivi v. E. J. Brix. 4. Aufl.	M. 3.	
Menaechni v. E. J. Brix. 3. Aufl.	1.80	
Miles gloriosus v. Brix. 2. Aufl.	1.50	
Plutarch's Biographien. I. Philopoemen u. Flamininus v. Siefert. 2. Aufl. von Blafs	2.90	
do. II. Timoleon u. Pyrrhos v. Siefert. 2. Aufl. von Blafs . . .	1.50	
do. III. Themistokles und Perikles von Blafs. 2. Aufl.	1.50	
do. IV. Aristides u. Cato von Blafs	2.90	
do. V. Agis und Kleomenes von Blafs	2.90	
do. VI. Tib. et G. Gracchus von Blafs	2.90	
Quintilian. X. Buch. Von G. T. A. Krüger. 2. Aufl.	2.75	
Sophokles v. Wolff u. Bellermann. I. Ajax. 4. Aufl.	1.50	
do. II. Elektra. 3. Aufl.	1.20	
do. III. Antigone. 4. Aufl.	1.20	
do. IV. König Oedipus. 3. Aufl.	1.20	
do. V. Oidipus auf Kolonos. 1.50		
Supplement. lect. graec. v. Hoffmann	1.50	
Tacitus Histor. von Heraeus. I. 4. Aufl.	1.80	
do. II. 3. Aufl.	1.80	
Annalen v. Draeger. I. 4. Aufl. . . .	2.40	
II. 3. Aufl.	2.25	
Agricola von Draeger. 4. Aufl. . . .	2.60	
dialogus von Andersen. 2. Aufl. . . .	2.90	
Terentius Hauton Timoramenos von Wagner. [Vergriffen].	1.20	
Phormio von Dziatzko. 2. Aufl. . . .	1.50	
Adelphoe von Dziatzko	1.50	
Theokrit v. Fritzsche. 3. Aufl. v. Hiltl	2.70	
Thukydides von Böhme. I. Band. 1. Heft. 5. Aufl. v. Widmann. . . .	1.50	
do. I. Bd. 2. Hft. 4. Aufl.	1.50	
do. II. „ 1. „ 4. Aufl.	1.50	
von Widmann	1.50	
do. II. Bd. 2. Hft. 3. Aufl.	1.50	
Vergil's Aeneis von Kappes. I. Heft. 4. Aufl.	1.20	
do. II. 3. Aufl.	1.20	
do. III. 2. Aufl.	1.20	
do. IV. 2. Aufl.	1.20	
Bucolica u. Georgica v. Kappes	1.50	
Xenophons Anabasis v. Vollbrecht. 2. Bdchn. 8. u. 7. Aufl.	1.50	
Memorabillen von R. Kühner. 4. Aufl.	1.50	
Cyropädie von Breitenbach. 1. Heft. 3. Aufl.	1.50	
do. 2. Heft. 3. Auflage	1.50	
Griechische Geschichte von Büchsenhuth. I. Bdchn. 5. Aufl.	1.50	
do. II. Bdchn. 4. Aufl.	1.50	

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας